

[டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து]

[1970 மார்ச் 26]

மாணவர்களின் மத்தியில் சொல்லியிருந்தால் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருப்பார்கள். அதைச் சொல்லியிருக்கிறார்களோ என்னவோ அதைப் பற்றி தகவல் இல்லை. குறைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்குண்டான காரணங்களை விரிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். அரைப்பட்டினி அல்லது வயிற்றுக்கு போதுமான அளவிற்கு சோறு போடமுடியாவிடுகிற விடுதிகளை, அந்த நிலையை அரசு ஏற்றுக்கொள்ளாது. குறைபாடுகள் இருந்தால் அந்த விடுதிகளை அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்கிற எண்ணத்தில் ஏறத்தாழ 20 விடுதிகளை, தனியார் நடத்துகிற விடுதிகளை எல்லாம் அரசு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்ற முடிவு எடுத்து அப்படி எடுத்துக் கொள்ளும் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். அரசாங்க மானியம் பெற்றும் ஹரிஜன, பின் தங்கிய வகுப்பு மாணவர்களுக்கு குறைவாகப் போடப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் நிச்சயமாக பார்த்துக் கொண்டிருக்காது.

6. அறிக்கைகள் அளித்தல்

(அ) 1966-67-ம் ஆண்டுக்கான தமிழ்நாடு கணக்குகளின் மீதான பொதுக்கணக்காய்வுக் குழுவின் அறிக்கை

THIRU P. G. KARUTHIRUMAN : Sir, I rise to present the report of the Public Accounts Committee on the accounts of the State of Tamil Nadu for 1966-67. I place it on the table of the House.

(ஆ) அரசினர் உறுதிமொழிக் குழுவின் அறிக்கை.

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, I have the honour to present the Fifth Report of the Committee on Government Assurances for the year 1969-70.

7. 1970-71-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு— தொடர்ச்சி

நிதிக் கோரிக்கை எண் 24—தொழிற்சாலைகள்
உட்பட தொழிலாளர்

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிஷரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 24—தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 81,49,800-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.”

DR. H. V. HANDE : To discuss the ways and means to enable the labourers to take part in the management, I move the following cut motion :—

“That the allotment of Rs. 81,49,800 under Demand No. 24—Labour including Factories be reduced by Rs. 100.”

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, தொழிற்சாலைகளில் தற்காலிகப் பணியாளர்களாக ஒரு வருடம் வேலை பார்த்தவுடன் நிரந்தரப் பணியாளர்களாக்கப்பட வேண்டுமென்று விவாதிக்க “நிதிக் கோரிக்கை எண் 24—தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 81,49,800-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்றவெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

1970 மார்ச் 26]

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவர் அவர்களே, சர்க்கார் (கார்ப்பரேஷன்) எடுத்துக் கொண்ட ஆலைகளில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு தொழிலாளர் நலச் சட்டத்தில் உள்ள உரிமைகள் கிடைக்க வழி செய்யக் கோரி விவாதிக்க.—

“நிதிக்கோரிக்கை எண் 24—தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 81,49,800-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. சி. கோவிந்தராஜன் : தலைவர் அவர்களே, ஈ. எஸ். ஐ. திட்டம் இல்லாத அரசு சிறு தொழில் கார்ப்பரேஷனிலுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு வைத்திய வசதியும், மருத்துவ விடுப்பும் கொடுக்க வேண்டியது குறித்து விவாதிக்க—

“நிதிக்கோரிக்கை எண் 24—தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 81,49,800-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி அரசாங்க ரப்பர் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் கூலி உயர்வு முதலான பல்வேறு கோரிக்கைகளை அரசு தீர்க்காது பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக்கோரிக்கை எண் 24—தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 81,49,800-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கையும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவை முன் விவாதித்திற்கு வருகின்றன.

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன் : தலைவர் அவர்களே, தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர் என்ற இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மேல் உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு முன்னால் இந்த அவையில் உறுப்பினர்களுக்கு என்னுடைய உரை* அச்சடித்துத் தரப்பட்டிருக்கிறது. அதே மாதிரி தொழிலாளர்கள் நிலைபற்றிய விளக்க ஆய்வுரையும் தரப்பட்டிருக்கிறது. உறுப்பினர்கள் அருள்கூர்ந்து அவற்றை முழுவதும் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த மாமன்றத்திற்குப் பூரிப்பான செய்தி ஒன்றை முதலில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டு வரலாற்றில் இல்லாத அளவிற்கு நல்ல சிறப்பான தொழில் அமைதி இந்த நாட்டில் காணப்படுகிறது. மற்ற ஆண்டுகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது இந்த ஆண்டு கதவடைப்புக், வேலை நிறுத்தங்கள் மிகமிகக் குறைவாக இருக்கின்றன என்பது மட்டுமின்றி வேலை இழப்பு நாட்கள் மிக மிகக் குறைவாக இருப்பதையும் உறுப்பினர்கள் மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக் கொள்வர் என்று நினைக்கிறேன். இத்துடன் பல்வேறு விவரங்களையும் இந்த அரசு புதிதாக மேற்கொண்டிருக்கிற காரியங்களைப் பற்றியும் இந்த விளக்க உரையில் விவரமாகத் தரப்பட்டிருக்கிறது. உறுப்பினர்கள் அவற்றைக் கவனித்து ஆக்க பூர்வமான மேலான ஆலோசனைகளைத் தரவேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறைபாடுகளைச் சொல்லத்தான் வேண்டும். ஆனால் அவற்றைச் சொல்லும்போது “கான்சுரீட் க்ரிட்டிஸிஸம்”, என்று சொல்கிற அளவிற்கு நல்ல திறமையுடைய நூறையில் பேச்சுக்கள் அகமய வேண்டுமென்றும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நல்ல பல ஆலோசனைகளைத் தரவேண்டுமென்றும் பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*79-86-ம் பக்கங்களில் முதல் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

†86-149-ம் பக்கங்களில் இன்றாம் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[திரு. கா. வேழவேந்தன்]

[1970 மார்ச் 26]

இந்த ஆண்டு புதிதாக இந்தியாவிலேயே எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவிற்கு “கேர்” நிறுவனத்தின் உதவியோடு ஒரு கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள உணவுப் பொருள்களை தொழிலாளர் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த இளம் சிறுக்கும், மகளிருக்கும் புரதச் சத்து நிறைந்த உணவை மதிய உணவாகக் கொடுப்பதற்கு, வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

தொழில் தகராறுகளை விரைவில் முடிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் மாவட்டத்திற்கு ஒரு தொழிலாளர் சமரச அதிகாரி என்று கன்வரிலியேஷன் ஆபீசர்கள், லேபர் ஆபீசர்கள் நியமிப்பதுபற்றிய தொழில் கொள்கையை இங்கு தெரிவித்திருக்கிறேன்.

மூடப்பட்ட மில்கள் திறக்கப்படுகின்றன. இது பற்றியெல்லாம் ஆலோசித்து உறுப்பினர்கள் தங்கள் மேலான ஆலோசனைகளை, ஆக்கபூர்வமான ஆலோசனைகளைத் தெரிவிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். பின்னால் நான் எனது கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் என்று கூறி விவாதத்தைத் தொடங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

*திரு. சி. நஞ்சன் : சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் தொழிலாளர்கள் மானியக் கோரிக்கையின் மேல் எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்ததற்காக என் நன்றியைச் செலுத்திக் கொண்டு எங்கள் கட்சி சார்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

இன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்னால் நாங்கள் ஏழைகளின் அரசு, தொழிலாளர்களின் அரசு என்று பல வார்த்தைகளைக் கூறிக்கொண்டு அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தார்கள். ஆனால் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு அவர்கள் தொழிலாளர்களை மற்றது விட்டு இன்று பட்டணத்தில் உள்ள முதலாளிகளுக்கும் மற்றவர் களுக்கும் தான் நன்மை செய்கிறார்களே தவிர தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் செய்யவில்லை என்பதுதான் என் குற்றச்சாட்டு. ரூ. 3000-க்கு குறைந்தவர்களுக்குப் படி அரிசித் திட்டம் என்று இந்த அரசு சொல்லியிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் ரேஷன் இல்லாத மற்ற இடங்களில் ஒரு மாதத்திற்கு ஒரு தொழிலாளிக்கு ரூ. 75 தான் வருமானம் வருகிறது. கனவனும் மனைவியும் சேர்ந்து வேலை செய்தால் ரூ. 150 தான் கிடைக்கிறது. அப்பேர்ப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு இன்றைய தினம் படி அரிசித் திட்டம் இல்லை என்றால் இவர்களுடைய கொள்கை சரி இல்லை என்பதுதான் என் குற்றச்சாட்டு.

அடுத்தபடியாக, இதற்கு முன்பு இருந்த அரசாங்கம் தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல சம்பளத்தை வாங்கிக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது உணவின் மாநிலமான கேரளத்தில் இங்குள்ள கூலியைவிட அங்கு குறைவாகத்தான் கொடுத்து வந்தார்கள். ஆனால் கடந்த ஆண்டில் கேரளாவில் தொழிலாளர்களின் சம்பளங்கள் உயர்த்தப் பட்டிருக்கின்றன. இங்கும் நாம் சிறிது சிறிதாக உயர்த்தியிருக்கிறோம். ஆனால் கேரளாவோடு ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும்போது இங்கு தொழிலாளர்களுக்குச் சம்பளம் குறைவாகவே இருக்கிறது. அதற்கு காரணம் என்ன வென்று தெரியாது. இதற்கு முன்பு இருந்த அரசாங்கம் அதிகக் கூலி வாங்கிக் கொடுத்தார்கள். இந்த அரசாங்கம் வந்ததற்குப் பிறகு மற்ற மாநிலங்களில் இருப்பதைவிட இங்கு கூலி குறைந்த விட்டது. அமைச்சர் அவர்கள் இதற்குப் பதில் அளிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, தொழிலாளர்களின் வீட்டுவசதி பற்றி. . .

முற்பகல் 10-30 மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன் : தலைவரவர்களே, முதலிலேயே தவறான தகவலோடு ஆரம்பிப்பதால் தலையிட வேண்டியிருக்கிறது மற்ற மாநிலங்களைவிடப் குறைவானக் கூலியாக இருக்கிறது என்றால் இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட பிறகு குறைந்தது விட்டது என்று சொல்லுகிறார்களா? கூலி உயர்வு குறைவாக இருக்கிறது

1970 மார்ச் 26]

[திரு. கா. வேழவேந்தன்]

என்றால் இந்த அரசாங்கம் எப்படிப் பொறுப்பாளி என்று உறுப்பினர்
ரவர்கள் சொல்ல வேண்டும். ஏனென்றால் இது பயங்கரமான குற்றச்
சாட்டாகயிருக்கிறது.

திரு. சி. நஞ்சன்: தலைவரவர்களே, அண்டை மாநிலமான கேரளாவில்
தோட்டத் தொழிலாளிகளுக்கு இன்று கிடைக்கும் கூலி 3 ரூபாய்
சில்லரை. அதே சமயத்தில் நமது மாகாணத்தில் இருக்கும் தோட்டத்
தொழிலாளிக்கு இன்று கிடைக்கும் கூலி 2 ரூபாய் சில்லரை என்று தான்
நான் நம்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன்: நாங்கள் வந்ததற்குப் பின்
னாலே குறைக்கப்பட்டதா? எந்த எஸ்டேட்டில் எந்த பிளாண்டேஷன்
தொழிலாளர்களுக்குக் குறைக்கப்பட்டது என்று அறிவித்திருக்கிறார்களா?
இந்த அரசாங்கம் வந்ததற்குப் பின்னாலே அப்படி வந்ததாக அறிவிக்கப்
பட்டதா?

திரு. சி. நஞ்சன்: தலைவரவர்களே, 1967-க்கு முன்பு கேரள
மாகாணத்தில் இருந்த கூலியை விட நமது சென்னை மாகாணத்தில்
இருக்கும் தொழிலாளர்கள் அதிகச் சம்பளம், அதிகக் கூலிதான்
வாங்கி வந்தார்கள். அதற்குப் பிறகு இந்த மாகாணத்தில் 1968-க்குப்
பிறகு என்று நான் கருதுகிறேன். கேரளா மாகாணத்தில் ஒரு
வேஜ் போர்டு போட்டு அதன் முடிவுகளின் காரணமாக அங்கிருக்கும்
தொழிலாளர்களுக்கு அரசாங்கத்தின் முயற்சியினாலே இன்று அவர்கள்
இந்த மாகாணத்தில் கொடுப்பதைவிட அதிகப்படியான கூலியைத் தேயிலைத்
தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வாங்கிக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதுதான்
என்னுடைய கருத்து. ஆகவே, அதைப்போல மாற்றி, கேரளா
மாகாணத்திலிருந்து தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவிதமான சம்பளம்
கிடைக்கிறதோ அதைப்போல இந்த மாகாணத்திலும் கூலி கிடைக்க
வழிவகை செய்யவேண்டுமென்றுதான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வீட்டு வசதி, இன்று லேபர் ஆக்டின்படி, சில
எஸ்டேட்டுகளில் சில நிர்வாகிகள் ஸ்டாண்டிங் ஆர்டர்படி வீட்டு வசதி
செய்யவில்லை. பழைய வீடுகளைப் புதுப்பிக்கிறார்கள். அதைச் சரியாகச்
செய்யவில்லை. அதையும் இந்த அரசாங்கம் கவனித்து, எங்கெங்கு
தவறுகள் இருக்கிறதோ அந்தந்த இடங்களைக் கண்டுபிடித்து, அவர்கள்
மீது நடவடிக்கை எடுத்து சட்டப்படி வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்க
அரசாங்கம் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்று தொழிலாளிகளுக்கும் முக்கியமான பிரச்சினை, தொழி
லாளர்கள் ஆறு நாட்கள் வேலை செய்தால் ஒரு நாள் ஓய்வு நாள் என்று
அரசாங்கத்தின் விருமுறை நாள் இருக்கிறது. ஆனால், அனரைக்குச்
சம்பளம் இல்லை. ஆறு நாட்கள் வேலை செய்து விட்டு ஒரு நாள் ஓய்வு
எடுக்கும்பொழுது சம்பளத்தோடு ஓய்வு நாள் கொடுக்க வேண்டும்.
ஏனென்றால், மற்ற அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களானாலும் சரி, அல்லது
அந்தத் தேயிலைத் தோட்டத்திலுள்ள மற்ற உத்தியோகஸ்தர்களானாலும்
சரி அவர்களுக்குச் சம்பளத்தோடு ஓய்வு நாள் இருக்கிறது. ஆனால்
தொழிலாளிகளுக்கு அப்படி இல்லை. ஆகவே, அரசாங்கம் சம்பளத்தோடு
லீவ் கொடுக்க வேண்டுமென்று கட்டளை பிறப்பித்தால் நன்றாகவிருக்கும்
என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, சிலோனிலிருந்து வரும் அகதிகளுக்கு நமது அரசாங்கம்
செய்திருக்கும் இந்தத் திட்டம் வரவேற்கத்தக்க திட்டம். அதேசமயத்தில்
நமது மாகாணத்திலிருக்கும் வேலையில்லாத தொழிலாளர்களுக்கு வேலை
வாய்ப்பு உண்டாக்கப் பல திட்டங்களைப் போடவேண்டும். தேயிலைத்
தோட்டப் பகுதிகளிலேயுள்ள பல தொழிலாளிகளுக்கு இன்று வேலை
வாய்ப்பு நாளுக்கு நாள் குறைந்துகொண்டே வருகிறது. அதற்குக் காரணம்
பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஒரு குடும்பத்தில் 5 உறுப்பினர்களாக
இருந்தால், பத்தாண்டுகளுக்குப் பிறகு அந்தக் குடும்பத்தில் இன்று

[திரு. சி. நஞ்சன்]

[1970 மார்ச் 26]

பார்த்தால் 8 பேர், 10 பேர் ஆகிவிடுகிறார்கள். எனவே, அந்தக் குடும்பத்தில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நாளுக்கு நாள் அதிகமாகிக்கொண்டு வருகிறது. ஆனால், தேயிலைத் தோட்டமோ அல்லது காமித் தோட்டமோ அல்லது ரப்பர் தோட்டமோ அங்கெல்லாம் குறிப்பிட்ட தொழிலாளிகளைத்தான் பதிவு செய்கிறார்கள். மற்றவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பில்லை. அதே சமயத்தில் அங்கே விவசாயம், செய்ய வேண்டுமென்றாலோ அதற்குத் தகுந்த பூமி இல்லை. தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கும் இந்த அரசாங்கம் வேலை வாய்ப்பிற்கு ஏதாவது திட்டம் செய்தாக வேண்டும். சிலோனிலிருந்து வரும் அகதிகளுக்கு, என்னுடைய தொகுதியான கூடலூரில் சேரம்பாடி என்ற இடத்தில் ஒரு தேயிலைத் தோட்டத்தை அமைக்க திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தின் மூலம் அந்தப் பகுதியிலுள்ள தொழிலாளிகளுக்கும் மற்றும் வேலையில்லாதவர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கக்கூடிய முறையில் தகுந்ததொரு திட்டத்தை உருவாக்கி மற்றவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு உண்டாக்க இந்த அரசாங்கம் முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கை ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்ற கொள்கை. ஆனால் இப்பொழுது அதற்கு மாறாக உங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆங்காங்கு போட்டி சங்கத்தை ஆரம்பித்து வருகிறார்கள். அதனால் தொழிலாளிகள் மோசமாகி வருகிறார்களே தவிர, தொழிலாளிகளுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் அந்தச் சங்கம் செய்ய முடியாது என்று நிச்சயமாகக் கூற முடியும். ஏனென்றால், நான் தோட்டப்பகுதியில் இருக்கும் ஒருவன். என்னுடைய அனுபவத்தை வைத்துச் சொல்லுகிறேன். அங்கேயிருக்கும் நீலகிரிப் பகுதியில் போட்டி சங்கம் ஆரம்பித்த பிறகு எவ்வளவு தொழிலாளிகள் டிஸ்பீஸ்ஸாசியிருக்கிறார்கள்? அவர்களுக்கு வேலைவாங்கிக் கொடுப்பதற்கு அந்தச் சங்கத்தின் சார்பில் எந்தவிதமான முயற்சிகளும் எடுக்கப்படவில்லை. இரண்டாண்டுக் காலமாகியும் அவர்களுடைய பிரச்னை என்னவென்று திட்டவாட்டமாகச் சொல்லவில்லை. இந்த அரசாங்கம் ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்பதை நிச்சயமாக அறிவிக்க வேண்டும். அதை மீறி அவர்கள் ஏதாவது போட்டிச் சங்கத்தை ஆரம்பித்தால் அதற்குத் தடை செய்ய சட்டத்தில் ஏதாவது வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இன்றையதினம் தொழிலாளிகளுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் ஏதாவது தகராறுகள் ஏற்பட்டால் அந்தத் தகராறைத் தீர்ப்பதற்கு முதலாளிகள், மேனேஜ்மெண்டார்தான் விசாரணை செய்கிறார்கள். என்கொயரி செய்யும் தொழிலாளிகளின் பிரதிநிதியாக யாராவது செல்ல வேண்டுமென்றால் அதற்கு அனுமதி கிடையாது. அந்தத் முதலாளியின் நிர்வாகஸ்தர்கள் என்ன தீர்ப்பு கொடுக்கிறார்களோ அந்த தீர்ப்பிற்குத்தான் அந்தத் தொழிலாளி கட்டுப்பாட்டாக வேண்டும். அதை மீறிப்போ யாருக்கும் உரிமை இல்லை. ஏனென்றால் முதலாளியும், மேனேஜ்மெண்டாரும், தொழிலாளியும் நான் விசாரணை செய்கிறார்கள். தொழிலாளர்களுக்காக யாராவது போய் வக்காலத்துப் பேசுவதற்கு அனுமதி கிடப்பதில்லை. அதே நேரத்தில் தொழிலாளிகள் செய்யக்கூடிய குற்றத்திற்கு எந்தவிதமான விசாரணை செய்யவேண்டுமென்ற முடிவுக்கு வர வேண்டும். தொழிலாளிகள் ஏதாவது தவறு செய்தால் தொழிலாளியும், தொழிலாளியின் பிரதிநிதியும், மேனேஜ்மெண்டாரும், மேனேஜ்மெண்டாரின் பிரதிநிதியும் சேர்ந்து அந்தக் குற்றத்தை விசாரணை செய்யவேண்டுமென்ற திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மையேற்படும் என்ற என்னுடைய கருத்தைக் கூறிக்கொள்ளுகின்றேன். ஏனென்றால், என்ன தீர்ப்பு சொல்லுகிறார்களோ அந்தத் தீர்ப்பிற்குக் கட்டுப்பாட்டு அதற்குப் பிறகு மேல் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்றால் பேபர் ஆபீசருக்கு கனசிலியைஷன் போட்டு, அதற்கும் மேலாக கோர்ட்டிற்குப் போய், கோர்ட்டு முடிவுகள் வருவதற்குப் பல நாட்களாகின்றன. எனவே இந்தத் தொழிலாளர்களின் நிலைமை என்னவென்பதை யோசிக்க வேண்டும். சிக்கலான பிரச்னைகளைத் தீர்க்க வேண்டுமென்றால், தொழிலாளிகளின் பிரதிநிதிகளின் முன்னிலையில்தான் தொழிலாளர்களின்

1970 மார்ச் 26]

[திரு. சி. நஞ்சன்]

கேஸ்களை விசாரணை செய்யவேண்டுமென்ற திட்டத்தை இந்த அரசாங்கம் கொண்டுவந்தால் அதனால் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மையேற்படும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்குப் பல எஸ்டேட்டுகளில் குளிர் கம்பளி சரியான முறையில் விநியோகம் செய்வதில்லை. மழைக் காலத்தில் கிடைக்கும் வகையில், கம்பளியை எப்ரல் மாதத்தில் கொடுத்தாக வேண்டும். ஆனால் அவர்கள் ஏதோ சாக்கு சொல்லி, மே, ஜூன் மாதங்கள் வரை தள்ளிக்கொண்டு போகிறார்கள். அதற்குப் பிறகு, அந்த அடைமழை பிடிக்கும் சமயத்தில் அவர்கள் கொடுக்கும் அந்தத் தரமில்லாத கம்பளியைத்தான் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகையால் இந்த அரசாங்கம் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய கம்பளியைக் குறிப்பிட்ட மாதத்தில் அதாவது மார்ச் மாதக் கடைசிக்குள் கொடுத்தாக வேண்டும். ஏனென்றால் நவம்பர் பகுதியில் எப்ரல் மாதமே மழைக்காலம் ஆரம்பமாகிவிடும். மார்ச் மாதக் கடைசித் தேதிக்குள் இந்தக் கம்பளியைக் கொடுத்தால் நல்ல குவாலிட்டியாக வாங்க முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகின்றேன்.

தொழிலாளர்கள் இருக்கும் என்னுடைய பகுதியில் பஸ் போக்கு வரத்து மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. நான் முடிந்த ஆண்டும் இந்த விஷயத்தை இங்கு சொன்னேன். அமைச்சரவர்களுக்கும் நான் பல தடவை மகஜர் அனுப்பியிருக்கிறேன். நேரடியாகவும் அமைச்சரிடத்தில் எடுத்துச் சொன்னேன். ஆனால் இந்த விஷயத்தில் அமைச்சரவர்கள் கவனம் செலுத்தவில்லை என்பதை நான் மிகவும் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். ஏனென்றால் தோட்டத் தொழிலாளிகள் இருக்கும் அந்தப் பகுதியில் பஸ் போக்குவரத்து இல்லை என்றால் அவர்கள் 6 நாட்கள் வேலை செய்து விட்டு 7-வது நாள் லீவ் எடுத்துக்கொண்டு, சந்தைக்குச் சென்று வேண்டிய ஈமான்களை வாங்க வேண்டுமென்றால் 10 மைல், 15 மைல், 20 மைல் தூரம் சென்று சாமான்களை வாங்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட இடங்களில் பஸ் வசதியில்லை என்பது வருந்தத்தக்க விஷயம். அதுவும் யானைகள் உள்ள பகுதி. தொழிலாளிகள் நடந்து போகும் சமயத்தில் காட்டு மிருகங்களால் ஏற்படும் பயம் வேறு. எனவே, தொழிலாளர்கள் இருக்கும் அந்தப் பகுதிக்குப் பஸ் வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்காக நன்றி செலுத்திக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன், வணக்கம்.

*திரு. பெ. சீனிவாசன்: மாண்புமிகு சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, தொழிற்சாலை உள்பட தொழிலாளர் மானியக் கோரிக்கையில் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கின்ற சில அருமையான யோசனைகளுக்காக நான் அவரைப் பாராட்டிக் கடைமையப்படிருக்கிறேன். உலகத் தொழிலாளர்கள் எல்லாம் அவர்களுடைய தேசியத் தினமாகக் கொண்டாடுகின்ற 'மே' தினத்தை விடுமுறையாக வடவேண்டும் என்று அரசாங்கம் எடுத்திருக்கின்ற முடிவை நிச்சயம் தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற அத்தனை தொழிலாளர்களும் பாராட்டுவார்கள். 1968-ம் ஆண்டில் நடந்ததை விட குறைவான வேலை நிறுத்தங்கள், குறைவான விவகாரங்கள் தான் இந்த ஆண்டு ஏற்பட்டன என்று அமைச்சர் அவர்கள் கணக்கு காட்டி இருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு இந்த முன்னேற்றம் தொடர்ந்து இருக்க வேண்டும் என்றும், வேலை நிறுத்தமே இல்லாத ஆண்டை நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் வேறுவேற்தன் அவர்கள் அவருடைய காலத்தில் செய்துகாட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த நணர் இந்த அரசாங்கம் தொழிலாளர்களுடைய நலனுக்காகப் பாடுபட்டதாகத் தெரியவில்லை என்று கூறினார். இன்றைய தினம் இந்த அரசாங்கம் எந்த அளவுக்குத் தொழிலாளர்களுடைய ஆதரவால் ஆட்சிக்கு வந்தது என்பதும், ஆட்சிக்கு வந்த பின்னால் நடுத்தர வர்க்கத்தினருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் அரசாங்கம் எவ்வளவு பாடுபட்டிருக்கிறது என்பதும் பொதுமக்கள் அனைவராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஓர் உண்மையாகும், ஆனால் தொழிலாளர் நல

[திரு. பெ. சீனிவாசன்]

[1970 மார்ச் 26]

இலாக்காவில் தொழிலாளர் விவகாரங்களில் மாநில அரசாங்கம் எதுவும் செய்ய முடியாத அளவுக்கு மத்திய அரசாங்கம், காங்கிரஸ் அரசாங்கம் உருவாக்கிய சட்டங்கள் குறுக்கே நிற்கின்றன.

ஆக அன்றைய தினம் பொறுப்பு ஏற்றவர்கள் சட்டங்களை உருவாக்கும்போது தொழிலாளர்களுக்காக அவர்கள் உருவாக்கிய சட்டங்கள் முதலாளிகளுக்குக் கவசமாக இருந்தனவே தவிர தொழிலாளர்களுடைய துயரங்களை மாற்றுகின்ற மார்க்கமாக அமைய வில்லை. இன்றையதினம் அதே சட்டங்களை வைத்துக்கொண்டு இந்த மாநில அரசாங்கம் தொழிலாளர்களுக்கு வேலைசெய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த இரட்டை ஆட்சி முறையை ஒழித்து தொழிலாளர்களுக்கான ஒரு சட்டத்தை இயற்றி அந்தப் பற்றையை அடையுமென்று என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றையதினம் தொழிலாளர்களுக்கு முழுக்க முழுக்க குறுக்கே நிற்பது தொழிலாளர்நல இலாகாவில் இருக்கும் சிகப்பு நாடா முறை தான். தொழிற்சாலையில் ஒரு தொழிலாளி தவறு செய்கிறான் என்று நிர்வாகம் கருதினால் ஒரு போலி விசாரணை அங்கே நடைபெறுகிறது. அவர்களாகவே உருவாக்கி சாட்சிகளைத் தயாரித்து தொழிலாளிக்கு எந்த விதமான வாய்ப்பும் கொடுக்காமல் டிஸ்டில் செய்துவிடுகிறார்கள். இதற்குமேலே லேபர் ஆபீஸர், ஒன்று, இரண்டு என்று வரிசையாகப் படிக்கடுகளில் ஏறி இங்கே டிரிபியூனலுக்கு வருவதற்குள் அவனுக்கு ரிடையர்மென்ட் வந்துவிடுகிறது. ஆக இந்தக் குறையை நிவர்த்திக்க இதிலே ஒரு லிமிடேஷன் அதாவது ஒரு தொழிலாளி வேலையிலிருந்து நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்தால் இத்தனை நாட்களுக்குள் பரிகாரம் கொடுக்க வேண்டும் அல்லது உடனடியாக வேலையில் வைத்துக்கொண்டு நிர்வாகம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று ஒரு குறிப்பை ஒரு ஆணையை இந்த அரசாங்கம் பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம் முதலாளிகள் சுப்ரீம்கோர்ட் வரை செல்ல முடியும். தொழிற்சங்கத்தைச் சேர்ந்த நாங்கள் உயர்நீதிமன்றம் வரையில் கூட விசாரணையை நடத்த முடிவது இல்லை. தொழிலாளர்களுடைய நலனுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட சட்டங்கள் மூலமாக முதலாளிகள் தான் பயன்பெறுகிறார்களேதவிர தொழிலாளர்களுக்கு எந்தப் பரிகாரமும் கிடைப்பதில்லை. தப்பித்தவரிடம் எங்கேயாவது ஒரு முலையில் நிர்வாகம் மறந்துவிட்டால் அல்லது அயர்ந்து விட்டுவிட்டால் அப்பொழுதுதான் ஏதோ கொஞ்சம் கிடைக்கிறது. இந்த நடவடிக்கைகளைத் துரிதமாக்க தொழிலாளர்நல இலாகா ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ந. தருமலிங்கம் தலைமை]

இன்னொன்று போலீஸ். எந்த ஒரு பேக்டரி முதலாளியோ, ஒரு நிர்வாகமோ போன் செய்தவுடனேயே கொலை, கொள்ளை நடந்திருந்தாலுங் கூட அவை எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு, நிர்வாகத்திற்கு உதவியாக அந்த இடத்திற்கு லாரி ஈரியாகச் சென்றுவிடுகிறார்கள். மிக சாமர்த்தியமாகத் தொழிலாளர்கள்மீது வழக்குப்போடுவதற்கு ஐ.பி.சி.யில் கைதேர்ந்த ஐந்து அல்லது ஆறு வழக்கறிஞர்களையும் கூடவே வைத்துக்கொண்டு வழக்குகளைப் போடுகிறார்கள். இப்படியான நிலைமையில் ஒருபக்கம் நீதிமன்றம் போகவேண்டும், இன்னொருபக்கம் லேபர் கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டும். வேலை கிடையாது. குடும்பம் ஒருபக்கம் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும். அப்பொழுது இவர்களுடைய சங்கம் எந்தவிதமான முடிவை எடுத்தாலும் அது முறியடிக்கப்படுகிறதேதவிர தொழிலாளிக்கு எந்தப் பயனும் கிடுவதில்லை. ஆக ஒரு தொழிலாளரிடது கிரிமினல் வழக்குப் போடுகிற காலத்தில் நிர்வாகம் எப்படிப் போடுவது என்று சொல்லி அதன்படி போடுவது என்ற பழக்கம் போகவேண்டும். முடிவு செய்ய வேண்டியது போலீஸ் இலாகா. தொழிலாளர்கள்மீது வீண் வழக்குகள் போடக்கூடாது என்று போலீஸ் இலாகாவிற்கு அரசாங்கம் ஒரு உத்தரவு போடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1970 மார்ச் 26]

[திரு. பெ. சீனிவாசன்]

இன்றையதினம் கடைசியில் தொழிற்சங்கத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் வெற்றி பெறுகிறார்கள் என்றாலும் அந்த வெற்றியை அனுபவிக்க அந்தத் தொழிலாளி இருக்கமாட்டான். மழை பெய்வது காலத்தில் பெய்தால்தான் நல்லது. மரம் பட்டுப்போனபிறகு பெய்தால் என்ன நிலைமையோ அந்த நிலைமைதான் தொழிற்சங்கத்தின் நிலை. இதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும்.

இங்கே எனக்குமுன் பேசிய அங்கத்தினர் அவர்கள் ஒரு தொழிற்சாலைக்கு ஒரு சங்கம்தான் இருக்கவேண்டும் என்று சொன்னார். அந்த யோசனையைச் சொன்னவரே நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் மாதவன் அவர்கள். அவர்கள் தொழிலாளர் நல இலாகா அமைச்சராக இருந்த போது இந்த ஆலோசனையை எல்லா தொழிற்சங்கங்களுக்கும் சொல்லியிருக்கிறார். ஆனால் பல இடங்களில் அரசியல் காரணங்களுக்காக இதை யாருமே சரியான முறையில் செயல்படுத்த முன்வரவில்லை. அவர் சொன்ன யோசனை உண்மையிலேயே அருமையான யோசனை. தொழிலாளர்கள் விவகாரங்களில் சிக்கல்கள் அதிகமாகக் காரணம் அரசியல்தான். முதலாளிகள் ஒன்றைக்கும் ஆளுகின்றவர்கள் பக்கம்தான் இருப்பார்கள். எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் முன்னால் இருப்பார்கள். நாங்கள் கம்யூனிஸ்டுகளைத் தடுக்க, பலாத்காரத்தைத் தடுக்க, ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்ற பாடுபடுகிறோம் என்ற போர்வையில் முதலாளிகள் தொழிலாளர்களை நசுக்கி அவர்கள் லாபம் அடைந்து வருகிறார்கள். அரசியல் காரணங்கள்தான் தொழிலாளர்கள் இயக்கத்தைப் பலவீனப்படுத்திறது. டன்லப் கம்பெனியில் இருக்கிறமாதிரி எங்கும் இருக்கவேண்டும். யார் வேண்டுமானாலும் வரலாம் என்ற முறை உருவாகவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக தொழிற்சாலைகளில் லேபர் ஆபீஸர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தொழிலாளர்நல அதிகாரி என்று பெயர். ஆனால் அவர்கள் முதலாளிகளுடைய சி. ஐ. டி. இன்ஸ்பெக்டர்போல் வேலை செய்து வருகிறார்கள். எந்தத் தொழிலாளியை டிஸ்மிஸ் செய்ய வேண்டும் என்று நிர்வாகம் விரும்புகிறதோ அதற்கு ஏற்றபடி காரணங்களைக் கூண்டுபிடித்துக் கொடுத்தே, ஆயோசனை சொல்லும் ஒரு ஆலோசகராக இருந்துவருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட லேபர் ஆபீஸர்களை, தொழிற்சாலைக்குள் பணிசெய்கின்றவர்களை நியமிக்கும் அதிகாரம் அரசாங்கத்தினிடம் இருக்க வேண்டும். அவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கும் பொறுப்பு முதலாளிகளுக்கு இருக்க வேண்டும். இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு, தொழிலாளர்களுக்காக அவர்கள் அறிவித்திருக்கின்ற நன்மைகளுக்காக பாராட்டுதலையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*

*

*

* திரு. சி. கோவிந்தராஜன் : தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர்களின்ச்சீரையும், தொழிற்சங்க இயக்கத்தையும் பொழுது விடிந்தால், பொழுதுபோனால் நையாண்டி செய்துவரக்கூடிய திரு. எச். வி. ஆர். ஐயங்கார் முதலாளித்துவப் பொருளாதார நிபுணர், முன்னாள் ரிசர்வ் பாங்கு கவர்னர் அவர்களுடன் ஒரு விஷயத்தை எப்புகொள்ளவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சென்ற 20-ம் தேதி எம்ப்ளாயேர்ஸ் பெட்ரேஷன் ஆப் சவுத் இந்தியா, என்ற தென் இந்திய முதலாளிகள் சங்கத்தில் அவர்கள் பேசும்போது சில உண்மைகளை ஒத்துக்கொண்டார்கள். தொழிலாளர்கள் மத்தியில் அதிருப்தியும், தொழில் அமைதியும் குலைவதற்குக் காரணம் என்று அவர்கள் கூறும்பொழுது, கடந்த காலத்தில் தொழிலாளர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட கூலி மிகவும் குறைவு, 1939-ல் இருந்ததைவிட எழு மடங்கா விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறது, விலைவாசி உயர்வை எட்டிப் பிடிக்கத் தரும் அளவுக்கு சம்பள நிலைமை உயரவில்லை. இன்னும் சில தொழில்களில் உண்மைச் சம்பளம் குறைந்தே விட்டது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நாளுக்கு நாள் பெருகிக்கொண்டே வருகிறது என்ற உண்மைகளை அவர்கள் ஒத்துக்

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

[திரு. சி. கோவிந்தராஜன்]

[1970 மார்ச் 26]

கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட மோசமான நிலைமைகளின் காரணமாக தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய உரிமைகளைப் பெறுவதற்காக கிளர்ச்சிகள், வேலைநிறுத்தங்கள் செய்யவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறதெனினும், இது யாரும் தூண்டி விட்டு வருவதில்லை. தூண்டி விட்டு வரவும் முடியாது. தொழிலாளர்களுக்கு இன்று இருக்கும் சம்பளம் இதர வசதிகளையாவது காப்பாற்றிக்கொடுக்க வேண்டும் என்ற உண்மையான ஒரு கொள்கை இந்த அரசாங்கத்திற்கு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அப்படிப்பட்ட கண்ணோட்டம் இருக்குமானால், இப்படிப்பட்ட கிளர்ச்சிகளை அல்லது வேலைநிறுத்தங்களை வெறுப்புக் கண்ணோட்டத்தோடோ அல்லது அரசுக்குத் தொந்தரவு கொடுக்கக்கூடிய கிளர்ச்சி என்றோ கருதவேண்டியதற்கு இடம் இருக்காது.

அரசாங்கம் நடத்தக்கூடிய தொழில் நிறுவனங்கள் தனியார் தொழில்களுக்கு ஒரு முன் உதாரணமாக இருக்கவேண்டும். அரசாங்கம் மாட்டி எம்ப்ளாயராக இருக்கவேண்டும், கூட்டுறவு ஸ்பின்னின் ஆலைகள் இருக்கின்றன. அவைகளுக்காக ஒரு தனிக் குழு போட்டு, நான்கு கட்டமாக ஊதியத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லியும்கூட, அது எந்த இடத்திலும் அமல் நடத்தப்படவில்லை. அதனால் ஆரல்வாய்மொழியில் வேலை நிறுத்தம், உண்ணிரதம் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. சங்கரன் அவர்கள் அளித்த நடுவர் தீர்ப்பு அங்கே அமல் நடத்தப்படவில்லை. தனியார் முதலாளிகளெல்லாம் எஞ்ஜினியரிங் வேஜ் போர்டு சிபாரிசுகளை அமல் நடத்தவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தால் வேண்டுமென்ற விருக்கப்படுகிறது. ஆனால் ஸ்டீல் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரிஸ் கார்ப்பரேஷனின் நிலைமை என்ன? அரசு தன்னுடைய நிறுவனங்களில் என்ஜினியரிங் வேஜ் போர்டு பரிந்துரைகளை அமலுக்குக் கொண்டுவரவில்லை. சட்டமன்றத் துறையில் பணிசெய்யும் தொழிலாளர்களுக்கூட ஆண்டுக் கணக்கில் அத்துக் கூலிகளாகவே வைக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். அவர்களுக்குக் குறைந்தபட்ச சம்பளமும், நிரந்தரமான சூழ்நிலையும் ஏற்படும்படி செய்யப்படவில்லை.

அதற்கு அடுத்தபடியாக அரசுப் போக்குவரத்துத் துறையிலுள்ள நிலைமைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். அங்கு இருக்கக்கூடிய குறைந்தபட்ச சம்பளம் ரூ. 15. ஸ்டீப்பிங்குக்கு இந்த ரூ. 15 சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. அதை வைத்துக்கொண்டு யாராவது வாழ முடியுமா? மேலும், சிறுதொழில் கார்ப்பரேஷனில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்தபட்ச சம்பளம் ரூ. 30. அந்தச் சம்பளத்தை வைத்துக்கொண்டு எந்தத் தொழிலாளியாவது வாழமுடியுமா? அதையெல்லாம் அரசு என்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அரசு மற்ற முதலாளிகளுக்கு முன் உதாரணமாக இருக்கவேண்டும். அப்படி இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இன்று அரசுப் போக்குவரத்துத் துறையில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்கள் என். ஜி. ஓ-க்களாகக் கருதப்படுகிறார்கள். அவர்கள் இன்டஸ்ட்ரியல் தொழிலாளர்களாகக் கருதப்பட வேண்டும். அவர்கள் தங்களுடைய உரிமைகளைப் பெறுவதற்கும், சம்பளத்தை உயர்த்திக்கொள்வதற்கும் வேலைநிறுத்த நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நெய்வேலியில் தொழிலாளர்கள் வேலைநிறுத்த நோட்டீஸ் கொடுத்து, லேபர் கமிஷனர் மூலமாக கன்வீனியேஷன் நடந்து ரூ. 80 லட்சம் அளவுக்கு ஊதிய உயர்வு அளிக்கப்பட்டது. நம்முடைய மாநில முதலமைச்சர் அவர்கள் தலைநிலை அதுவரையில் ரூ. 92 லட்சம் அளவுக்கு ஊதியத் தொகை உயர்த்தப்பட்டது. அது மத்திய அரசின் நிறுவனம். போக்குவரத்துத் துறை நமது மாநில அரசின் நிர்வாகத்திற்குப்பட்டது. மின்சார வாரியமும் நமது மாநில அரசின் நிர்வாகத்தைச் சேர்ந்ததுதான். அந்த நிறுவனங்களிலும் நம்முடைய மாநில அரசும் முதலமைச்சரும் இதே நிலையைக் கையாளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழிற்சங்கங்களைப் பாரபட்சமாக நடத்தும் சில வருந்தத்தக்க விஷயங்களை நான் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். தங்களுக்கு வேண்டியவர்கள் சங்கம் என்றால் அந்தச் சங்கங்களுக்குச் சலுகைகள் மற்றச் சங்கங்களைப் பாரபட்சமாக நோக்கி வரக்கூடிய பல உதாரணங்களை நான் பட்டியல் மூலம் கொடுக்க முடியும்.

1970 மார்ச் 26]

[திரு. சி. கோவிந்தராஜன்]

இந்துப் பத்திரிகையில் ஒரு சங்கம் இருக்கிறது. அந்தச் சங்கத்திற்கு தொழிலாளர்கள் பெருவாரியாக ஒரு தலைவரைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தச் சங்கத்தின் தலைவர் திரு. வி. பி. சிந்தன், அந்தச் சங்கத்திற்குப் போட்டியாக, அந்தச் சங்கத்தைக் கைப்பற்றவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு சோழம் என்ற தி. மு. க.-வைச் சேர்ந்தவருடைய தலைமையில் ஒரு போட்டிச் சங்கம் அமைக்க முயற்சி எடுத்து, அதற்காக போலீசை உபயோகப்படுத்தி, அந்தச் சங்கத்திற்கே சில வைக்கப்பட்டது. மறுபடியும் அந்தச் சங்கம் ஹைக்கோர்ட்டிற்குச் சென்று அப்படி சில வைத்தது தவறு என்று சொல்லி ஹைக்கோர்ட் உத்தரவு பிறப்பிக்கத்தக்க நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதன் பின்பு முக்கிய அரசியல் தலைவர், தொழிற்சங்கத் தலைவர் சிந்தன்மீது 107-வது செக்ஷன்கீழ் ஜாமீன் கேஸ் போடப்பட்டது. ஜாமீன் கேஸ் போடப்படுகிறது என்று சொன்னால், கலவர நிலைமை இருந்தால், இரு சாராரின் மேலும் தான் ஜாமீன் கேஸ் போடவேண்டும். ஒரு சாராரினிமீது மட்டும் இப்படிப்பட்ட ஜாமீன் கேஸ் போடுவது எந்த நோக்கம்? சோழுவின் சங்கத்திற்கு முட்டுக் கொடுக்கக் கூடிய நடவடிக்கைதான் இது என்று கருதுகிறேன்.

பிரிட்டானியா பிஸ்கட் தொழிற்சாலையில் மெஜாரிடி சங்கம் இருக்கிறது. அவர்கள் கோரிக்கைகள் வைத்தார்கள். அதன்பேரில் கன்விலியேஷன் நடைபெற்றது. அந்த சமயத்தில் ஒரு போட்டி சங்கம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அந்த சங்கம் மைனாரிடி சங்கம். தி. மு. க. தலைமையில் ஏற்படுத்தப்பட்டது அந்தச் சங்கம். அரசாங்க லேபர் ஆபீஸ் 12(3) செக்ஷன்படி ஒப்பந்தம் செய்தார் இந்தச் சங்கத்தான். அங்கு நடந்த ரெக்ரியேஷன் கிளப், காண்டன் இவைகளுக்கான தேர்தல்களில் பெருவாரியான இடங்களை மெஜாரிடி சங்கம்தான் கைப்பற்றியது. அதிலிருந்து அது மெஜாரிடி சங்கம் என்பது தெரியவருகிறது. காண்டன் தேர்தலில் மூன்று லீட்களில் மூன்றையும் இந்தச் சங்கம் கைப்பற்றிவிட்டது. ரெக்ரியேஷன் கிளப் தேர்தலில் 8 லீட்களில், 7 லீட்டுகளை இந்தச் சங்கம் பெற்றது. ஒரு லீட் சுயேட்சைக்குப் போயிற்று.

அரசுப் போக்குவரத்துத் துறையில் வொர்க்ஸ் கமிட்டி தேர்தலில், 10 ஸ்தானங்களில் 6 ஸ்தானங்களைப் பெற்று மெஜாரிடி சங்கம். நாகர்கோவிலில் இருக்கக்கூடிய கிளையில் வொர்க்ஸ் கமிட்டிக்கு 10 லீட்களில் 7 லீட்டுகள் இந்தச் சங்கத்தினால் கைப்பற்றப்பட்டிருக்கின்றன. பாக்கி மூன்று லீட்டுகள்தான் வேறு சுயேச்சைகளுக்குப் போயிற்று. அங்கேரிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய சங்கத்திற்கு எந்த லீட்டும் இல்லை. தொழிலாளர்கள் ஆதரவு இல்லாமல் இருக்கக்கூடிய சங்கங்களுக்கு, தங்களுக்கு வேண்டியவர்கள் என்ற காரணத்திற்காக அரசு அந்தச் சங்கங்களுக்கு அங்கீகாரம் கொடுத்திருக்கிறது.

இன்னொரு விஷயம். தாராயுரம் கூட்டுறவு நூற்பு ஆலையில் கோவாபரேடிவ் ஸ்டோர்ஸ், காண்டன் ஆகியவைகளுக்கான தேர்தல்களில் எல்லா இடங்களையும் பிடிக்க சங்கத்திற்கு அங்கீகாரம் கிடையாது. மெஜாரிடி சங்கத்திற்கு அங்கீகாரம் கிடையாது.

நெய்வேலியில் சமீபத்தில் வருத்தப்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் இரு சாராருக்குள் தகராறு நடைபெற்று, ஒரு சாரார் மீதுதான் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களிடமிருந்து வழக்குப் போடப்பட்டிருக்கிறது. இன்னொரு சாராரின் சங்க ஆபீஸ் கொளுத்தப்பட்டும், செயலாளரின் கைகால முறியும்படி அடிக்கப்பட்டும், அதிகாரிகளுக்குப் புகார் கொடுத்திருந்தபோதிலும் அவர்கள் மீது எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை.

இன்னொரு விசித்திரமான செய்தியைக் கூற விரும்புகிறேன். விரதுநகரில் ஐயனார் டெக்ஸ்டைல் மில்லில் இருக்கும் தொழிற்சங்கத்திற்கு சட்டமன்ற உறுப்பினராகிய திரு. சீனுவாசன் தலைவர். அந்தச் சங்கம் எல்லாக் கட்சியினரும் சேர்ந்து நடத்திவரக்கூடிய சங்கம். அந்தச் சங்கத்திற்குப் போட்டியாக மேஸை உறுப்பினர் தங்கபாண்டியன் தலைமையில் ஒரு

[திரு. சி. கோவிந்தராஜன்]

[1970 மார்ச் 26]

போட்டிச் சங்கம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. தி.மு.க. தேர்தலின்போது கூட ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்று சொல்லி வந்தது. இப்பொழுது இவர்கள் ஆட்களே தலைமை வகித்து, போட்டி சங்கங்களை ஏற்படுத்தக் கூடிய துர்ப்பாக்கியமான நிலைமை இருந்து வருகிறது.

வழக்குகளை வாபஸ் பெறுவது என்றால், வேலை நிறுத்தம் கிளர்ச்சி, நடைபெற்று, ஒப்பந்தத்தின் பேரில் சமூக நிலை ஏற்பட்ட பிறகு வழக்குகள் வாபஸ் பெறவேண்டும் என்ற ஒரு மரபு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இது இப்பொழுது நடைபெறுவது இல்லை. தாரங்கதாரா கெமிக்கல்ஸில் வேலை நிறுத்தம் ஏற்பட்டு, அதற்குப் பிறகு ஒப்பந்தம் ஆகியும் கூட, வழக்குகள் வாபஸ் பெறப்படவில்லை. மெட்ரஸ் ஆயில் ரிபைனரிஸ்-லும் வழக்குகள் வாபஸ் பெறப்படவில்லை. விம்கோவிலும் அப்படித்தான் நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அங்கே தண்டனை அளிக்கப்பட்டுள்ள தொழிலாளர்கள் அப்பீல் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் வழக்குகள் வாபஸ் பெறப்படவில்லை. எந்தவிதமான கிளர்ச்சியையும் தொழிலாளர்கள் நடத்தக்கூடாது. அவர்களுடைய உரிமைகளைப் பெறுவதற்கு அவர்கள் எந்தவிதமான கிளர்ச்சியிலும் ஈடுபடக்கூடாது என்பது அரசின் கொள்கையா என்பதை நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன் ஆனால், அதே சமயத்தில் ஒப்பந்தங்களையும், கோர்ட் தீர்ப்புகளையும் மீறும் எந்த முதலாளியின் மீதும் இதுவரையிலும் ஒரு நடவடிக்கையும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை.

தொழிலாளர்களுடைய பிராவிடெண்டு பண்டை எத்தனையோ முதலாளிகள் கையாடுகிறார்கள். இது கிரிமினல் குற்றமாகும். இதுவரை எந்த முதலாளி மீதாவது நடவடிக்கை எடுத்ததாக விரல்விட்டுக் கூற முடியுமா?....

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன் : தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் பிராவிடெண்டு .பண்ட பணத்தை எத்தனையோ முதலாளிகள் கையாடுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். மில்அப்ரோபிரியேஷன் என்று பொருள் படக்கூடிய வார்த்தையைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய ஆதாரத்தை அவர்கள் இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கிறார்களா? அல்லது, இனிமேலாவது கொண்டுவந்து கொடுத்து, அதன்மூலம் நிரூபிக்க முயல்வாரா என்று நான் உறுப்பினரைக் கேட்க விரும்புகிறேன் சில முதலாளிகள் என்று பொதுப்படையாகச் சொல்வதை விட எந்தக் கம்பெனி என்று கூடச் சொன்னால் அரசாங்கத்திற்கு உபயோகமாக இருக்கும்.

திரு. சி. கோவிந்தராஜன் : கோயம்புத்தூர் பஞ்சாலை முதலாளிகள் தொழிலாளர்களுடைய சம்மதம் இல்லாமல் அவர்கள் நிதியை எடுத்திருக்கிறார்கள். காவேரி பஞ்சாலை முதலாளிகள் அப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள். வடலூரில் சேஷசாயி இன்ஸ்டீட்டேட்ஸ்-இல் செய்திருக்கிறார்கள். இதற்கு அரசாங்கமே ஆதரவு கொடுக்கும் முறையில், இப்பணத்தைத் தாராளமாக எடுத்துச் செலவு செய்யலாம். தொழிலாளிகளுக்கு மெதுவாகக் கொடுக்கலாம் என்று அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருப்பது அந்த முதலாளிகளுக்குப் பச்சை விளக்கு காட்டியிருப்பது போலாகும். இது கடைத் தேங்காயை எடுத்து வழிப் பிள்ளையாருக்கு உடைக்கும் செய்கையாகும். இது வருந்தத்தக்கது.

தொழிலாளர் நல இலாகா பற்றிச் சொல்லும்போது, நாங்கள் இது பற்றித் தொடர்ந்து கூறி வருகிறோம். தொழிலாளர் நல இலாகா, சமுதாயத்தில் 'வீகர் செக்ஷன்' ஆக இருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு எல்லா விதமான நன்மைகளையும் செய்ய உறுதியையாக இருக்க வேண்டும். அதற்குப் பதிலாக இவர்கள் முதலாளிகளுக்கு வக்காலத்து வாங்கக்கூடிய துர்ப்பாக்கிய நிலை இருக்கிறது. காவேரி மில்லில் 40 ரூபாய் சம்பள வெட்டை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று மாநில லேபர் கமிஷனரே ஆலோசனை கூறினார்கள்.

1970 மார்ச் 26]

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன் : தலைவர் அவர்களே, கடந்து போன விஷயங்களை மறுபடியும் மறுபடியும் உறுப்பினர் கூறுகிறார். காவேரி மில் பிரச்சினை, உறுப்பினருக்கே தெரியும். பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் ஆலை திறந்தால் போதும் என்ற முறையில் அவர்கள் எங்காவே செய்துகொண்ட ஒப்பந்தம் அது. சம்பளத்தைக் குறைத்ததற்கும் அரசாங்கத்திற்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் கிடையாது. இதை கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தின்மேல் சொல்லும்போதும் சொல்லியிருக்கிறேன். அவையின் கவனத்தை வேறு பக்கத்தில் திருப்ப வேண்டும் என்று இதையெல்லாம் சொல்லி குற்றச்சாட்டைக் கொண்டுவர முயற்சிக் கிறார்கள்.

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலையை பாதிக்காமல் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கூறினேன். தொழிலாளிகள் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று லேபர் கமிஷனரால் ஆலோசனை கூறப்பட்டது என்று சொன்னேன். மெஜாரிட்டி சங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. மைனாரிட்டி சங்கங்கள் ஏற்றுக் கொண்ட ஒப்பந்தத்தில் உள்ள நிபந்தனைகளுக்கு மெஜாரிட்டி தொழிலாளர்கள் கையெழுத்துப் போட்டால்தான் உள்ளே விடுவார்கள் என்ற நிர்ணயந்த நிலை ஏற்படுத்தப்பட்டது. திருச்சி லேபர் ஆபீசர் சொன்ன யோசனையையும் புறக்கணித்து லேபர் கமிஷனர் அவரை அதில் தலையிட வேண்டாமென்று சொல்லியிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன் : லேபர் கமிஷனர் அவர்கள் எழுத்து மூலமாக இப்படி வற்புறுத்தினார்களா என்பது தெரியவேண்டும். தொழிலாளர்கள் பல்வேறு சங்கங்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். லேபர் ஆபீசர் கூறியதையும் மீறி லேபர் கமிஷனர் வற்புறுத்தினார்களா என்பதைத் தெளிவாக்க வேண்டும்.

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : எழுத்து மூலமாக லேபர் கமிஷனர் தாக்கீது அனுப்புவாரா என்பதை அமைச்சரே உணர்வார்கள்.

அடுத்தபடியாக, திருநெல்வேலியில் உள்ள லேபர் ஆபீசர் பற்றி கடந்த சட்டமன்றக் கூட்டத்திலேயே சொல்லியிருக்கிறோம். வீரவநல்லூர் கோமதி மில் நிர்வாகிகளுக்கு ஆதரவாக 12(3) செக்ஷன்படி ஒப்பந்தம் செய்திருக்கிறார்கள். இது பற்றி சட்டமன்றக் கூட்டத்தில் சொன்னோம். இன்னமும் எந்தவிதமான மாற்றமும் கிடையாது. உதவி லேபர் கமிஷனர் காரி என்பவர் கோவில்பட்டி ஸ்டீல் மில்லுக்கு இம்மாதில்தான் எங்கும் இல்லாத வேலைப் பளுவை தீர்ப்பாக எழுதியுள்ளார். மற்றொரு உதவி லேபர் கமிஷனர் செங்கோட்டை என்பவர், தரங்கதரா கெமிகல் பாக்கியில் சர்க்கார் நியமித்த டெக்னிகல் எக்ஸ்பர்ட் சொன்ன ஆலோசனையையும் மீறி வேலைப்பளுவை சுமத்தியிருக்கிறார். லேபர் இலாகா, தொழிலாளர் களுக்கு ஆதரவாக இருந்து, அவர்களைப் பாதுகாக்க நடவடிக்கை எடுக்க வில்லை என்பதை விளக்க இன்னும் பல உதாரணங்கள் கூற முடியும்.

பாக்கி சட்டங்கள் சம்பந்தப்பட்டவரையில், அவை சரியாக அமுலாக்கப் படுவதில்லை. பாக்கி இன்ஸ்பெக்டர்கள் தொழிற்சாலைகளுக்குச் சென்று பார்வையிடுவது ரொம்ப 'ரேர்', அரிது என்று சொல்வேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன் : மறுபடியும் தலையிடுவதற்கு மன்னிக்கவும். உறுப்பினர் அவர்கள் அறிக்கையைத் தயவு செய்து பார்க்க வேண்டும். போன ஆண்டு எத்தனை இன்ஸ்பெக்டர், அதைவிட இப்பொழுது எவ்வளவு அதிகமாக இருக்கிறது என்பது காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதையெல்லாம் பார்க்காமல், உறுப்பினர் 'ரேர்' என்கிற வார்த்தையை உபயோகிக்கிறார்கள், அது முறைதானா?

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : இந்த அரசாங்க அறிக்கை நேற்று இரவு 9, 10 மணிக்குத்தான் கைக்குக் கிடைத்தது. விஜயம் செய்தார்கள் என்று இருக்கும். ஆனால் நடைமுறையில் எந்தத் தொழிற்சாலையிலும் எந்த மாற்றமும் ஏற்படவில்லை என்பது உண்மை.

[1970 மார்ச் 26]

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன்: எத்தனை வழக்குகள் போட்டிருக்கிறார்கள் என்றும் இருக்கிறது.

திரு. சி. கோவிந்தராசன்: குறிப்பாக சில விஷயங்களைக் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். நெல்லிக்குப்பத்தில் கன்பெக்ஷனரி இருக்கிறது. அந்தத் தொழிற்சாலையில், கீழே தரையில் உஷ்ணம், எங்கும் கன்பெக்ஷனரியின் ஸ்க்ரேபஸ் காலைப் போக்கும். அப்படிப்பட்ட இடங்களில் காலனை கொடுப்பது கிடையாது. கைக்கு கிளவஸ் கொடுப்பது கிடையாது. அடிக்கொரு இயந்திரம் என்று இருக்கிறது. விபத்துக்கள் ஏற்படக்கூடிய நிலைமைகள் இருக்கின்றன. இவற்றைத் தடுத்த நிறுத்த பாக்கரி இன்ஸ்பெக்டர் முற்படுவதில்லை. வடலூரில் கக்கூஸ் வசதி கூடக் கிடையாது. பல மெஷின்களுக்கு பென்சிங் கிடையாது. பல தடவை எண்ணூரில் பாய்லர் வெடித்து விபத்துக்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. சமீபத்திலே கூட இரண்டு தொழிலாளிகள் பாதிக்கப்பட்டு, காயம் ஏற்பட்டு உருவ மாறியிருக்கிறார்கள். இந்த விபத்து அடிக்கடி நடைபெறுவதற்குக் காரணம் என்ன என்று பாக்கரி இன்ஸ்பெக்டர்கள் கவனித்து நடவடிக்கை எடுப்பது இல்லை.

அடுத்து, பத்திரிகைகளைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்லி முடிக்கிறேன். சில பத்திரிகைக் காரியாலயங்களைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. பாக்கரி சட்டத்தின்படி, அங்கு மஸ்டர் ரோல் கிடையாது. அட்டென்ஷன்ஸ் ரெஜிஸ்டர் கிடையாது. பே ரெஜிஸ்டர் கிடையாது. நியூஸ் எடிட்டர்களை நிரந்தரமில்லாமல் வைக்கிறார்கள். தினத்தந்தி, நாத்திகம், மாலைமுரசு போன்ற பத்திரிகைகளில் நியூஸ் எடிட்டர் காஷுவல் என்று வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த சந்தர்ப்பத்திலே நாத்திகம் சம்பந்தமான வழக்கில், வழக்கு மன்றத்தில் நியூஸ் எடிட்டர் கூறிய சாட்சியத்தை நினைவு படுத்த விரும்புகிறேன். இவர்களுடைய நிலை நித்திய கண்டம் பூர்ணம் என்று இருக்கிறது. அரசுத் தொழில் நிறுவனங்களுக்கு சில ஆலோசனைகளைக் கூறி முடிக்கிறேன்.

ஆரல்வாய்மொழி தொழிற்சாலையில் சம்பளம் போதவில்லை என்றார்கள். அரசாங்கம் இந்த ஸ்பின்னிங் தொழிற்சாலைக்கு 55 லட்ச ரூபாய் கடன் கொடுத்திருக்கிறது. ஷேர் காபிடல் 27 லட்ச ரூபாய். கடனுக்கு அரசு ஏராளமான வட்டி பெறுகிறது. அதை மூலதனமாக கன்வர்ட் செய்தால், தொழிலாளர்களுக்கு சலுகைகள் கொடுக்க முடியும். மின்சார வாரியத்திற்கு 200 கோடி ரூபாய் அரசு கடன் கொடுத்து, வட்டி பெறுகிறது. வட்டிக்குப் பதிலாக, ஆர். வெங்கட்ராமன் கமிட்டி ஆலோசனைப்படி அதை மூலதனமாகக் கன்வர்ட் செய்தால், தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை பண்ண முடியும். சிறு தொழில் கார்ப்பொரேஷனுக்கு ரூ. 3 கோடி கடன் கொடுத்து வட்டி பெறுகிறது. அரசாங்கமே அந்த மூன்று கோடி ரூபாயையும் மூலதனமாகக் கன்வர்ட் பண்ணினால் தொழிலாளர்களுடைய வசதிகளைப் பெருக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய முடியும் என்று கூறி என் உரையை முடிக்கிறேன்.

*திரு. எஸ். அக்னிராஜா: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தை ஆதரித்து எனது கருத்துக்களைக் கூற முன்வருகிறேன்.

வளரிக் தொழில்கள், வாழ்க் தொழிலாளர்கள் என்பது போல, தொழில் வளர்ச்சியைப் பொறுத்தத்தான் தொழிலாளர்களுடைய வளர்ச்சி, இவற்றின் வளர்ச்சியைப் பொறுத்துத்தான் நாட்டின் வளர்ச்சி இருக்கிறது. இந்த முக்கூட்டுக் கொள்கையை நம் கொள்கையாக வைத்துக்கொண்டு இருக்கும் இந்த நிலையை அமைச்சர் தெள்ளத்தெளிவாக விளக்கியிருக்கிறார்கள். நலன் பற்றிப் பேசும்போது, பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று ஒரு பக்கம் பேசி, கிளர்ச்சியை உண்டு பண்ணி, தொழிலாளர்களுக்கு நன்மையைச் செய்ய வேண்டும் என்று, நீங்கனெல்லாம் இந்தக்கட்சியை சேர்ந்திருக்கிறீர்கள், வேறு பக்கம் போங்கள் என்றும், முதலாளிகளைச் சொல்லி அந்தப் பக்கத்தில் அரசியலை வளர்ப்பதும், இந்த இரண்டு அரசியல்களாலும் தொழிலாளர்களுடைய நலன்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன

1970 மார்ச் 26]

[திரு. எஸ். அக்னிராஜு]

என்று பல்வேறு தொழில் சங்க வாதிகள் உணர்ந்தாலும், ஒரு தொழிற்சாலையில் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரே கொடி இருக்கவேண்டும். ஒரே தொழிற்சங்கம் இருக்கவேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்லி வருகிறார்கள். ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு தொழில் சங்கம் என்று சொல்லும்போது, சர்வகட்சிகளும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து, இத்தனாவது மாதம், இத்தனாவது நாளிலிருந்து யாருமே செல்லக்கூடாது. இந்தக் கட்சியின் தலைமையில் ஒரே சங்கம்தான் என்று ஒப்புக்கொண்டு வீட்டில் இருந்து விட்டால் நலமாக இருக்கும். அதை விட்டு விட்டு, தொழிற் சங்கங்கள் பல என்றும், தொழிலாளர்களுக்கு 7, 8 கொடிகளென்றும், செய்து சில்லரை பிரச்சினைகளைப் பெரிதாகச் செய்து விட்டு, கிளர்ச்சி மூலம் ஆதாயம் பெறலாம் என்று செய்தால், அதை திராவிட முன்னேற்றக் கழக தொழிற்சங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. அனைத்துக் கட்சிகளும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து, ஒரு முடிவுக்கு வந்தால், அதை அறிவித்து விட்டால் அதை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம்.

கடந்த ஆண்டைக் காட்டிலும், இதற்கு முந்திய நிலையைக் காட்டிலும் இப்பொழுது தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகள் குறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று ஒருவாறு நினைத்தாலும், முக்கியமான நிலைமை என்னவென்றால் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் அமைதி இருக்கிறது. கத்வடைப்புடன் குறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கு மூலகாரணம் என்னவென்றால், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தொழிலாளர் நலனிலே எடுத்துக்கொண்ட பெரு முயற்சியே ஆகும். இதை நான் பாராட்டுகிறேன். 'மேன் டேஸ் லான்ட்' போன ஆண்டைக் காட்டிலும், அதற்கு முந்தின ஆண்டைக்காட்டிலும் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் கூட, 'தொழிலாளர்களுக்கு எங்களால் இன்னும் அதிகமான நன்மைகளைச் செய்ய முடியவில்லையே' என்ற மனவருத்தம் இருக்கிறது.

பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகளை உண்டாக்கி, எல்லோருக்கும் வேலை வாய்ப்பு உளிப்பதும், தகராறு ஏற்பட்டால் நேரடியாகச் சென்று தகராறுகளைத் தீர்த்து வைப்பதும் இந்த அரசின் கட்டமைப்பாக இருந்து வருகிறது. சில நேரங்களில் மத்திய அரசின் கூடம் இதில் நுழைகிறது. மாநில சர்க்கார் தொழிலாளர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கும் வகையில் யாதொரு காரியத்தையும் செய்ய முடியவில்லை. உதாரணத்திற்காக ஒன்றை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்குக்கூட துறைமுகத்திலே தகராறு நடக்கிறது. இதற்கு நம்முடைய அரசாங்கம் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. ஐ. சி. எப். இல் ஒருவர் சுடப்பட்டு இறந்தார். ஆனால் பொதுவாகச் சொல்கின்ற நேரத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் இங்கே தகராறு, அங்கே துப்பாக்கிச் சூடு என்ற அளவில்தான் சொல்கிறார்கள்.

மத்திய அரசாங்கத்திற்கும், மாநில அரசாங்கத்திற்கும் உள்ள அதிகாரங்களைக் குறித்து சரியானபடி முடிவு செய்யவேண்டும். மத்திய அரசு 'இரட்டை ஆட்சி' முறையை நடத்தி வருகிறார்கள். பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகள், சேதுசமுத்திரத் திட்டம், நெய்வேலி இரண்டாவது சுரங்கத் திட்டம், தூத்துக்குடி துறைமுக வேலைகள் இவற்றிற்காகப் பணம் ஒதுக்கிக் கேட்டாலும் மத்திய அரசு கொடுப்பதில்லை. நிற்காகப் பணம் ஒதுக்கிக் கேட்டாலும் மத்திய அரசு கொடுப்பதில்லை. சமீபத்தில் கூட கேள் அரசுக்கும், மைசூருக்கும் ஸ்டீல் பிளாண்டிற்குக் காசு பணம் ஒதுக்கியிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் சேலம் இரும்பாலைத் திட்டத்திற்குப் பணம் இல்லையென்று சொல்கிறார்கள். காவேரித் தண்ணீர் வரவேண்டுமென்று நாம் சொல்கின்ற நேரத்தில் அங்கேயும் நமக்கு நியாயம் கிடைக்கவில்லை. வரவர மத்திய மாநில உறவுமுறைகள் குறைந்துகொண்டே வருகின்றன. பஞ்சாப் மாநில விவசாய அமைச்சர் அவர்கள், மத்திய அரசு விவசாய சொத்து வரியை வசூலிக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டாலும், நாங்கள் வசூலிக்கப்போவதில்லையென்று அறிவித்திருக்கிறார். ஆகவே, மத்திய வசூலிக்கப்போவதில்லையென்று அறிவித்திருக்கிறார். என்பதை வரை மாநில அரசுகளின் உறவுமுறைகள் இன்னிதின் என்பதை வரை மறுத்து செயல்பட வேண்டும். மாநில சுய ஆட்சி பெறுகின்ற கால கட்டம் நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. தொழிலாளரைப் பொறுத்த வரையில் மத்திய அரசின் தீர்வுக் கூடாது. தொழிற்சாலைகள்

[திரு. எஸ். அக்னிராஜ்]

[1970 மார்ச் 26]

இருக்கின்ற நேரத்தில், அந்தத் தொழிலாளர்களின் நலனைப்பற்றி முழுக்க முழுக்க நம் மாநில சர்க்காருக்குப் பொறுப்பு இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் தொழிலாளர்களின் நலன் பாதுகாக்கப்படும். பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று நாம் சொல்லும்போது அதற்குப் பணம் கொடுக்க மத்திய அரசு மறுக்கிறது. தொழிலாளர் நலனைப்பற்றி பேச மறுக்கிறார்கள். மாநில சய ஆட்சித்தான் அடுத்த கட்டம் என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டிய கடைசிக் கட்டத்திற்கு வந்துகொண்டிருக்கிறோம்.

அடுத்து, நமது நண்பர் திரு. பெ. சீனிவாசன் அவர்கள் பேசும் போது குறிப்பிட்டார்கள். தொழிலாளர்களுடைய நலனைக் கவனிப்பதற்கென்று லேபர் வெல்பேர் ஆபீசர் என்று நியமிக்கப்படுகிறார்கள். சில முதலாளிகள் லேபர் வெல்பேர் ஆபீசர்களைத் தாங்களாகவே நியமித்துக்கொள்கிறார்கள். முதலாளி என்ன சொல்கிறாரோ அப்படித் தான் அந்த லேபர் வெல்பேர் ஆபீசரும் நடப்பார். இதனால் தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் கிடைக்கப்போவதில்லை. ஆகவே, அரசாங்கமே ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையிலும் ஒரு லேபர் வெல்பேர் ஆபீசரை நியமிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் அங்குள்ள தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல பாதுகாப்பு கிடைக்கும். ஒரு தொழிலாளரின்மேல் நடவடிக்கை எடுத்து, கோர்ட்டுக்குப் போகின்ற நிலைமை ஏற்படுகின்றபோது, இத்தனை மாதத்திற்குள் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டாக வேண்டுமென்று ஒரு காலகட்ட வரையறையை உண்டாக்க வேண்டும். அந்தக் காலகட்டம் கடந்தால் ஒவ்வொரு மாதத்திற்கும் தொழிலாளி வாங்குகிற சம்பளத்தில் பாதியோ, முக்கால் பாகமோ அவனுக்குத் தரவேண்டுமென்ற சட்டத்தை உண்டாக்க வேண்டும். மேலும், தொழிலாளர்களின் பிராவிடென்ட் நிதியிலிருந்து தன்னுடைய மகள் கல்யாணம் என்னுல்தான் பணம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஒருவன் இரண்டாயிரம் ரூபாய் பிராவிடென்ட் நிதியாக சேர்த்து வைத்திருக்கிறான் என்றால், அவன் எந்தக் காரியத்திற்குப் பணம் கேட்டாலும் ஒரு ஆயிரம் ரூபாயோ அல்லது அவனுடைய நிதியிலிருந்து 75 சதவீத பணமோ நிச்சயமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நிலையை உருவாக்க வேண்டும். தனது பிள்ளையின் படிப்பு, தன்னாத வயதில் வேறு ஏதோ காரியத்திற்கு வேண்டுமானாலும் பணம் தரவேண்டும். பொதுவாக எந்தக் காரியத்திற்குக் கேட்டாலும் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

அடுத்த, விவசாயத் தொழிலாளர்கள் வருடத்தில் ஆறுமாதங்கள் வரை வேளையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏதாவது சிறு சிறு தொழில்களை உண்டாக்கி, வேலைதருவதற்கான வாய்ப்பை அரசாங்கம் உண்டாக்கித் தரவேண்டும்.

அடுத்ததாக, தொழிலாளர் நலன் அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டதாக இருந்தால் நல்லது. இப்பொழுது எங்கேயாவது ஒரு வேலை நிறுத்தம், ஒரு தகராறு என்றால் அங்கே பல வர்ணக் கொடிகள் இருக்கின்றன. எங்கே பார்த்தாலும் முதலாளி அரசியல்வாதியின் வீட்டிலே இருக்கிறார். தொழிலாளர்கள் நல்லபடியாக வாழ்ந்தால்தான், இந்த நாட்டில் தொழில்கள் நன்றாக வளரும். தொழில்கள் நன்றாக வளர்ந்தால்தான் இந்த நாடு உயரும். எந்த ஒரு நாட்டிலே படித்த இளைஞர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்களோ, அந்த நாடு தொழில்துறையில் முன்னேறு முடியவில்லை என்று தெரிகிறது. படித்த இளைஞர்களுக்குத் தக்க வேலைவாய்ப்பை அளிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சா., மெய்யப்பன் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய பொருளில் எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்ததற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய கட்சியின் சார்பாகக் கொடுத்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

1970 மார்ச் 26]

[திரு. சா. மெய்யப்பன்]

ஒரு நாடு நல்ல நாடாக அமைய வேண்டும், நல்ல நாடு என்று பெயர் பெற வேண்டுமென்று சொன்னால் அதற்கு சமூக முன்னேற்றம் இருக்க வேண்டும், அரசியலிலே முன்னேற்றம் இருக்க வேண்டும், பொருளாதாரத்திலே முன்னேற்றம் இருக்க வேண்டும், பண்பாட்டிலும் நாகரிகத்திலும் முன்னேற்றம் இருக்க வேண்டும். இதற்கெல்லாம் அடிப்படையாக இருக்கும் நிலையில் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திலே தொழிலாளர்கள் பற்றியும், தொழில் முன்னேற்றத்தைப் பற்றியும் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதையொட்டியே, முடியாட்சிக் காலம் இருந்தபோதும் கூட, நம்முடைய பாரதியார் அவர்கள் 'உழவுக்கும் தொழிலுக்கும்' வந்தனை செய்வோம், வீணில் உண்டு களித்திருப்போரை நிந்தனை செய்வோம்' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவைகளையெல்லாம் அடிப்படையாக வைத்துப் பார்த்தால் இந்தத் 'தொழில்' எவ்வளவு முக்கியம் என்பது தெளிவாக விளங்கும். நாட்டினுடைய தொழில் எந்த அளவிற்கு முக்கியமோ, அந்த அளவிற்குத் தொழிலாளர்களின் நலனும் முக்கியம் என்று கருத வேண்டும் என்பதை நாம் அனைவரும் ஒப்புக்கொள்கிறோம். இந்தக் கருத்திலே யாருக்கும் மன வித்தியாசம் இல்லை, இருக்கவும் முடியாது. இந்த அடிப்படையில் பார்த்தால் அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்தில் உள்ளபடி தொழிலாளர்களுக்குப் புரண பாதசார்பு நாம் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுடைய நலனைப் பாதகமாக்க வேண்டும். உழைப்புகேற்ற ஊதியத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். மனித சக்தியை நன்றாக உருவாக்க வேண்டும், அதற்குரிய பொருளாதாரம் உருவாக்கப்பட வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய 'ரா-மெட்ரியல்ஸ்' உருவாக்க வேண்டும். அதற்குமேலுமாக நிர்வாகத் திறமை வேண்டும். இத்தனையும் வளர்ந்தால்தான் தொழில் பெருக முடியும். அத்துடன் ஒன்றுக்கொன்று போட்டி போட்டு வளர்ந்தால்தான் தொழில் உருப்படியாக வளர முடியும். மனித சக்தியை உருவாக்கித் தருவது நமக்குள்ளே இருக்கக் கூடிய பண்பாட்டின் அடிப்படையில் நடந்துக்கொள்ள வேண்டியது. பணத்தைப் பெறுவதுதான் தொழில்துறிகளின் குறிக்கோள். சில தொழில்துறைகள் பணத்தை இழந்துவிட்டு, தொழிற்சாலை மூட வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டு, அரசாங்கத்திலிருந்து பண உதவி செய்தாத்தான், தொழிற்சாலையை நடத்த முடியும். தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்ய முடியும் என்று சொல்கிற அளவுக்கு சொல்லக்கூடிய நிலையில் எத்தனையோ பேர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டியது நம்முடைய தலையாய கடமையாகிறது.

அதற்கடுத்து, எங்கெங்கே ரா மெட்ரியல்ஸ் கிடைக்கின்றனவோ அங்கங்கே தொழில்கள் அமைக்கப்பட வேண்டும். கடற்கரைப் பகுதியே இல்லாத என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு மின்ன்துறை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்வது எவ்வளவு தூற்றுதலுக்குரியதோ அதுபோல ரா மெட்ரியல் எதுவும் இல்லாத பகுதியில் தொழிலை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று சொல்வது. ரா மெட்ரியல்ஸ் கிடைக்கக்கூடிய பகுதியில் தொழிற்சாலை அமைக்க யாராவது முன்வந்தால், அரசு போதுமான உதவிகளை அளிக்க முன்வரவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தொழில் நிர்வாகம் செம்மையான முறையில் நடக்க அரசு வழிவகை காணவேண்டும். சட்டங்கள் போடுவதனால் மட்டும் பிரச்சினையைச் சமாளிக்க முடியாது. எத்தனைக்கு எத்தனை சட்டங்களைப் போடுகிறோமோ அத்தனைக்கு அத்தனை தகராறுகள் அகமகுகின்றன. சட்டங்களில் இருந்து எப்படித் தப்பித்துக்கொள்வது என்கிற முயற்சியில் ஈடுபடுவது மனித சபாவம். சட்டம் என்று வந்தவுடனேயே உண்மைக்கும், அதற்கும் சம்பந்தம் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. ஒன்று, நிர்வாகத்தின் சார்பில் பொய்யைச் சேர்த்து கேசை உருவாக்குவார்கள். அல்லது தொழிலாளர்கள் சார்பில் பொய்யைச் சேர்த்து, நிர்வாகத்தை உருக்குலைக்க, நிறுவனம் மூடப்பட முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும். தொழிலாளர்களுக்குத் தனித்தனியே இந்தச் சக்தி

[திரு. சா. மெய்யப்பன்]

[1970 மார்ச் 26]

இல்லாவிட்டாலும் வேண்டுமென்று தூண்டிவிடுவதற்கே ஒருசில சக்திகள் வெளியில் இருக்கின்றன, சட்டத்தின் மூலம் எதையும் கட்டுப்படுத்த முடியாது. இன்று மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதபோல மனப்பக்குவம் வேண்டும். நிர்வாகத்தினருக்கும், தொழிலாளர்களுக்குமிடையே நல்லுறவு ஏற்படவேண்டும். எந்த எந்த வகையில் அதைச் செய்ய முடிமோ, அந்த அந்த வகையில் அதைச் செய்ய வேண்டும்.

அரசு தன் நிலையை வலுப்படுத்திக்கொள்வதற்காக அரசியல் பிரச்சாரத்தைச் செய்கிறார்கள். அரசியல் நோக்கத்தில் செய்யப்படுகிற எந்தக் காரியமும் தொழில் துறையை வளர்க்காது. அதில் அகப்பட்ட எந்த நிர்வாகமும் உருப்படாது.

கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற குறிப்பிலே எத்தனை மில்கன் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவைகள் மூடப்பட்டது எப்போது, எத்தனை தொழிலாளர்கள் எத்தனை நாட்களுக்கு வேலையில்லாமல் இருந்தார்கள், என்கிற உண்மையான நிலைவரங்களை எல்லாம் இந்தப் புள்ளிவிவரங்களைக் கொண்டு தெரிந்துகொள்ள முடியாது. புள்ளிவிவரம் என்கிறபோது ஒரு குறிப்பிட்ட தேதிக்குள் எடுத்திருப்பார்கள். மறுநாள் நிலை எப்படி மாறிற்று என்பது ஒன்றும் தெரியாது. ஆகவே எப்போதும் நான் இந்தப் புள்ளிவிவரங்களை நம்புவது இல்லை. இன்றைக்கு அரசியல், சமூக, பொருளாதாரத்தில் ஒரு மலர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது, ஜனநாயக ஆட்சி செம்மையாக நடைபெறுகிறது என்கிறபோது எத்தனையோ ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருப்பதையும் பார்க்கிறோம். எங்கிலிடம் வந்து சிபார்சுக் கடிதம் கேட்கிறார்கள். நாங்களும் கொடுக்கிறோம். தட்ட முடியாது சில இடத்தில் வேலை கொடுத்தாலும் ஒரு மாதத்திற்கு எல்லாம் எடுத்துவிடுகிறார்கள்.

கோயம்புத்தூரில் பல மில்கன் மூடப்பட்டன. சில மில்களைத் திறந்திருக்கிறார்கள் என்றாலும், லேபர் லூல்ஸ் அத்தனையும் சஸ்பெண்டு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. திரு. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் அவர்சா தானே ஒரு மிலே எடுத்து நடத்துவதாகவும், நஷ்டம் வந்தால் தானே ஒப்புக்கொள்வதாகவும், லாபம் வந்தால் தொழிலாளர்களுடன் பகிர்ந்துகொள்வதாகவும் சொன்னார்கள். ஆனால் ஒரே ஒரு வார்த்தையில் அவருடைய யோசனை ஒப்புக்கொள்ளப்படாது என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அவர் அருமையான யோசனையைத் தான் சொன்னார்கள். ஆனால் உறுப்பினர் வழக்கறிஞர். யாருடைய மில்லை எடுத்து அவரிடம் கொடுக்க முடியும்? அரசாங்கத்திற்கும், இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. அவர் எந்த மில் முதலாளியிடம் பேசி அவருடைய மில்லை எடுத்து நடத்த சம்மதம் பெற்றாலும் அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரை ஆட்சேபணை இல்லை.

திரு. சா. மெய்யப்பன் : எனக்குக் கிடைத்துள்ள தகவல் எந்தக் காரணமும் குறிப்பிடப்படாது அவருடைய யோசனை நிராகரிக்கப்பட்டது என்பதாகும்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கனம் உறுப்பினர் அவர்களே இங்கு இருக்கிறார்கள்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் : நான், பரிட்சார்த்தமாக ஒரு மில்லைக் கொடுங்கள், நடத்திக் காட்டுகிறேன், நஷ்டம் வந்தால் நானே ஏற்றுக்கொள்கிறேன் என்றும் சொன்னேன். அது சம்பந்தப்பட்ட அதி காரிகளிடத்திலும் விளக்கினேன். திரு. ராமச்சந்திரன் அவர்கள் அது பற்றி யோசிப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் எந்தக் காரணமும் சொல்லாமல் அந்த யோசனையை மறுத்துவிட்டார்கள்.

1970 மார்ச் 26]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இருக்கக்கூடிய சட்ட சிக்கலைத் தான் நான் சொன்னேன். யாருடைய மில்லையும் எடுத்து அரசாங்கம் கனம் உறுப்பினர் கையில் கொடுக்க முடியாது. மூடப்பட்ட மில்களை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டது என்றால் அதுவும் ஒரு சட்டப்படி டெக்ஸ்டைல் கார்ப்பரேஷனிடம் ஒப்படைக்கப்படுகிறது. கார்ப்பரேஷன் எடுத்துக்கொள்கிற மில்லில் ஒன்றை இவரிடம் கொடுப்பது என்றாலும் அகற்றும் மத்திய அரசாங்கத்தின் சம்மதம் வேண்டும். இந்த அரசுக்கு அதிகாரம் கிடையாது. அப்படியே கொடுக்கலாம் என்று லும்—கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு இந்த அரசாங்கத்திற்கு அதை நடத்தத் திறமை இல்லை என்பதை நாங்கள் ஒப்புக்கொள்ளவும் தயாராய் இல்லை.

திரு. சா. மெய்யப்பன் : மூடப்பட்ட மில்களை எடுத்து நடத்துகிற போது லேபர் ரூல்ஸ் அனைத்தும் காஞ்சூர் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் முன்பே சொன்னார். நாம் மில்களை எடுத்துக்கொள்கிறபோது சட்டப்படி சில விதிகளை எல்லாம் தளர்த்திவிடுவதற்கு அதிகாரம் உண்டு. ஆனால் தொழிலாளர்களும் ஒப்புக்கொண்ட காரணத்தினால் அந்த அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சா. மெய்யப்பன் : என்னார் தர்மஸ் ஸ்கீம் என்பது நம்மால் நடத்தப்படுகிறது. அதிலே பல தொழிற்சங்கங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு சங்கத்தைப் பொறுத்தவரை டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் தலைவராக இருக்கிறார்கள். அங்கு தகராறு ஏற்படும்போது அங்குள்ள சேர்மென், சீப் குப்பரினடிங் என்ஜினியர், என்ஜினியர் இவர்களுக்குள்ளேயே விசாரணையை முடித்துக் கொண்டு விடுகிறார்களே தவிர, தொழிற்சங்கத் தலைவர்களையும் கலந்துகொண்டு தீர்ப்பதில்லை என்கிற மனவேதனை இருக்கிறது. அரசாங்கமே நடத்துகின்ற இந்தத் தொழில் நிறுவனங்கள் மற்றவர்களுக்கு எடுத்துக் காட்டாக இந்தத் தொழிலாளர் தகராறு பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முன் வரவேண்டும். அப்போதுதான் மற்றவர்களும் பின்பற்றுவார்கள் என்று சொல்லி, இந்த வாய்ப்பினைத் தந்ததற்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் : (திரு. ந. தருமலிங்கம்) : அடுத்து, ஓர் அறிவிப்பு. முன்னாலே உறுப்பினர் திரு. பெ.சீனிவாசன் அவர்கள் பேசியபொழுது

என்று பேசியிருக்கிறார்கள்.

இப் பகுதியை சட்டப்பேரவை நடவடிக்கைக் குறிப்பேட்டிலிருந்து நீக்கிவிடவேண்டும். நீக்கப்பட்டவைகளைப் பத்திரிகைகளும் வெளியிடவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. இ. ராமசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முற்பகல் இந்த மன்றத்திலே வைக்கப்பட்டிருக்கிற தொழிலாளர் மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்கள் சொல்ல நான் கருதுகிறேன். 11-3

தொழிலாளர்களுக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பொறுப் பேற்றதற்குப் பின்னால் எந்தவிதமான நல்ல காரியங்களும் செய்யப்படவில்லை என்று எதிர்த்தரப்பிலேயிருந்து குற்றச்சாட்டுகள் சாட்டப்பட்டன. குறிப்பாகத் தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களைப் பற்றிப் பேசுகின்ற

*மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

[திரு. இ. ராமசாமி]

[1970 மார்ச் 26]

நேரத்திலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர் கேரளத் தொழிலாளர் களைவிட தமிழகத்திலே உள்ள தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு மிகக் குறைவாகச் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது என்ற குற்றச்சாட்டை சாட்டி னார்கள். தமிழகத்திலே தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு 1 ரூபாய் 14 அணு என்றால் கேரளத் தொழிலாளர்களுக்கு 2 ரூபாயாக இருந்தது. தமிழகத்திலே உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு 2 ரூபாய் என்றால் அங்கே கேரளத்திலே உள்ள தெரழிலாளர்களுக்கு இரண்டே கால் ரூபாய் என்று வாங்குவார்கள். இப்படிப் படிப்படியாக அவர்கள் தமிழகத்திலே உள்ள தொழிலாளர்களைவிட அதிகமாக கடந்த காலத்தில் வாங்கிக் கொண் டிருந்தார்கள். ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டதற்குப் பிறகு 2-90 காசு இந்த ஆண்டு முடிந்தால் அடுத்த ஆண்டிலிருந்து 3 ரூபாய் வாங்கக்கூடிய நிலைமையைத் தமிழக அரசு உருவாக்கியிருக்கிறது. அதற்கு அக்ரிமெண்ட் முடிவடைந்து இருக் கிறது. 1969-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 14-ம் தேதி அன்று அந்த ஒப்பந்தம் முடிவடைந்திருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பிளையேற்றுக் கொண்டதற்குப் பின்னால் இந்த அரசு தொழி லாளர்களுக்கு எதுவும் செய்யவில்லை என்று சொல்வது ஒப்புக்கொள்ள முடியாத குற்றச்சாட்டு என்பதை அறிந்து கொள்ளலாம்.

1967-ம் ஆண்டிற்கு முன்னாலே பேறு காலத்திற்காக உதவித் தொகை என்ற முறையில் ரூ. 64 தான் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பிற்கு வந்ததற்குப் பின்னால் அவர்கள் வாங்குகின்ற சம்பள அடிப்படையிலே வேலையின் அடிப்படையிலே ரூபாய் 300 முதல் 400 வரை பேறு காலத்திற்காகக் கொடுக்கப்பட்டுவருகிறது. இவை எல்லாம் தொழிலாளர்களுக்குச் செய்யப்படுகின்ற நன்மைகள் இல்லையா? எனவே தமிழக அரசைத் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் சார்பாக நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைய தினம் கிடைக்கின்ற கூலி போதுமா என்றால் ஓரளவிற குப் போதாது என்றுதான் சொல்லவேண்டும். என்றாலும் மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுச் சொல்லுகிற நேரத்திலே இந்த மாநிலத்திலே குறைவாகக் கொடுக்கப்படுகிறது என்ற குற்றச்சாட்டை நான் மறுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தொழிலாளர்களுடைய விளர்ச்சிகள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பின்னால் மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கின்ற நிலையில் சுமுகமாகவும் அமைதியாகவும் இருக்கக்கூடிய நிலைமையின் யாரும் மறுக்கமுடியாது. அப்படிப்பட்ட நிலைமையை உருவாக்கியிருக்கின்ற தமிழக அரசையும் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களையும் நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு நான் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வசதி வாரிய ஆலோசனைக் குழு கன்னியா குமரியிலும் வால்பாறையிலும் முறையே 1969 ஏப்ரல் மாதத்திலும்; செப்டம்பர் மாதம் 30-ஆம் தேதியிலும் கூடியது. அந்த ஆலோசனை யில் தோட்டத் தொழிலாளர் வீட்டு வசதி போதாது, தொழிலாளர் களுக்கு இரண்டு அறைகள் கொண்ட வீடுகள் கொடுக்கவேண்டு மென்று, தொழிலாளர்களின் வீடுகளுக்கு மின்சார விளக்குகள் போட வேண்டுமென்று, அவர்கள் குடியிருக்கின்ற இடங்களில் தெரு விளக்குகள் போடவேண்டுமென்று எல்லாம் ஆலோசனை செய்யப்பட்டது. இன்னும் சூப்பர்வைசர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் எந்தவிதமான வசதி யும் இல்லாமல் இருக்கிறது. அவர்கள் சாதாரணத் தொழிலாளர்களைப் போல்தான் மேனேஜ்மெண்டாரால் நடத்தப்படுகிறார்கள். தேயிலைத் தோட்டத்தினுடைய பொறுப்பை அவர்கள்தான் ஏற்றிருக்கிறார்கள். தேயிலையை எடை போடுவதிலிருந்து வேலை வாங்குகின்ற நிலைமை வரையிலும் முழுப் பொறுப்பும் அவர்களுக்குத்தான் இருக்கிறது. ஆனால்

1970 மார்ச் 26]

[திரு. இ. ராமசாமி]

அவர்கள் சாதாரண தொழிலாளர்களைப்போல்தான் நடத்தப்படுகிறார்கள் நிர்வாகிகளால். அவர்களுக்கு வீட்டு வசதி இல்லை. தொழிலாளர் வீட்டு வசதி ஆலோசனை வாரியம் அதையும் பரிசீலித்து இருக்கிறது, இவற்றையெல்லாம் விரைவில் அமல்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தோட்ட ஆய்வாளர்கள், பிளாண்டேஷன் இன்ஸ்பெக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். தோட்ட விதிமுறைகளை அமல்படுத்துகிறார்களா, என்று பார்த்து, இல்லையென்றால் அப்படி அபலப்படுத்தாத மேனேஜ்மெண்டாரை விசாரணை நடத்தி உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்கு அவர்களுக்கு அனுமதி இல்லை. அதிகாரம் இல்லை. நிர்வாகிகள் இவர்களை பியூன் போல்தான் நினைத்துக்கொள்கிறார்கள். அவர்கள் கேட்பதற்கு நிர்வாகிகள் சரியாகப் பதில் சொல்வதில்லை. அலட்சியமாக நடத்திவருகிறார்கள். அவர்களுக்குப் போதிய அளவுக்கு அதிகாரங்களை, பிராஸ்டிக்யூஷன் செய்கிற அளவுக்குக் கொடுத்தால், தொழில்-தகராறுகள் ஏற்படாதவாறு, மேனேஜ்மெண்டார் தவறு செய்தால் நடவடிக்கை எடுக்க எதுவாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தோட்டப் பகுதிகளிலே பஞ்சாயத்து யூனியனோ அரசாங்கமோ பஞ்சாயத்தோ பள்ளிகளை நடத்தினால் அங்கே பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்களுக்கு வீட்டு வசதிகள் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆசிரியர்கள் தரவேண்டிய அளவுக்குள்ளே வீடு வாங்கிக் கொள் என்று சொல்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியனின் அல்லது பஞ்சாயத்து போர்டு ஸ்கூல் இருந்தால் பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்களுக்கு வீடு சூதுக்கக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டும். வரலாற்றை, கன்னியாகுமரியில் தெரிவிக்கப்பட்ட ஆலோசனையின்படி இத்தகைய ஆசிரியர்களுக்கும் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க மேனேஜ்மெண்டாருக்கு ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டும்.

இன்றைய தினம் தேயிலையின் மூலமாக டெல்லி சர்க்காருக்கு ஆண்டொன்றுக்கு 2 கோடி ரூபாய்க்கும் அதிகமாக வருமானம் வருகிறது. இரண்டு கோடி ரூபாய் வரியை மத்திய சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்கிற நேரத்தில் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு அதிலே எந்த விதமான உதவியும் செய்யவில்லை. நீலகிரியிலே தையல் தொழில் பயிற்சி, கோவையிலே அரசினர் மருத்துவ மனையில் 9 மருத்துவசிகள் பயிற்சி இவற்றை நமது சர்க்கார் செய்திருக்கிறது. ஆனால் தோட்டத் தொழிலாளர்களுடைய குழந்தைகள் படிப்பதற்கோ, தொழில் பயிற்சி பெறுவதற்கோ, பிற நலனுக்காகவோ அந்த 2 கோடி ரூபாயில் குறிப்பிட்ட தொகை ஒதுக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசிடம் நம் முடைய அரசு கேட்டு வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மதிய உணவுத் திட்டம் இருக்கிறது. தோட்டத் தொழிலாளர்கள் சட்டத்தின்படி தோட்ட நிர்வாகிகள்தான் கொடுக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. பள்ளிகளில் படிக்கின்ற குழந்தைகளுக்கும் பள்ளிக்குச் செல்லாத குழந்தைகளுக்கும் மதிய உணவுத் தொகை அவர்கள் அரசிடம் பெற்றுக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் கொடுக்கவேண்டுமென்று சட்டத்திலே இருக்கின்ற மாதிரி அவர்கள் கொடுப்பதில்லை. அவர்கள் அரசாங்கத்திடமிருந்து பணத்தை வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். அரசாங்கம், அவர்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒரு ஏக்கருக்கு ஒன்றேகால் ஆள் வீதம் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சட்டத்தில் இருந்தாலும், ஒரு ஆயிரம் பேர் செய்யக்கூடிய வேலையை 700 பேர்கள் மட்டும் நிரந்தரமாக வைத்து செய்துகொள்ளுகிறார்கள். ஆயிரம் பேர் வேலையை 700 பேர்கள் தலையிலே வேலைப் பளுவைச் சுமத்துகிறார்கள். ஒரு ஏக்கருக்கு ஒன்றேகால் ஆள் வீதம் பதிவு செய்துகொள்ள வேண்டும். தற்காலிகமாக 500 பேர்கள் வேலையைச் செய்கிற

[திரு. இ. ராமசாமி]

[1970 மார்ச் 26]

இடத்திலே இன்னொரு 500 பேர்களை நிரந்தரமாக வேலைக்கு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தொழில் சட்டத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிற சலுகைகளை தற்காலிகத் தொழிலாளிக்கு அளிக்கவில்லை. தற்காலிகமாக எவ்வளவு காலம் வரையில் வேலை செய்கிறார்களோ என்ற கணக்கை வரையறுத்து அதை வைத்துக்கொண்டு அவர்களை நிரந்தரமாக்குவதற்கு அரசாங்கம் ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேச்சுத் தரப்படும் அளித்தற்காக நன்றியைத் தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், சிண்டிகேட் காங்கிரஸிலே மொத்த உறுப்பினர்கள் 41 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் சபையிலே மிகுதியானவர்களைக் காணோம், எங்கே போய்விட்டார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ந. தருமலிங்கம்): இது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை. இருக்கிறார்கள்.

*திரு. பி. வேலுசாமி: தலைவர் அவர்களே, எங்கள் கட்சியின்சார்பில் கொண்டு வந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.....

திரு. கே. வினாயகம்: அவர் என்ன பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்பினார்? நீங்கள் என்ன தீர்ப்புக் கொடுத்தீர்கள்? அவர் சொன்னதைப் ப்ரொசீடியூரில் இருந்தே நீக்க வேண்டும். நாங்கள் கூட டி.எம்.கே. வில் இருப்பவர்கள் எல்லாம் எங்கே போய்விட்டார்கள் என்று சொல்ல முடியும். ஏதோ அவரவர்கள் சவுகரியத்திற்குத் தகுந்தபடி வெளியே போய் வருவார்கள். ஏதோ மாமியார் ஸ்டீடில் பேசுவது மாதிரிப் பேசி விட்டுப் போய்விட்டாரே....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ந. தருமலிங்கம்): அது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லையென்று ஏற்கனவே கூறிவிட்டேன். அதை நான் அனுமதிக்கவில்லை.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: It need not go into the proceedings. வெளியே போகிறவர்கள் எதற்காகப் போகிறார்கள் என்றால்....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ந. தருமலிங்கம்): காலையிலே உறுப்பினர் திரு. சித்தன் அவர்கள் கூட இதுபோன்ற ஒரு கேள்வியைக் கேட்டார்கள். அது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லையென்று அனுமதிக்கப் படவில்லை.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: திரு. சித்தன் அவர்கள் அந்த பார்ட்டியின் ரெப்ரஸண்டேஷன் இல்லையே என்பதற்காகக் கேட்டார்கள். இவர்கள், இங்கே இல்லாமல் எங்கோ போய்விட்டார்கள் என்றால் என்ன என்று புரியவில்லை.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ந. தருமலிங்கம்): அது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லையென்று நான் ஏற்கனவே கூறிவிட்டேன். திரு. வேலுசாமி அவர்கள் தொடர்ந்து பேசுவார்கள்.

திரு. பி. வேலுசாமி: சென்னை மாநிலத்தில் கிட்டத்தட்ட மூன்று லட்சம் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்குக் கிடைக்கின்ற ஊதியம் சராசரி விலை உயர்வின் காரணத்தால் ஏற்படுகின்ற வாழ்க்கைக் குறியீட்டு எண்ணை மையமாகக் கொண்டு அமைகிறது. மத்திய அரசாங்கத்தில் இருந்து புள்ளிவிவரக் கமிட்டி நியமிக்கப்பட்ட நேரத்தில் 1967-ம் ஆண்டு சென்னை மாநிலத்திற்கு வருகின்ற நேரத்தில் புரபர் சன்முடிசந்தரம் என்பவரால் இங்கே 13 புள்ளிகள் குறைவாக இருக்கிறது

வாக்கெடுப்பு

1970 மார்ச் 26]

[திரு. பி. வேலுசாமி]

என்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அவ்வாறு கண்டுபிடிக்கப்பட்டு அதைப் பற்றி ரிப்போர்ட்டுடிலும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 'மாநில தொழிலாளர் களின் வாரியத்தின் ஒரு சிறப்புக் கூட்டம் ஆலோசித்து 1936 தொடர் களுக்குப் பதிலாக 1960 தொடர்களை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று அரசு முடிவு செய்துள்ளது. 1936 தொடர்கள் 1960 தொடர்களுடன் புள்ளிகளைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று வலியுறுத்தினார். குழுவின் பரிவுரையை அரசு ஏற்றது. இதுபற்றி இந்திய அரசுடன் கடிதப் போக்குவரத்து நடைபெற்று வருகிறது என்று குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது.

கடிதப் போக்குவரத்து என்று சொல்லும்போது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. 1967-க்குப் பின்னாலே பம்பாய் மாநிலத்திலே லக்னாவாலா தலைமையில் குழு நியமிக்கப்பட்டு 30 புள்ளிகள் குறைவாக இருக்கிறது என்று கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. குஜராத் தலை புரட்சர் தேசாய் தலைமையில் போடப்பட்ட கமிட்டியின் மூலம் வாழ்க்கைக் குறியீட்டு எண் குறைவாக இருக்கிறது என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மக்லியிலும் குறைவாக இருக்கிறது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். சராசரி ஒரு தொழிலாளிக்குச் சம்பளம் மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 3-78 காசு என்றால் இன்றைக்குக் குறைவாகக் கொடுக்கப்படும் சம்பளத்தைக் கணக்கிட்டால் மாதம் ஒன்றுக்கு 10 ரூபாய் ரூபாய் வரும்; இதனும் ஒன்றுக்கு 1,20,00,000 ரூபாய் தொழிலாளிகளுக்குக் கிடைக்காமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்காருடைய தலையீடு என்ன? அவர்களிடமிருந்து எந்த அளவு பெற்றுச் வேண்டுமென்பதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்சம் விளக்கவேண்டும். மற்ற மாநிலங்களுக்கு இருக்கின்ற நிதி நிலைமைகள் தான் இந்த மாநிலத்திற்கும் இருக்கும். அப்படி இருக்கும்போது இந்த மாநிலத்திற்கு.....

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பேராசிரியர் சண்முகசுந்தரம் தலைமையில் கூடிய எக்ஸ்பர்ட் கமிட்டி அறிக்கையை வெளியிட்ட பிறகு தொழிலாளர் வாரியம் இரண்டு மூன்று முறை கூடி தீவிரமாக ஆலோசித்தபிறகு, நம்முடைய தொழிலாளர் தலைவர்களும், தொழில் அறிபர்களும் கலந்து ஆலோசித்த பிறகு அமைச்சரவைக்குப்போய் இந்த முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்குப் பிறகு மத்திய அரசாங்கத்தின் அனுமதியைப் பெற்றாகவேண்டும். இதை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பத்திரிகைகளின் மூலமாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். ரிப்போர்ட்டுக்கு எஃபெக்ட் கொடுப்பது பற்றியும் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்தப் புள்ளி விவரத்தைப் பற்றி மத்திய அரசாங்க அனுமதியைப் பெற்றபிறகு இது வெளியிடப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. பி. வேலுசாமி : மற்ற மாநிலங்களில் காலதாமதம் இல்லாமல் செய்து விட்டார்கள். நம்முடைய மாநிலத்தில் ரொம்பக் காலதாமதமாகிறது. தொழிலாளர்களுக்குச் சராசரியாகக் கிடைக்கும் சம்பளம் கிடைக்காமல் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன் : இப்போது ஏறக்குறைய வெளியிடப்படுகின்றது. சென்னை நகரத்தில் இருக்கக்கூடிய அரிசி விலைவாசிப் பொருத்து சப்ளைண்டு ரேட்டில் கொடுக்கப்படும் ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசியைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளுவதா அல்லது மார்க்கெட்டில் விற்பதைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளுவதா என்பதில் முதலாளிகள் தரப்பில் ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசியைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இந்தப் பிரச்சினை சிக்கலில் இருக்கிறது. இதுபற்றி அதிகமாகப் பேசவேண்டாம். அடுத்து வரக்கூடிய ஆலோசனை வாரியக் கூட்டத்தில் இதைப்பற்றி முடிவு செய்வதாக இருக்கிறார்கள்.

[1970 மார்ச் 26]

திரு. பி. வேலுசாமி : சாதாரணமாக பஞ்சாலையாக மூடப்பட்டிருக்கும் காரணத்தால் பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலை இல்லாத நிலைமையில் மூடப்பட்டாத பஞ்சாலையில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு வேலைப் பளு எந்த அளவு இருக்கவேண்டுமோ அதைவிட அதிகமாக வேலை செய்யக்கூடிய நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்படி அதிகமாக வேலை செய்தாலும் சாதாரணமாகக் கொடுக்கப்படுகின்ற கூலியே கொடுக்கப்படுவதில்லை. கோவை, மதுரை போன்ற நகரங்களில் சாதாரணமாகக் கொடுக்கக்கூடிய சம்பளத்திலேயே நாலேந்து ரூபாய் குறைவாகக் கொடுக்கும் நிலை இருக்கிறது. எதை அடிப்படையாக வைத்துக் கொடுக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. வேலை அதிகமாகச் செய்கிறேன் ; கூலி குறைவாக இருக்கிறது. இதனால் சமூக நீதி கிடைக்காமல் போகிறது. அம்மாதிரி தொழிலாளர்கள் சென்னை, மதுரை, கோவை போன்ற பகுதிகளில் 15,000 பேர் இருக்கிறார்கள். சில ஆலைகளிலே ஐந்து வருஷம், பத்து வருஷம் வேலை செய்த தொழிலாளர்கள் கூட நிரந்தரமாக்கப்பட்டவில்லை. குடிமுடைய தொழிற் சட்டத்தின் விதிகள் எந்த விதத்திலும் அவர்களைச் சம்பந்தப்படுத்தவில்லை. இருக்கின்ற விதிமுறைகள் எல்லாம் எங்கே போய்விட்டன என்று தெரியவில்லை. ஓவரவர்கள் மில் முதலாளியும் தொழிற்சாலைகளில் அவரவர்கள் இஷ்டத்திற்கு ஏற்ப தொழிலாளர்களை வைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். இந்த வேலைக்கு இவ்வளவு தொழிலாளர்களை வைக்கவேண்டுமென்ற முறை இருக்கிறது. அந்த முறையைக் காணாமல் போய்விட்டதோ என்று ஆச்சரியப்படுகிறேன். அதுதான் யதார்த்த நிலைமையாகும்.

மூன்றாவது ஷிப்டில் இன்னொரு அநியாயம். இரவு நேரத்தில் பெண்கள் வேலை செய்வது தமிழகத்தில் இடையாது. ஆனால் கோவையில் பல ஆலைகளில் இரவு 12 மணிக்குப் பெண்கள் வேலை செய்யும் அநியாயம் இருக்கிறது. இதைத் தடுக்கும் வகையில் ஃபாக்டரி இன்ஸ்பெக்டர் சென்றாரா, பார்த்தாரா என்றால் ஒன்றையும் காணோம். இரவு 12 மணிக்குப் பெண்கள் வேலை செய்கின்ற அநியாயத்தைப் பார்க்கிறோம். இப்போது தொழிலில் அமைதி இருக்கிறது என்றாலும் வறுமை ஏற்படுகின்ற காலத்தில் அமைதியாக இருப்பது ஒன்று. அவர்களுடைய உரிமைக் கோருகின்ற நேரத்தில் அச்சம் வந்து போனால் இருப்பதற்கும் சாதாரண நேரத்தில் உரிமையைக் கிளப்புவதற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. இன்று அச்சத்தால் அமைதியாக இருக்கிறார்கள் என்று தான் கருதுகிறேன். இந்த வேலையும் இல்லாமல் பட்டினி கிடக்க நேரிடுமோ என்ற காரணத்தால்தான் அமைதியாக இருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். இந்த நிலைமையைப் போக்க அரசு முயற்சி எடுக்கவேண்டும். நிரந்தரமாகாத தொழிலாளர்களைப் பாதுகாக்க அரசு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் அதிக அக்கறை காட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, லேபர் கமிஷனர் அல்லது லேபர் ஆபீசர் உத்தரவு போடுகிறார், முதலாளியை வரச்சொல்லி. அதை முதலாளிகள் அலட்சியப்படுத்துவதைப் பார்க்கிறோம். அதற்கு நம் விதிகளில் இடம் இருக்கிறதா என்று தெரியவில்லை. சர்க்காரிலுள்ள ஒரு பெரிய அதிகாரி ஒரு முதலாளியை வர என்று அழைக்கும்போது அப்படிப் போவதற்கு மறுக்கப்படுவது சர்வசாதாரணமாக இருக்கிறது. அவர்கள் அதிகாரிகளை மரியாதை செய்வதாகக் காணோம். ஆகவே அதிகாரிகளுக்குத் தகுந்த மரியாதை கொடுக்கும் விதத்தில் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு செய்து கொடுக்கவேண்டும். நான் முப்பது ஆண்டுகளாகத் தொழிற்சங்கத்தில் இருந்து வருகிறேன். ஆனால் இன்றுள்ளதைப்போல் ஆமை வேகத்தில் என்றைக்குமே இருந்ததில்லை. இன்று கோவையில் லேபர் ஆபீசர் இருக்கிறார், உடுமலைப் பேட்டையில் ஒரு லேபர் ஆபீசர் இருக்கிறார். ஆனால் ஒரு பிரச்சனை குறித்து அவர்களை அணுகும்போது அந்த ஆபீசர்களைக் காணுவது இல்லை என்ற நிலை சகஜமாக இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன் : உறுப்பினர்கள் அவர்கள் குறிப்பிடும்போது ஆமை வேகத்தில் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி இருப்பது தொழிலாளர் நல அதிகாரிகள் மட்டும்தான் அல்லது

1970 மார்ச் 26] [திரு. கா. வேழவேந்தன்]

யூனியன்களும் தொழில் அதிபர்களும் இரண்டு பேர்களும் பங்கேற்றுக் கொள்கிற சமரசப் பேச்சில் அவர்கள் வாய்தா வாங்குவதும் கூட காரணமா என்பதை விளக்கவேண்டும்.

திரு. பி. வேலுசாமி : சமரசப் பேச்சுப் பற்றிய பிரச்சனை இதில் வரவில்லை. அதிகாரிகளை நடிச் செல்லும்போது சமரச அதிகாரிகள் ஸ்தலத்தில் இருப்பது கிடையாது. இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு அப்புறம் தான் அதிகாரிகளைக் காணும் சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது. ஒரு நாள் என்றால் அது சாதாரணமானது. ஆனால் பல நாட்கள் என்றிருக்குமானால் அதற்குப் பெயர் ஆமை வேகம் என்று சொல்வதைத் தவிர வேறு வார்த்தை எனக்குக் கிடைக்கவில்லை.

மில்கனில் வெல்பேர் ஆபீசர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தொழிலாளர்களின் வெல்பேரை கவனிக்கிறார்களா அல்லது முதலாளியின் வெல்பேரைப் பாதுகாக்கிறார்களா என்பது சந்தேகம். முதலாளிகள் தீர்மானிக்கிறபடிதான் வெல்பேர் ஆபீசர்களை நியமிக்கிறார்கள். முதலாளிகள் அமைதியாக இருந்தாலும் இந்த ஆட்கள் இந்த வெல்பேர் ஆபீசர்கள் அமைதியாக இருக்க விடுவதில்லை. அப்படிச் செய்தால்தான் இவர்களுக்குச் சென்னை அல்லது கோயம்புத்தூர் என்று தொழில் கோர்ட்டுகளுக்குப் போகமுடியும். இன்டஸ்ட்ரியல் டிரிப்யூனலுக்குப் போக முடியும். இருக்கிற விவகாரத்தை அதிகப்படுத்துவதில் தான் இந்த வெல்பேர் ஆபீசரின் கவனம் செல்கிறது. ஆகவே வெல்பேர் ஆபீசர்களை நியமிக்கும்போது சர்க்காரே இந்த வெல்பேர் ஆபீசர்களை நியமிப்பது என்பது சரியாக இருக்குமே தவிர, முதலாளிகள் அவர்களை நியமிப்பது என்பது சரியாக இருக்காது. இந்த நிலைமை மாற்றப்படவேண்டும்.

சில முதலாளிகள் ஐயர்த்து உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள், சிலர் சாதாரணமாக இருக்கிறார்கள். முதலாளிகள் தொழிலாளர்களை அழைத்துப் பேசுகிறார்கள். தொழிலாளர்கள் அதிகமாக கைநாட்டுகள்தான். அவர்களுக்கு எழுதப் படிக்கத் தெரியாது. இவர்கள் எழுதிக்கொடுப்பதில் கையொப்பம் போட்டுவிட்டு வருகிறார்கள். ஆகவே அதில் என்ன எழுதியிருக்கிறது என்பது அவர்களுக்குத் தெரியாது. ஆகவே சர்க்கார் நியமிக்கிற வெல்பேர் ஆபீசர்கள் மூலம்தான் ஒப்பந்தங்கள் இருக்க வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

ப்ராவிடன்ட் பண்ட் இருக்கிறது. அதிலிருந்து கடன் கொடுக்கப் படுகிறது. ரெயில்வேயிலும் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அப்படிக் கொடுக்கப்படும்போது அவர்களின் சம்பளத்திலிருந்து அதைப் பிடித்துக்கொள்கிறார்கள். ஆகவே இந்த ப்ராவிடன்ட் பண்ட் பணத்தைத் தொழிலாளர்கள் தவறாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ள ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கக்கூடாது.

கார்ப்பரேஷனில் வேலை செய்கிற தொழிலாளர்களுக்கு வேலைப் பளு அதிகம். கொடுக்கிற கூலியோ குறைவு. தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரும்போது ஒரு வாக்குறுதியைக் கொடுத்திருந்தார்கள். இதைச் சர்க்காரிலிருந்து கொண்டு வருகிறோம். தொழிலாளர்களைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பு எங்களைச் சார்ந்து என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது அவர்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அதே நேரத்தில் நாங்களும் பலவிடங்களில் அட்ஜெஸ்ட் மென்ட்ஸ் செய்து கொள்கிறோம். சிலவிடங்களில் குறைந்த சம்பளம் பெற்றும் கூட அதிக வேலை செய்யும்படி வற்புறுத்தப்படுகிற நிலை பெற்றும் கூட அதிக வேலை செய்யும்படி முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டும் கொடுத்துள்ள வாக்குறுதிப்படி முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு நியாயம் கிடைக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன் : தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் சிறிது நேரத்திற்கு முன்னாலேயே சொன்னார்கள். முடிவு கட்டினாலும் வற்புறுத்தவில்லை, எந்தத் தொழிலாளரும் பாதிக்கப்படவில்லை என்று

[திரு. கா. வேழவேந்தன்]

[1970 மார்ச் 26]

சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்போதும் சொல்கிறார்கள். எங்கேயாவது அப்படி வற்புறுத்தப்பட்டிருந்தால் அதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவார்களேயானால் அதுபற்றிய பிரச்சினையை அவர்கள் கவனிப்பார்கள்.

திரு. பி. வேலுசாமி : கிருஷ்ணவேணி ஆலையில் அப்பிரச்னை வந்தது. அது முடிந்து ஓடிவிட்டது.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தொழிலாளர்களுடைய உணர்ச்சிகளைப் பற்றிச் சொல்கிறார்கள் என்று பொறுமையாகக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். அரசாங்கத்தின்மீது குற்றம் சுமத்தினால் அதற்குப் பதில் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. என்ன நடைபெற்றது, என் லாக் அவுட் ஏற்பட்டது என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். சம்பளத்தைப் பற்றி ஒன்றுமில்லை. அன்றே நான் அதைப்பற்றி இந்த மன்றத்தில் அறிவித்திருக்கிறேன். கொடுக்கக் கூடிய சம்பளத்தில் கொஞ்சம்கூடக் குறைக்கவில்லை. பஞ்சப்படியை ஒவ்வொரு ஆலையிலும் அந்த ஆலையின் சக்திக்கேற்றவாறு குறைத்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு வருடமும் அதன் வரவு செலவைப் பார்த்து லாபம் வந்தால் அந்த லாபத்தை அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்ளாமல் மீண்டும் அதைத் தொழிலாளர்களுக்கு குறைக்கப்பட்ட பஞ்சப்படியை டெஃபர்ட் பேமென்ட் என்று திருப்பிக் கொடுப்போம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்களிடையே ஒரு தகராறு. அது சுமுகமாக முடிந்துவிட்டது. அரசின்மீது ஒரு தவறும் கிடையாது. தொழிலாளர்களும் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நமக்கு அங்கு லாபம் வரும்போல் தோன்றுகிறது. அப்போது அதை மீண்டும் கொடுத்து விடலாம் என்ற நம்பிக்கையும் இருக்கிறது.

திரு. பி. வேலுசாமி : அமைச்சர் அவர்களின் நம்பிக்கை வெற்றி பெறும் என்று நம்புகிறேன். சர்க்கரைக் குறை கூறவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. வேலைப் பளுவால் ஏற்பட்ட மாறுதலினால் வந்தது.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : வேலைப் பளுவிற்கேற்றவாறு இருக்கிற பஞ்சப்படியை, சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுப்பதாக ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்கேற்றபடி வேலைப்பளு தனியார் துறையிலும் ஏற்றப்பட்டிருக்கிறது. தனியார் துறையில் கொடுக்கப்படக்கூடிய அளவிற்கு நாம் கொடுக்கவில்லை. அதுதான் அவர்கள் குற்றச்சாட்டு. நமக்கு சக்தி இல்லை, ஆகவே கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லியிருக்கிறோம்.

திரு. பி. வேலுசாமி : தனியார் துறையில் இருப்பதுபோல் உள்ள வேலைப் பளுவைப் பற்றி ஆட்சேபணையில்லை. அதைவிட அதிகமாக வரும் போதுதான் சொல்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : வேலைப் பளுவை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறோம். அவர்களும் அதிகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். வேலைப் பளுவின் அளவிற்குக் கூலி உயர்த்தப்படவேண்டுமென்பது கோரிக்கை. அதையும் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அது தனியார் துறையில் உயர்த்துகிற அளவு கூடுதலாக இருக்கிறது. நம் சக்திக்கு ஏற்றவாறு பரிசீலித்து எப்படிச் செய்யமுடியுமோ அப்படி உயர்த்திக் கொடுக்கிறோம்.

* திரு. வ. ஜார்ஜ் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின்மீது எங்கள் கட்சி சார்பாகக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். பொதுவாக எந்த அரசியல் கட்சியை எடுத்துக் கொண்டாலும் தாங்களே தொழிலாளிகளின் தோழன், ஏழைப் பங்களாளர்கள் என்று கூறிக்கொள்வது ஒரு மரபு. அந்த மரபை வைத்துக் கொண்டு தொழிலாளர்களை எக்ஸ்ப்ளாயிட் செய்கிற ஒரு நிலையைத்தான் காண்கிறோம். எந்தத் தொழிற் சங்கத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் அதில் தலைவர்களாக வெளியில் உள்ள அரசியல்

1970 மார்ச் 26]

[திரு. வ. ஜார்ஜ்]

கட்சியைச் சார்ந்த நண்பர்கள்தான் இருக்கிறார்களே தவிர அந்தத் தொழிலில் உள்ள தொழிலாளர்கள் அப்பதவியில் இருக்கிற நிலையைக் காணவில்லை. இதனால் ஒரு 'பொலிட்டிக்கல் எக்ஸ்ப்ளாயிட்ஷன்' தான் நடந்துகொண்டிருக்கிறதே தவிர உண்மையில் தொழிலாளர்களின் நலன்கள் பேணப்படவில்லை. எனவே இந்த அரசு தொழிலாளர்களின் நலனைப் பேணுகிறது என்றால் அந்தத் தொழிலில் உள்ளவரே அந்தத் தொழிற்சங்கத்தின் தலைவராக இருக்கவேண்டும் என்றும் வெளியில் உள்ளவர்கள் அதில் தலையிடக்கூடாது என்ற நிலையில் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக தொழிலாளர்கள் தகராறுகள் ஏற்படுவதற்குக் காரணம் அரசியல்தான். போட்டிச் சங்கங்கள் ஏற்படுத்துவதன் காரணமாகத்தான் தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன. அதை உடனடியாக அரசாங்கம் பரிசீலித்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தொழில் ஸ்தாபனங்களில் வளர்ச்சி ஏற்பட வேண்டுமானால் தொழிலாளர்கள் மேனேஜ்மெண்டில் பங்கு பெற வேண்டும் என்ற முறையைத் தர்க்கரீதியாக ஆராய்ந்து வருகிறோம். ஒரு சில ஸ்தாபனங்களில் செயல்படுத்தப்பட்டுப்போல தெரிகிறது. எல்லாத் தொழிற்சாலைகளிலும் அரசாங்கத் தொழிற்சாலையாக இருந்தாலும், தனியார் துறையாக இருந்தாலும், அந்த மேனேஜ்மெண்டில் தொழிலாளர்கள் பங்கு பெற வழி வகை செய்தால் தொழில் தகராறுகளில் குறைவு ஏற்படும். இந்த அரசாங்கத்தின் தொழில் கொள்கையை விமர்சிக்கும் நேரத்தில், நாம் 1967-68 நிலைமையை ஒப்பிட்டு இப்போதைய நிலைமையைப் பார்த்தால் உண்மையில் திருப்தி உடையும் நிலைமை இருக்கிறது என்று ஒத்துக்கொள்கிறேன். 1967-68-ல் தொழிலில் அயைத்தியின்மை மற்றும் தொழில் தகராறுகள் ஏற்பட்டன. அதை நாங்கள் கூற வேண்டியதில்லை. நேஷனல் லேபர் கமிஷன் ஆய்வுக் குழு இங்கு வந்து பார்த்து அவர்கள் சமர்ப்பித்த அறிக்கையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். ஆனால் இன்று அந்த ஆய்வு உரையின்படி 1967-68 நிலைமையைப் பார்த்தால், ஒரு நல்ல நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைத்தான் பார்க்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன் : 1967-68-ல் நேஷனல் லேபர் கமிஷன் வந்ததா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. வ. ஜார்ஜ் : நேஷனல் கமிஷன் ஆன் லேபர்ஸ் ஆய்வுக்குழு (Study Group) வந்தது.

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன் : நேஷனல் லேபர் கமிஷன் அமைக்கப்பட்டது டெல்லியில். ஸ்டடி குரூப் என்பது வேறு. அதன் அறிக்கை இருக்கிறது. அதற்கும் இந்தக் கமிஷனுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வ. ஜார்ஜ் : தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்வது என்று சொல்கிறபோது, ஆர்கனைஸ்ட் லேபர்களைப் பற்றித்தான் சிந்திக்கப்படுகிறது. நான்—ஆர்கனைஸ்ட் லேபராக இருக்கிற விவசாயத் தொழிலாளர்கள் மற்றத் தொழிலாளர்களைப் பற்றிக் கருதுவதில்லை. இப்படி நன்மைகள் வருகிறபோது ஆர்கனைஸ்ட் லேபர்களுக்குத்தான் செய்கிறோம். மருத்துவ வசதியை எடுத்துக் கொண்டாலும், ஈ.எஸ்.ஐ. போன்ற மற்ற வசதிகளை எடுத்துக் கொண்டாலும் சாதாரணத் தொழிலாளர்களுக்கும் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் கிடைப்பது இல்லை. விவசாயத் தொழிலாளர்களுடைய நிலை என்ன? ஒரு வருஷத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கு நாட்களுக்குத் தான் வேலை இருக்கிறது. மற்ற நாட்களில் அவர்களுக்கு வேலை இல்லை. இந்த நிலைமையில் இருக்கின்ற விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு அந்தத் தொழில் இல்லாத சமயங்களில் மாற்று வேலை கிடைக்க

[திரு. வ. ஜார்ஜ்]

[1970 மார்ச் 26]

சிறு தொழில் திட்டங்களும், அதை நிறைவேற்ற முடியாத இடங்களில் ஒரு இன்ஷூரன்ஸ் ஸ்கீமும் ஏற்படுத்தி அரசாங்க உதவி கிடைக்க வசதி செய்து இருந்தால் இதைத் தொழிலாளர் நலன் கருதி செயல்படும் சர்க்கார் என்று கருதுவேன். இன்றையதினம் அந்த முறையில் இல்லை. அதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பிறகு எங்கள் பகுதியில் பனையேற்றுத் தொழிலாளர்கள் மிகவும் கடுமையாக உழைக்கின்றவர்கள். அவர்களுக்கு இந்த ஆர்கனைஸ்ட் லேபர் யூனியன் இல்லை. அவர்களுடைய குறைகளைப் பற்றிக் கவனிப்பார் அற்ற நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். கடந்த வருஷம் இந்த அமைச்சரவை அந்தத் தொழிலாளிகளில் சாதாரணமாக ஆக்ஸிடண்ட் சாகின்றவர்களுடைய குடும்பத்திற்கும் ஆயிரம் ரூபாய் நிதி உதவி கொடுப்பதாக அறிவித்தார்கள். இதுவரையில் அந்த உதவி யாருக்கும் அளிக்கப் பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இது எல்லாம் பிரசாரத்திற்காக அறிவிக்கப் பட்டதாகத் தோன்றுகிறது. விளம்பரத்திற்காக சில திட்டங்களை அறிவித்துவிட்டு, செயல் படுத்தாமல் இருப்பது நல்லதல்ல. நல்ல திட்டங்களை அறிவித்தால் அவற்றை உடனடியாகச் செயல்படுத்த வேண்டும்.

இப்பொழுது இந்தியன் ஆயில் கார்ப்பரேஷன், ஒரு லட்சத்திற்கு மேல் ஜனத் தொகை உள்ள நகரங்களில் எரிவாயு விநியோகிக்கும் திட்டம் ஒன்று வைத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அந்தப் பனையேற்றுத் தொழிலாளர்களுக்கு இந்த எரிவாயு அடுப்பு வைக்க, இந்தியன் ஆயில் கார்ப்பரேஷனோடு இந்த அரசு தொடர்பு கொண்டு, இந்தத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிற இடங்களிலும் அதை விநியோகிக்க ஏற்பாடு செய்து அந்த அடுப்புக்களை அமைக்க அரசாங்கம் உதவவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தப் பனையேற்றுத் தொழிலாளர்களுடைய வாழ்வு அரிஜனங்களுடைய வாழ்வைவிட மிக மோசமாக இருக்கிறது என்று கூறிக்கொள்கிறேன். அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இந்தப் பனையேற்றுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற குடும்பங்களில் பிள்ளைகளுக்கு அரிஜனங்களுக்கு வழங்கப்படுகின்ற கல் சலுகைகளையும் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். படிப்பு விஷயத்திலும், வேலை தேடித் தரும் முறையிலும் குறிப்பாகச் செய்து தர வேண்டும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நம்முடைய எம்பிளாய்மெண்ட் எக்ஸ்சேஞ்சைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாநிலத்தில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் இந்த அமைப்பு இருக்கிறது. ஆனால் அதனால் பலன் என்ன? வேலை இல்லை என்று பதிவு செய்து வைத்துக் கொண்டால், வேலைக்கு ஆள் வேண்டும் என்று அரசாங்கத்திலிருந்தோ தனியார் துறை ஸ்தாபனங்களிலிருந்தோ தகவல் வந்தால், 10 அல்லது 15 பேர்களை அனுப்பி வைக்கும் இந்த ஸ்தாபனம், அவர்களில் ஒருவருக்கு வேலை கிடைக்கும். ஆனால் இப்படிச் சிடைக்கும் வேலைகள் நிரந்தரமாக இருப்பதில்லை. அரசாங்கத்துறையாக இருந்தால் மூன்று அல்லது நான்கு மாதங்கள் நீடிக்கலாம். அதற்குப் பின்னால் அதே வேலையில்லாத நிலைமையானது. இந்த மாதிரி வேலை தேடித் கொடுக்கும் ஸ்தாபனம் இருந்து வருவது எந்தவிதமான பிரயோஜனமும் இல்லை என்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த வேலை தேடித் தரும் ஸ்தாபனங்களால் தேடித் தரப்படும் வேலைகள் நிரந்தரமானதாக இருந்தால்தான் பலன் உண்டு. நிரந்தரமான வேகங்களில் அவர்கள் அமர்த்தப்பட வேண்டும். அந்த மாதிரியான இடங்களில் அவர்களை அமர்த்த அரசு பரிசீலனை செய்து ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எம்பிளாய்மெண்ட் எக்ஸ்சேஞ்சில் பல வருஷங்களாகப் பதிவு செய்தும் வேலை கிடைக்காமல் ஓவர் ஏஜ் ஆகி பனர் இருக்கிறார்கள். நான் தற்போது குறிப்பிட விரும்புவது என்னவென்றால், எம்பிளாய்

1970 மார்ச் 26]

[திரு. வ. ஜார்ஜ்]

மெண்ட் எக்ஸ்சேஞ்சில் பதிவு செய்து கொண்டு வேலை கிடைக்காமல் இருந்தால், அந்த பதிவு செய்து கொண்டிருக்கின்ற கால வரம்பை எஜ் கேஸ்டுலேஷனுக்கு அரசாங்க உத்தியோகத் தகுதிக்கு, குறிப்பிட்ட வயது வரம்போடு கூட்டி அவர்களை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கேரள மாநிலத்தில் இந்த முறை அமுல் செய்யப்பட்டு வருகிறது.

அடுத்தபடியாக பிசிகலி ஹேண்டிகேப்டுகளுக்காக சென்னை நகரத்தில் ஒரு ஸ்தாபனம் இருக்கிறது. அதில் 152 பேருக்கு வேலை கொடுக்கப் பட்டிருப்பதாகக் குறிப்பு இருக்கிறது. எங்களுடைய பகுதியில் சில ஹேண்டிகேப்டு நபர்கள் சுமார் பத்து வருஷமாக எந்தவிதமான வேலையும் இல்லாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கும் நிலைமையைப் பார்க்கிறேன். தாங்கள் நஞ்சு தின்று தற்கொலை செய்து கொள்ள உரிமை வழங்கினால்போதும் என்று சொல்லும் நிலைமைக்கு அவர்கள் மோசமாயிருக்கிறார்கள். அதை அவர்களே சொன்னார்கள்.

இந்த மாதிரியாக எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்ஸ்சேஞ்சில் பதிவு செய்து கொண்டவர்களுக்கு எந்த விதமான தகவலும் கொடுப்பது இல்லை. இந்த மாதிரி நிலையில் உள்ளவர்களுக்கு அவ்வப்போது தகவல் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தால் தற்கொலை எண்ணம் வராமல் இருக்கும். நெடுங்காலமாகப் பதிவு செய்து கொண்டிருப்பவர்களுக்குத் தகவல் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தால் அவர்களுக்கு ஒரு மனத் தேர்வு ஏற்படும். மக்கள் நலம் கருதும் சர்க்கார் என்று சொல்லிக் கொண்டு தொழிலாளர்களை எக்ஸ்ப்ளாய்டு செய்ய நிலை இருக்கக் கூடாது. இப்பொழுது அரசாங்கத்தால் எடுக்கப்படுகின்ற பஞ்சாலைகளில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு தொழிலாளர்கள் நல சட்டங்கள் விலக்கு என்று இருப்பது சரியல்ல. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் தொழிற் தொழிலாளர்களுக்குத் தனிப்பட்டவர்களிடம் ஒரு நாள் கூலி ரூ. 4-14 வீதம் கிடைக்கின்றது. அரசாங்கத் தொழிலாளர்களுக்கு ரூ. 3-45 வழங்குவது என்றால் அது சரியானது. அதுபோலவே தமிழக அரசு போக்கு வரத்துத் துறையில் இருக்கிற தொழிலாளர்கள் நிலை பற்றி ஒரு வார்த்தை. போக்குவரத்துத் துறையில் சென்னையில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறவர்கள் பலர் பல மாவட்டங்களிலிருந்து வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சென்னையில் வீட்டு வசதி இல்லை. தனியார் துறையிலுள்ள லோண்டேஷன்களில் வீட்டு வசதி வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அரசாங்கம் நடத்தும் தொழிலில் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான தங்குவதற்கான வீட்டு வசதியும் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. குறைந்த வருவாயைப் பெற்றுக்கொண்டு, சென்னை மாநகரத்திலே வீடு தேடி ஹிஸ்க் வழியேயில்லை. அங்கே இங்கே என்று கண்ட இடத்திலே தங்கக் கூடிய அவல் நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, அரசாங்கம் அவர்களுக்குப் படிப்படியாக வீடு கொடுக்கும் ஸ்திமை நடைமுறையில் கொண்டுவர வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி என்னுடைய கருத்துக்களை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. க. துரைசாமி : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு தொழிலாளர் துறை அமைச்சரவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்த என்னுடைய கருத்துக்களை இங்கே தெரிவிக்கலாம் என்று விரும்புகிறேன்.

இந்த மன்றத்திலே பேசிய உறுப்பினர் திரு. கோவிந்தராசன் அவர்கள், இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட பிறகு தொழில் துறையில் ஏற்படும் பல்வேறு போலீஸ் வழக்குகளையெல்லாம் வாபஸ் வாங்குவதில்லை என்ற குற்றச்சாட்டைக் கூறினார்கள். பல்வேறு தொழிற் சாலைகளில் ஏற்பட்ட காரியங்களுக்கு, நடைபெற்ற போராட்டங்களிலேயெல்லாம் தொழிலாளர்கள் மீது வழக்குப் போடப்பட்டிருந்ததை இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பேற்ற பிறகு திரும்பப் பெற்றிருப்பதை இந்த மன்றத்திலேயிருக்கின்ற அத்தனைபேரும் தெளிவாக அறிவார்கள். அதேநேரத்தில்,

[திரு. ச. துரைசாமி]

[1970 மார்ச் 26]

பலாக்காரத்தைத்தாண்டும் முறையிலே ஏற்பட்டுவிட்ட, இரண்டு பேர்களுக்கிடையே ஏற்பட்ட தகராறின் காரணமாக ஒருவர் வழக்கைத் திரும்பப் பெற மறுத்து விட்டால் அந்த இடத்திலே அரசாங்கம் எதுவும் செய்ய முடியாது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். அப்படிப்பட்ட இடங்களைத் தவிர, அரசாங்கத்தறை வழக்குகளாயிருந்தால் எல்லா வழக்குகளையும், இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட பிறகு திரும்பப் பெற்றிருப்பதைத் தெளிவாகப் பார்க்கிறோம். இன்னொரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். இங்கிருக்கும் தொழிலாளர்களைப் பல்வேறு இடத்திலும் கைது செய்யப் படுகிறார்கள், ஆனால் நிர்வாகத் துறையிலே அப்படி கைது செய்யப்படுகிறார்களா? தொழிலாளர்களுக்குச் சேரவேண்டிய பிராவிடண்ட் பணம், இ.எஸ்.ஐ. பணம் செலுத்தப்படாமல் இருக்கும் இப்படிப்பட்ட நேரத்திலே அரசாங்கம் அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கத் தயங்குகிறது என்ற குற்றச்சாட்டைத் தெரிவித்தார்கள். இதே கருத்தை இரண்டாண்டு காலத்திற்கு முன்பு, மறைந்துவிட்ட முன்னாள் முதல்வர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சர் பொறுப்பையேற்ற நேரத்தில், கோவை மாவட்டத்தில் மூடிக்கிடந்த பஞ்சாலகைகள் சம்பந்தமாகத் திருச்சியிலே ஒரு ஒரு கூப் மட்டுந்தான் நேரத்தில், எல்லாத் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களையும் வைத்துக்கொண்டு, இப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டைப் பல்வேறு தொழிற்சங்கத் தலைவர்களும், பிராவிடண்ட் பணக் கட்டப்படவில்லை, இ.எஸ்.ஐ. பணம் கட்டப்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டைச் சுமத்திய நேரத்தில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மிகத் தெளிவாகக் கேட்டார்கள். நாம் அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்க ஆரம்பித்தால் என்ன நடக்கும்? ஒடிக்கொண்டிருக்கும் தொழிற்சாலைகளை மூடவேண்டிய நிலைமை வரும். அதன்காரணமாக ஏராளமான தொழிலாளர்களின் வேலை வாய்ப்பு பாதிக்கப்படும் என்ற கருத்தையும் சொல்லி இங்கிருக்கின்ற தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள், அப்படி யார் மீதாவது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று விரும்பினால், பெயரைத் தெரிவிக்கலாம் என்று கேட்டார்கள். ஆனால் இந்த இரண்டாண்டுக் காலத்தில், அப்படி எந்தவொரு நிர்வாகத்தின் மீதும், தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருக்கிறார்களா? அப்படி யாரையும் கரட முடியாது. அதோடு மட்டுமல்ல, இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட பிறகு, நிர்வாகத் தரப்பிலேயுள்ள அங்கத்தினர்கள், ஆலை நிர்வாகிகள், தங்களுடைய நிர்வாகத் துறையிலிருந்தும் கூட எடுத்த நடவடிக்கை தவறியிருந்ததன் காரணமாக இன்று நாம் கைது செய்திருக்கின்றோம் என்பதைப் பெருமையோடு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கடந்த மாதம் எஸ்.ஆர்.சி. மில்லில் ஏற்பட்ட தொழில் தகராறின் காரணமாக, அங்கிருக்கும் மின் நிர்வாகிகள் பிடிவாதமாக நடந்து கொண்டதால், வேலைக்குச் சென்ற தொழிலாளர்களை உள்ளே அனுமதிக்காத காரணத்தால், தடுக்கு நிறுத்திய நிர்வாகத் தரப்பு ஊழியர்களைக் கைது செய்திருக்கிறார்கள். குற்றவாளியாக மாற்றியிருக்கிறார்கள் என்பதையும் பெருமையோடு கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் இன்னொரு கருத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த மாமன்றத்திலே பேசிய உறுப்பினர் திரு. வேலுசாமி அவர்கள், பெண்கள் இரவு 12 மணிக்குப் பஞ்சாலகைகளில் வேலை செய்வதாகக் கூறினார்கள். உன்னபடியே அப்படி யார் செய்திருந்தாலும் தவறுதான். அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருந்தால் அவர்கள் தொழிற்சங்கத்தின் மூலமாக அங்கிருக்கும் அதிகாரிகளைச் சந்தித்துச் சொல்லியிருந்தால் நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கும் என்ற கருத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

அதுமட்டுமல்ல, இன்றைக்கு கார்ப்பொரேஷன் எடுத்துக்கொள்ளும் மில்களில் சம்பளம் குறைவாக இருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டையும் சுமத்தினார்கள். கார்ப்பொரேஷன் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் மில்களில் இன்றைக்குப் பஞ்சப்படி குறைவாகயிருந்தாலும்கூட, அந்தப் பஞ்சப்படியை, அந்த ஆலை லாபகரமாக ஓடும் நேரத்திலே திருப்பிக்கொருப்போம் என்ற வாக்குறுதியை அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் தமிழகத்திலேயிருக்கும் பல்வேறு ஆலைகள், பல்வேறு தொழிற்

1970 மார்ச் 26]

[திரு. எ. துரைசாமி]

சங்கங்களைச் சார்ந்த தலைவர்கள் இன்று கொடுக்கப்படும் குறைந்த சம்பளத் திறகுச் சம்மதித்தது மட்டுமல்ல, பஞ்சப்படியைக் குறைந்த அளவில் வாங்கிக்கொள்ளவும், குறைந்த தொகையைத் திருப்பிப் பெறாமல் இருக்கவும் பல்வேறு முறையில், பல்வேறு சங்கங்கள் ஒத்துக்கொண்டிருப்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஒரு கட்சி மட்டுமல்ல, இந்த நிலைக்கு எல்லாக் கட்சிகளும், எல்லாச் சங்கத்தின் சார்ந்தவர்களும், இடதுசாரிக் கட்சியும்கூட, இப்பொழுது திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் தாங்கள் இல்லை என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். நான் அவர்களை மிகப் பணிவன்போடு மாண்புமிகு தலைவர் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அவர்களைச் சார்ந்த சங்கம், கோயம்புத்தூரில் சோமசுந்தரர் மில்லிலும், காளேஸ்வரர் மில்லிலும் அங்கே குறைந்த சம்பளத்திற்கு ஒத்துக்கொண்டுள்ளார்கள். ஏனென்றால் இந்தத் தொழிற்சங்கத்தில் மெஜாரிட்டி சங்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள்....

திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன் : தலைவரவர்களே, எனது சங்கம் கையெழுத்துப் போடவில்லை என்றுதான் சொன்னேன்.

திரு. எ. துரைசாமி : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் தனது சங்கம் கையெழுத்துப் போடவில்லை என்ற கருத்தைத் தெரிவிக்கிறார்கள். சங்கம் கையெழுத்துப் போட மலிருந்தாலும், ஆயிரக்கணக்கான உறுப்பினர்கள், தொழிலாளர்கள் அந்தத் தலைவருடைய கோரிக்கையைக் கேட்காமல் போய்விட்டார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. அப்படிப்பட்ட நிலைமகள் இன்றைக்கு ஏராளமாக இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்ட மில்களில் மட்டும்தான் இப்படிப்பட்ட நிலைமகள் என்று யாரும் தயவு செய்து கருதவேண்டாமென்ற கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

நம்முடைய அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட பிறகு, மறைந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பொறுப்பேற்ற பிறகு முதலில் 1967-ம் ஆண்டு மே தின விடுமுறையை அரசாங்கம் அறிவித்தது. அன்றைக்குக் கூட சிலர், 'நாங்கள் இதைப் பெருமையாகக் கருதவில்லை. வெறும் விடுமுறைதான்? இதற்குச் சம்பளம் உண்டு என்று அறிவிக்கவேண்டும்' என்ற கோரிக்கையைத் தெரிவித்தார்கள். நீண்ட நெடுங்காலமாக, தமிழகத்திலுள்ள தொழிலாளர்களின் கோரிக்கையான மே தின விடுமுறை விடவேண்டுமென்ற கோரிக்கையை, இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பேற்ற பிறகு, ஏற்று முதலில் மே தின விடுமுறையை விட்டது. இன்றைக்கு அதே மே தினத்திற்கு சம்பளத்தோடு கூடிய விடுமுறையாக அளிக்க அதற்குத் தேவையான சம்பளத்தைத் தமிழக அரசாங்கம், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம், இந்த நாட்டிலுள்ள தொழிலாளர்களின் மிதிருக்குப் பற்றின் காரணமாக இன்றைக்குக் கொண்டுவந்த திருப்பதைப் பார்க்கிறோம். நம்முடைய அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டபிறகு, இன்றைக்கு நாட்டிலே தொழில் அமைதி நிலவுவதைப் பார்க்கிறோம். காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினரே, தொழில் அமைதி இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். இன்றைக்கு நமது தமிழகத்தில், பல வெளி மாநிலங்களிலிருந்து—வங்காளத்தில் ருந்தும், பம்பாயிலிருந்தும்—தொழில்களைத் துவங்க போட்டி போட்டுக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல் அல்லாமல், எங்கள் திருப்பூர் நகரத்தில் மேற்கு வங்காளத்திலிருந்து பணியன் பேக்டரிகள், 2, 3 பேக்டரிகள் வைக்க நடவடிக்கைகள் இன்று நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த வைக்க நடவடிக்கைகள் இன்று நடந்து கொண்டிருக்கிற நிலவுவதையும், அளவுக்கு இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் தொழில் அமைதி நிலவுவதையும், புதிய தொழிற்சாலைகள் ஏராளமாகத் துவங்கி வருவதையும் பார்க்கிறோம்.

அதே நேரத்தில் இந்த அரசாங்கம், தொழிலாளர்களுக்குப் பல்வேறு சலுகைகளைக் கொடுத்திருக்கிறது. நம்முடைய சர்க்கார் வருவதற்கு முன்னால், அரசாங்கத் துறை ஊழியர்களும் சரி வேறு பலரும் சரி, தொழிற்சங்க உரிமைகள் அற்றுக் கிடந்தார்கள். தங்களுடைய சங்கத்தை அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை வற்புறுத்திச் சொல்லியிருந்த

[திரு. சு. துரைசாமி]

[1970 மார்ச் 26]

தார்கள். இன்று அந்தக் கோரிக்கையை, நம்முடைய அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு, அரசாங்க ஊழியர்களானாலும் சரி, வேறு துறையானாலும் சரி, தொழிற்சங்கத்திற்கு அங்கீகாரம் கொடுத்து, அதற்காகப் பல்வேறு காரியங்கள் செய்து கொடுக்கிறோம்.

குறைந்தபட்ச ஊதிய சட்டத்தின் அடிப்படையில், 13 தொழில்களுக்குக் குறைந்த பட்ச கூலிக்குக் கீழ் வேலைக்கு ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் அதில் சம்பந்தப்பட்டிருக்கும் பணியன் தொழிற்சாலை, விசைத்தறி போன்ற சிலவற்றில் குறைந்தபட்ச ஊதியம் நிர்ணயிக்கப்பட்டும், அது நிதிமன்றத்தில் தள்ளப்பட்டுவிட்டது. அதைத் திருத்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இன்றைக்கு இந்த அரசாங்கம் கோர் நிறுவனத்தின் மூலம் சத்துள்ள உணவு கொடுக்கும் காரியத்தை மிகவும் திறப்பாகச் செய்து வருகிறது. இந்தத் திட்டத்தை இன்னும் விரிவுபடுத்தி எல்லா மக்களுக்கும் கிடைக்கும் காரியத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இன்னொரு காரியத்தைப்பற்றி மிகவும் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டில் இன்றைக்குத் தொழிலாளர்களுக்கு இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் கிடைக்க வேண்டிய உரிமை இன்றைக்குக் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. அதற்குப் பரிசாரம் காணவேண்டுமென்று நான் மிகப் பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். இன்றைக்குத் தமிழகத்திலுள்ள இலட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்களில் பலருக்கு இ.எஸ்.ஐ. புரோக்ராமில் சேரவேண்டிய பங்கு கிடைக்காமல் இருக்கிறது. காயம்புத்தூரில் ஒரு கோடி ரூபாய் செலவில் மருத்துவ மனை கட்டப்பட்டு இரண்டாண்டு காலமாகியும் இன்னும் திறக்கப்படவில்லை. அதற்குக் இ.எஸ்.ஐ. முக்கிய காரணமாயிருந்தார்கள். ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் இருக்கின்ற அந்தப் பகுதியில் ஏற்கெனவே 11 படுக்கைகள் தான் ஒதுக்கீடுகள். இன்றைக்கு அதில் 4 படுக்கைகளைக் குறைத்தது மட்டுமல்ல, ஒரு தொழிலாளருக்கு 50 ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்யக் கூடாது என்ற வரம்பையும் வைத்திருக்கிறார்கள். இதில் நம்முடைய அரசாங்கம் அக்கறையெடுத்துக்கொண்டு, மத்திய அரசாங்கத்திடம் வற்புறுத்திச் சொல்லி, தமிழ்நாட்டிலுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு தேவையான மருத்துவ மனைகளை ஏற்படுத்தும் பெரும் காரியத்திற்கு உண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

இதைத் தெரிவிக்கும் அதேநேரத்தில் இன்னொரு கருத்தையும் கூற விரும்புகிறேன். நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வசதி கொடுக்க 150 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அந்த 150 இலட்சம் ரூபாயில் 1968-69-இல் 10.73 இலட்சமும், 1969-70-இல் 3.17 இலட்சமும் அளவுக்குத்தான் செலவழிக்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. நிறையப் பணத்தை வீட்டு வசதிக்காக ஒதுக்கி, சிறப்புத் திட்டம் அளித்து, ஆங்காங்கிருக்கின்ற இயந்திரத் தொழிலாளர்களுக்கு எங்கெங்கு வீடுகள் இல்லையோ அங்கெல்லாம் வீடுகளைக் கட்டித் தர வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது)

*திரு. கி. வீரமணி : தலைவர் அவர்களே, 'வளரக் தொழில், வாழக் தொழிலாளர்' என்ற புதுமையுடன், புரட்சி மனதுடன் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற உடன் 'உரிமைக்குக் குரல் கொடுப்போம், உதவிக்குக் கை கொடுப்போம்' என்ற திட்டத்தின் அடிப்படையில் தொழிலாளர்களுக்கு அவர்களையும் உரிமைகளை நிர்ணயிப்பதற்கும், அதே சமயத்தில் முதலாளிகள் தனிப்பட்டவர்களுடைய தொழில் வளர்வதற்கும் அவர்களுக்கு உதவி செய்யும் வகையில், பொதுவாகப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண்பதான இந்த அரசாங்கம் என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

1970 மார்ச் 26]

[திரு. சி. வீரமணி]

அதற்கான சில புள்ளிவிவரங்களை நான் இங்கே எடுத்துக்காட்ட முற்படுகிறேன். புகார்களைப் புலனாய்வு செய்தது 1968-ல் 10,491, 1969-ல் 7,504. தீர்வு காணப்பட்ட புகார்கள் 1968-ல் 1,936, 1969-ல் 1,272 நடுவர் தீர்ப்புக்கு விடப்பட்டது. 1968-ல் 491, 1969-ல் 373, வேலை நிறுத்தங்களும், கதவடைப்புகளும் 1968-ல் 231, 1969-ல் 174, வீணை உழைப்பு நாட்கள் 1968-ல் 18,81,559, 1969-ல் 6,83,054. இப்படிப் பல பிரச்சினைகளுக்கு சென்ற ஆண்டு நல்ல முறையில் தீர்வு காணப்பட்டுள்ளது என்பதை தெளிவுபடுத்திக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

காங்கிரஸ் நண்பர்கள், போட்டித் தொழிற்சங்கங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை இக்கே சுட்டிக் காட்டினார்கள். இதை ஏற்படுத்தியதே காங்கிரஸ்காரர்கள்தான். போட்டித் தொழிற்சங்கம் ஆரம்பித்ததே காங்கிரஸ்தான். போட்டி சங்கங்கள் ஆரம்பிப்பதில் ஈடுபட்டது காங்கிரஸ்காரர்கள்தான். ஏற்கனவே எ.ஐ.டி.யு.சி. (ஆல் இந்தியா டிரேட் யூனியன் காங்கிரஸ்) இருந்தபோது ஐ.என்.டி.யு.சி. (இந்தியன் நேஷனல் டிரேட் யூனியன் காங்கிரஸ்) ஆரம்பித்தது காங்கிரஸ் தான். அதற்குத் தலைவர்களாக இருந்தவர்கள் நந்தா, கந்துபாய் தேசாய். இப்போது தி.மு.க. புது தொழிற்சங்கம் ஆரம்பிக்கக் கூடாது என்று காங்கிரஸ்காரர் சொல்வது 'ஆடு நனைகிறது' என்று ஓய்வு அமுத கதை போன்று இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கேரளத்தில் தொழிலாளர்களுக்குக் கூலி அதிகம், தமிழகத்தில் கூலி குறைவு என்று குறிப்பிட்டார்கள். கேரளத்தில் வாங்கி உண்ணும் பொருள்களின் விலை அதிகம் என்பதை அவர்கள் உன்னிப்பாகக் கவனிக்கவேண்டும். அதேபோன்று கோளத்திலுள்ள தொழிலாளர்கள் எப்படிப்பட்ட நிலைமையில் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள், வீணை கொலைகள் அங்கே நடந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதை யெல்லாம் கொஞ்சம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

தொழிற்சங்கங்களில் பலவகை உண்டு காங்கிரஸ்காரர்கள் சார்பான சங்கம் முதலாளியை அண்டி, வாழ் நினைப்பது. தீவிர கட்சிகள் சார்பான சங்கம் முதலாளியைக் கொன்று வாழ் நினைப்பது. ஆனால், தி.மு.க. தொழிற்சங்கம் உரிமைக்காக வாதாடுவது. இதையே வேறு வார்த்தைகளில் சொல்ல வேண்டுமானால், காங்கிரஸ் சங்கம் வேண்டுமென்று மிச்சக்காசு, தீவிரவாதிகள் வேண்டுமென்று ரத்தம், நாங்கள் வேண்டுமென்று உரிமை.

தி.மு.க. தொழிற்சங்க வளர்ச்சி பற்றி மற்ற கட்சிகள் ஏதேதோ சொல்கின்றன. நான் அவர்களுக்கு ஒன்று சொல்வேன். 1970-ம் ஆண்டிற்குள் தமிழகத்தில் பட்டாணி கடலை வறுக்கும் இயந்திரத் தொழில் முதற்கொண்டு பஞ்சாலேத் தொழில் வரையில் எங்கள் தி.மு.க. தொழிற்சங்கக் கொடி பட்டொளி வீசிப் பறக்கும் என்பதை மட்டும் இந்த மன்றத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த முறைகளை மேலும் சுமுகப்படுத்த ஒரு சில யோசனைகளைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். தனியார் துறை யானாலும் சரி, அரசாங்கத் தொழிற் துறையானாலும் சரி, வேலை யாய்ப்பு அளிக்கும்பொழுது, வடி கட்டி தொழிலாளர்களைப் பொறுக்கி எடுக்க வேண்டும். அப்படி எடுக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களை இரண்டு ஆண்டுகள் வரையில் நிரந்தரமாக்கக்கூடாது. நிரந்தரமாக்கப்படாமல் வறக்கும்பொழுது அவர்களுக்குப் போராவதற்கு எந்த உரிமையும் வழங்கக் கூடாது. நிரந்தரமாக்கப்பட்ட பிறகு தான், நிரந்தரமாக்கப் பட்டவர்களுக்குத் தான் அதற்கைய உரிமைகள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மனித சக்திகளை நல்ல முறையில் பயன்படுத்த திட்டங்கள் வகுக்க வேண்டும். கற்பனை உலகில் வாழாமல் வாழவேண்டும். எல்லாத் துறைகளிலும் திட்டங்களை, பலனை ஸ்திரீயமாகக் கொண்டு, உருவாக் கவேண்டும், உண்மையாக உழைக்க ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும்.

[திரு. சி. வீரமணி]

[1970 மார்ச் 26]

அந்த உழைப்பு தான் நாட்டின் செல்வம் என்று மக்களுக்கு உணர்த்த வேண்டும். செய்யும் தொழிலை தெய்வமாகக் கருத வேண்டும், திறமையாரிடமிருந்தாலும், தேடிச் சென்று அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். சமூகம் தனி மனிதனால் ஆனது. எனவே தனி மனிதன் முழு மனதுடன் பாடுபட்டு உழைத்தால் தான், சமூகம் உயரும் என்பதை மக்களுக்கு உணர்த்த வேண்டும். சோம்பேறிகளும், சமூகத்தை எமாற்றுகிறவர்களும், பழமைவாதிகளும் ஒழிக்கப்பட வேண்டும், அல்லது ஒடுக்கப்பட வேண்டும். உழைப்புத்தான் நாட்டின் உயிர்நாடி என்பதை உணர்த்த வேண்டும். தொழிலின் அடிப்படையில் மரியாதை வழங்கப்படாமல், ஜனநாயகத்தின் அடிப்படையில் உரிமைகள் வழங்கப்பட வேண்டும்.

சங்கிரி சிமிண்ட் பேக்டரியில் 2,000 தொழிலாளர்கள் வரையில் வேலை செய்கிறார்கள். இவர்களுக்கு மருத்துவ வசதி குறைவாக உள்ளது. சங்கிரியில் தற்போது 8 படுக்கைகள் கொண்ட ஆஸ்பத்திரி தான் உள்ளது. எனவே, அதை 40 படுக்கைகள் கொண்ட பெரிய ஆஸ்பத்திரியாக மாற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தண்ணீர் பிரச்சினையு் தீர்க்கப்பட வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, தோல் பதனிடும் தொழிலை அருந்ததிய மக்கள் தான் மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். அரிசன மக்கள், அருந்ததியர்கள் தான் தமிழ்நாடு பூராவும் தோல் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். செங்கற்கள், ஓலைகள் தயாரிக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்ததுபோல, மிதியடிகள் செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கும், பரிதாபம் தொழிலாளர்களுக்கும் குறைந்த அளவு ஊதியத்தை நிர்ணயிக்கவேண்டும் என்று தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மானியக் கோரிக்கையை அடிகுறித்து முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் நலிமை)

*திரு. என். மருதாசலம்: சபாநாயகர் அவர்களே, தொழிலாளர் மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழிலாளர்கள் நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்கு என்று ஒரு தொழிற் தகராறுச் சட்டம் இருக்கிறது. அந்தத் தொழிற் தகராறு சட்டத்தில் முதலாளிகள் வாழ வழி வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கோவையிலே தொழில் வளர், வளர் தொழில் தகராறுகள் அதிகரித்துக் கொண்டு வருகிறபோழுது, அந்தத் தொழிலாளர் கமிஷனிடம் தொழிலாளர்கள் தொழில் சம்பந்தமாக ரிபோர்ட்டு பண்ணினால், அந்த ரிபோர்ட்டு வருஷக் கணக்கில் நீடித்துக் கொண்டே போகிறது. அப்படி நீடித்துக்கொண்டே போவதால் முதலாளிகளுக்கு உற்சாகம் ஏற்படுகிறது. அப்படி நீடித்துக்கொண்டே போனால், தொழிலாளிகளுக்கு குறைந்தபட்சமாக முதலாளிகளிடமிருந்து பாதிச் சம்பளத்தையாவது வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு இந்தத் தொழில் தகராறு சட்டத்திற்கு ஒரு திருத்தம் கொண்டுவர வேண்டும். அதே மாதிரி சம்பளப் பட்டுவாடா சட்டம் ஒன்று இருக்கிறது. அதுவும் தொழில் தகராறு சட்டத்தில் ஒரு ஷரத்துதான். சம்பளப் பட்டுவாடா சட்டத்தில் 10-வது நாளில் அல்லது 7-வது நாளில் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஆனால், இப்பொழுது இருக்கிற முதலாளிகள் 30-ம் தேதி அல்லது அடுத்த மாதம் சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். அப்படிச் சம்பளம் கொடுக்காத முதலாளி மீது தொழிற் தகராறு சட்டத்தின் கீழ் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் இருக்கிற தொழில் தகராறு சட்டத்தின் அடிப்படையில் தொழிலாளர் குறைகளைப் பரிசீலனை செய்ய ஒவ்வொரு பகுதியிலும் முத்தரப்பு மகாநாடு ஒன்று கூட்டப்படுகிறது. இந்த முத்தரப்பு மகாநாடு 6 மாதங்களுக்கு ஒரு முறையோ அல்லது அடிக்கடியோ கூடி தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினைகளைப் பரிசீலனை செய்தால், தொழிலாளர்களுக்கு

1970 மார்ச் 26]

[திரு. எஸ். மருதாசலம்]

நன்மையாக இருக்கும், அதற்கான நடவடிக்கையை உடனடியாக எடுக்க வேண்டும். அப்படி நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால் தான் தொழிலாளர்களுக்கு அதிருப்தி ஏற்படுகிறது, முதலாளிகளுக்கு உற்சாகம் ஏற்படுகிறது.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு மத்திய சர்க்கார் ஒரு சம்பள போர்டை நியமித்திருக்கிறார்கள். மின்சார இலாகாவில் இருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு சம்பள போர்டு நியமிக்கப்பட வேண்டும். காங்கிரஸ் சர்க்காரால் அப்படிப்பட்ட போர்டு நியமிக்கப்பட்டது. அதைக் காங்கிரஸ் சர்க்கார் அமுல் நடத்தவில்லை. இப்பொழுது இருக்கும் தமிழக சர்க்காராவது இந்த சம்பள போர்டு முறையை மின்சார இலாகா தொழிலாளர்களுக்கு அமுல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே சமயத்தில், ஒவ்வொரு நகர சபையிலும் நகராசுத்தித் தொழிலாளிகள் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்கள் வேலை செய்யும் இடங்களில் 5 வருஷம், 10 வருஷம் என்று தொடர்ந்து வேலை செய்து வருகிறார்கள். ஆனால், பர்மனென்ட் சிபையாது, டெம்பரரி யாகத்தான் வைத்திருக்கிறார்கள். எந்த விதமான வாழ்க்கை வசதியும் கிடையாது. சாதாரணமாக நோய்வாய்ப் பட்டாலும், ஆஸ்பத்திரிக்கு உத்தரவாதம் கிடையாது. அதனால் தொழிலாளிகள் அவஸைப்படுகிறார்கள். தொழில் சட்டத்தின்படி 5 வருஷம் வேலை செய்திருந்தால், பர்மனென்ட் செய்யப்படவேண்டும். ஆகவே, அந்த வகையில் உத்தரவு போட்டு அவர்களுக்கு சலுகைகளும் தரவேண்டும். இந்த மாதிரியே எல்லா இடங்களிலும் உள்ள தொழிலாளர்களை டெம்பரரியாக இருப்பவர்களை பர்மனென்ட் செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்யப்படவேண்டும்.

பிற்பகல்
12-30

சிங்கோல தொழிலில் 200 தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் 10, 15 வருஷமாக வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குச் சம்பளம் 10 ரூபாயிலிருந்து 25 ரூபாய் வரைக்கும் தான். அதிக பட்சம் 25 தான். ஆகையினால் இவர்களை யெல்லாம் நிரந்தர தொழிலாளிகளாகப் பாலித்து, சம்பளப் பட்டுவாடா சட்டத்தின் கீழ் நிரந்தர வேலையும், சம்பளமும் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். (மணி அடித்து அடுத்த உறுப்பினர் அழைக்கப்பட்டார்).

* திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் துறை மானியத்தை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

மேதினி போற்றும் மே தின விழாவை ஊதியத்தோடு கூடிய விருப்பு நாளாக அறிவிக்க அரசு முன் வந்திருப்பது எல்லோராலும் பாராட்டக் கூடிய ஒன்று. தொழிலாளர்களுக்காகப் பாடுபடுகிறவர்கள், தொழிலாளர்களையும் உரிமைகளைக் காக்கிறோம், மே தினத்திற்கு நாங்கள் தான் சொந்தக்காரர்கள் என்று சொல்லுகிறவர்கள் அதைப் பற்றிப் பாராட்டிப் பேசுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால், பாராட்ட வேண்டியவற்றைப் பாராட்டத் தவறி விட்டார்கள். இனியாவது பாராட்டுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

வளர்க தொழில், வாழ்க தொழிலாளர்—தொழில் வளர்ந்தால்தான் தொழிலாளர்; தொழிலாளர் இருந்தால் தான் தொழில். ஆகவே தொழிலும் தொழிலாளரும் ஒன்றோடொன்று இயைந்தது. இம் முழக்கத்தில் முதலாளிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை. காரணம், இந்த முழக்கம் சமதர்மத்தின் அடிப்படையின் இவ்வரசால் உருவாக்கப்பட்ட தனல்தான். இதை எதிர்க் கட்சி, அதிலும் பிரதான எதிர்க் கட்சிக் காரர்கள் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்]

[1970 மார்ச் 26]

எனக்கு முன்னால் பேசிய சட்ட மன்ற உறுப்பினர் சொன்னார்கள். தனியார் நிர்வாகம் எப்படி இருந்தாலும், அரசு ஒரு முன்மாதிரியாக இருக்க வேண்டும் என்று. மின் வாரியமாக இருந்தாலும், ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட்டாக இருந்தாலும், அரசு ஒரு முன்மாதிரியான நிர்வாகமாக இருக்க வேண்டும் என்றுங்கள். இடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் கட்சி முதல் சுதந்திர கட்சி வரையில் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு ஒன்றே ஒன்றை மட்டும் திருப்பிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழில் சங்கங்கள் முன்மாதிரியான சங்கங்களாக இருக்கின்றனவா? அதைப் பார்த்த வேண்டும். அவை மாடல் யூனியன்களாக இருக்கின்றனவா? தொழில் சங்கங்கள் எப்படி நடத்தப்பட வேண்டும், என்பதற்கு முன் மாதிரியாக இருக்கின்றனவா? அந்த நிலையில் இன்றைக்கு தொழில் சங்கங்கள் நடைபெறவில்லை. குறிப்பாக எண்ணூர் அனல் மின் திட்டத்தில் பல்வேறு தொழில் சங்கங்கள் நடைபெறுகின்றன. அந்த அனல் மின் திட்டம் மின்சார வாரியத்தினால் நடத்தப்படுகிறது. அரசு நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அங்கே குறிப்பிட்ட சங்கத்தைச் சேர்ந்த ஒரு தொழிலாளர் இரும்புக் கட்டை தூக்கிக் கொண்டு வந்து சூப்பிரைசர் மண்டலத்தில் அடித்தார். இதற்கு என்ன பொருள்? இதுதான் தொழில் சங்கமா சரிதான்? பொதுத் துறையில், சர்க்கார் துறையில் இப்படி நடைபெறுவது? இதை தொழில் சங்கத்தை நடத்துகிறவர்கள், தொழில் சங்கத் தலைவர்கள் கவனிக்க வேண்டும்.

இதே இடத்தில் சுதந்திரக் கட்சி நண்பர்கள் ஒரு தொழில் சங்கத்தை நடத்துகிறார்கள். எனக்கு முன் பேசிய சுதந்திரக் கட்சி உறுப்பினர் அங்கேயிருக்கும் நிர்வாகத்தினர் பாபட்சம் காட்டுகிறார்கள். தொழிலாளிகளை வைத்துப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதில்லை என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் ஒரு நோட்டீஸ் போட்டிருக்கிறார்கள். இது பொருத்தமானது தானா? என்ன குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்? அங்கே நிர்வாகி ஒரு முஸ்லிம்; அங்கேயிருக்கும் பொறியாளர் ஒரு முஸ்லிம். அவரைப் பற்றி, அய்யக்கானின் டேரே, என்று குறிப்பிடுவது சரிதான்? தனிப் பட்ட அதிகாரியைப் பற்றிக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்தத் துண்டு அறிக்கையில் (மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் உறுப்பினரைத் துண்டுப் பிரசுரத்தைப் படிக்க வேண்டாம் என்று சைகை செய்தார்) அங்கே சிண்டிகேட் காவிரைஸ்சு சேர்ந்தவர்களும் ஒரு தொழில் சங்கத்தை நடத்துகிறார்கள்....

திரு ஏ. பாலசுப்பிரமணியன் : தலைவர் அவர்களே, துண்டு அறிக்கைகளைப் படிக்கிறது என்று ஆரம்பித்தால், எல்லோரும் ஆயிரக்கணக்கான துண்டு அறிக்கைகளைப் படிக்கலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : படிக்க விடவில்லையே.

திரு எஸ். இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதே போல் சிண்டிகேட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் தொழில் சங்கம் நடத்துகிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் பத்திரிகையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக வட்டச் செயலாளர் என்று எழுதுகிறார்கள். பொதுத் துறையில் அரசு முன்மாதிரியான நிர்வாகமாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லும்போது, தொழில் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தொழில் சங்கத் தலைவர்கள் அல்லது தொழிற் சங்கங்களின் நடத்துகின்ற அரசியல் கட்சிக்காரர்கள் முன்மாதிரியாக நடக்கிறார்களா என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

அதே போல், தொழிலாளர்கள் உரிமைக்காகப் போராடக் கூடாதா என்று கேட்டார்கள். உரிமைகளுக்குப் போராட வேண்டியதுதான். ஆனால், நெய்வேலியில் நடந்தது என்ன? பஸ் கண்டக்டர் ஒரு தொழில் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர். செக்கிங் இன்ஸ்பெக்டர் ஒரு சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர். போலிச் சீட்டுகளை அச்சடித்து வினியோகித்தார் என்று செக்கிங் இன்ஸ்பெக்டர் கண்டித்தார். இந்த நிகழ்ச்சியின் விசாரணையின்

1970 மார்ச் 26] [திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்]

போது மூன்று தொழிலாளத் தோழர்கள் சாட்சியம் சொன்னபொழுது கத்தியால் குத்தப்பட்டார்கள். அதுபற்றி புலன் விசாரணை நடக்கிறது. இதை யெல்லாம் அவையின், உறுப்பினர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்குக் காரணம், உரிமைகளுக்குப் போராடுவதில், பாடுபடுவதில் தவறு இல்லை. ஆனால், பலாத்காரச் சூழ்நிலைகளை விளைவிப்பதால் ஏதாவது அரசியல் லாபம் இருக்கலாம், ஆனால் தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் இல்லை என்பதை எடுத்துக் காட்டத்தான். இந்தப் போக்கின் காரணமாக, இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய தொழிலாளர்கள் வேறு தொழில் சங்கங்களை அமைக்க முன் வருகிறார்கள். ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்பதை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிற நாம் புதிய சங்கங்களை ஆரம்பிக்கிறார்களே என்கிறார்கள். எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்கிறார்கள், ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்று. ஆனால் அந்தச் சங்கம் தங்களுடைய சங்கமாக இருக்கவேண்டும் என்று ஒவ்வொரு அரசியல் கட்சியும் விரும்பும் நிலைமை இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நேரம் இல்லை.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : ஒரு நிமிஷம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒரே நிமிஷத்தில் முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு தொழில் சங்கத்தின் நிர்வாகப் போக்குப் பிடிக்காதபோது, இப்படி வேறு சங்கம் வேண்டும் என்பது இயல்பு. இந்த நிலையில் புதிய சங்கங்கள் தோன்றுகின்றன என்பதை எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் ஒப்புக் கொண்டாக வேண்டும்.

தொழிலாளர் நல இலாகா பற்றி ஒரு வார்த்தை. முதலாளிகள் விஷயத்தில் கொஞ்சம் கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டும். நானே ஒரு சங்கத்திற்குத் தலைவன், கிண்டி ரேஸ் கிளப் தொழிலாளர் யூனியனுக்கு. முதலாளிகள், இந்த யூனியனை ஒழித்து விட்டால் எட்டு மாதம் போனஸ் கொடுக்கிறோம் என்கிறார்கள். இந்த 20 ம் நூற்றாண்டில் முதலாளிகளிடம் இப்படிப்பட்ட போக்கு இருக்கிற தென்னாற்காடு, என்ன பொருள்? பேரறிஞர் அண்ணா சொல்வார்கள் “சீமான் சந்தர்ப்பவாதிகள்” என்று. இவர்களையெல்லாம் சந்தர்ப்பவாதிகள் என்று சொல்வது வழக்கம். இப்படிப்பட்ட முதலாளிகள் விஷயத்தில் நமது அரசு கண்டிப்பாகவும், கவனமாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த மானியத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

(டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே தன் இடத்தில் நின்றார்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உட்காருங்கள், நேரம் இல்லை.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : ஒரு விளக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்களைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்ல வில்லையே.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நான் தலைவரை இருக்கும் சங்கத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள்.

The Hon. Member specifically mentioned about that. He mentioned about that particular union. I want the Hon. Minister to take both sides into account, and not only one side. Even as “Guindy Mudalaligal” threatened the workers that if they did not join the union they would be given higher bonus; similarly our union is also threatened. The particular

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

[1970 மார்ச் 26]

Superintending Engineer says "you leave that union and join the other union and we will give you all grants." I request the Hon. Minister to examine both sides. Apart from this, there is nothing else that I want to say.

* திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பேரவை முன் இருக்கின்ற தொழிற்சாலை, தொழிலாளர் மானியக் கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணையை யொட்டி என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். சமதரம் சமுதாய சோஷலிசக் கொள்கைகளை ஏற்றிருக்கிற எந்த அரசும், எந்த அரசியல் கட்சியும் தொழிலாளர் நலனில் மிகுந்த அக்கறை காட்டும் என்பது வியப்புக்குரிய காரியம் அல்ல. இந்த மன்றத்தில் பல நண்பர்கள் பல கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறினார்கள். எல்லா அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுமே தொழிலாளர் நலனில் அதிக அக்கறையுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் கட்சியைச் சேர்ந்த மதிப்பிற்குரிய நண்பர்கள், இந்த அரசு தொழிலாளர்களுக்கு அதிக நன்மைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் மத்திய அரசும், காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட சட்டங்களும்தான் இந்த எண்ணத் திற்குக் குறுக்கே நிற்கின்றன என்ற தோரணியில் பேசினார்கள். தொழிலாளர் நலனுக்காக ஏராளமான சட்டங்கள் செய்யப்பட்டு இருக்கின்றன. காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில்தான் அதிகமான நல்ல சட்டங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கும் சூழ்நிலை என்ன வென்றால், இருக்கின்ற சட்டங்களை நல்ல முறையில் இந்த அரசால் அமல்படுத்த முடியவில்லை என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். "முன்பு செய்யப்பட்ட சட்டங்களில் ஒட்டைகள் இருக்கின்றன, அந்த ஒட்டைகளை வைத்துக் கொண்டு முதலாளிகள் தப்பித்துக் கொள்கிறார்கள்" என்ற கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டன. நான் என்ன சொல்ல விரும்புகிறேன் என்றால், அப்படி ஏதாவது முன்பு செய்யப்பட்ட சட்டங்களில் ஒட்டைகள் இருந்தால், அவைகளை அடைப்பதற்கு, சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு, இந்த அரசுக்கு சக்தியில்லையா என்பது தான். ஒருவேளை இந்தச் சட்டங்கள் எல்லாம் மத்திய அரசால் பாராளுமன்றத்திலே தான் நிறைவேற்றப்படுகின்றன என்று சொல்லலாம். இந்த அரசின் கட்சியினர் அங்கே பாராளுமன்றத்தில் செயல்படுகிறார்கள். அப்படி தொழிலாளர் நலனுக்கு இடையூறான முறையில் சட்டங்கள் இருந்தால், அவைகளைத் திருத்தி, மாற்றியமைக்கின்ற, வசதியும் வாய்ப்பும் இந்த அரசுக்கு இருக்கிறதே, அப்படிச் செய்யாமல் முன்னால் இருந்த காங்கிரஸ் கட்சியைக் குறை கூறுவது எப்படிப் பொருந்தும் என்பதைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நல்ல சட்டங்கள் தொழிலாளர்களுக்காக இருக்கின்றன. ஆனால் அவற்றை நிறைவேற்றுகின்ற சக்திதான் இந்த அரசுக்கு இல்லையென்பதைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இப்போது கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற அறிக்கையில் சட்டங்களை நல்ல முறையில் அமல் நடத்தி வருவதாகவும், தொழிலாளர்களுக்கு நன்மைகள் கிடைத்து வருவதாகவும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. பேக்டரி ஆக்டைப் பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். இது காங்கிரஸ் ஆட்சியின் காலத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டது. இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் எத்தனை தொழிலாளிகள் நன்மை பெற்றிருக்கிறார்கள், எத்தனை முதலாளிகள் இந்தச் சட்டத்தை அமல்படுத்துகிறார்கள் என்பதை யெல்லாம் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். மின்சார சக்தியை உபயோகப்படுத்தக்கூடிய இடத்தில் குறைந்தது பத்து பேர்கள் வேலை செய்தால் அந்த இடங்களில் இந்தச் சட்டத்தை அமல் நடத்த வேண்டும். ஆனால் 20 பேர்கள், 50 பேர்கள் வேலை செய்தாலும்கூட, இந்த பேக்டரி ஆக்டின்மீது வருவதில்லை. பேக்டரி ஆக்டை அமல் நடத்துவது பேக்டரி இன்ஸ்பெக்டர் கூட அந்த இடங்களில் நுழையவில்லை என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இந்த அறிக்கையில் புள்ளிவிவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன, பரிசோதகர்கள் சென்று சட்டத்தை அமல்

1970 மார்ச் 26]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

படுத்தத் தவறுகிறவர்களைக் கண்காணிக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. பரிசோதகர்களைக் குறை சொல்வதில் பயன் இல்லை. சூழ்நிலைகளுக்கேற்பதான் அவர்கள் புள்ளிவிவரங்களைத் தருகிறார்கள். இந்த அரசு எத்தனையோ வேலைகளைச் சாதித்தவிட்டது என்றும், காங்கிரஸ் ஆட்சி ஒன்றும் செய்யவில்லை யென்றும் சொல்வது சரியல்ல என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

ஷாப்ஸ் அண்ட் எஸ்டாபிளிஷ்மெண்ட்ஸ் ஆக்ட் என்பதன்கீழ் சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு குறைவாகத்தான் நிறுவனங்கள் வந்திருக்கின்றன. இதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கூறவில்லை. அந்தச் சட்டத்தை நல்ல முறையில் அமல் செய்தால் வளர்ந்து வருகின்ற சமுதாயத்தில் அதிகத் தொழில் நிறுவனங்கள் வருகின்ற சூழ்நிலை ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, பிளான்டேஷன் ஆக்டைப்பற்றி ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். எத்தனையோ நன்மைகள் கிடைக்கும் என்ற வகையில் பட்டியல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இத்தனை நன்மைகளும் தொழிலாளர்களுக்கு உண்மையில் கிடைக்கின்றனவா என்பதை நெஞ்சில் கையை வைத்துப் பார்த்துச் சொல்லப்படும். அதிகாரிகளை வைத்திருக்கிறோம், அவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இன்றைக்கு ஸ்மால் ஸேலிங்ஸ் லோனைப் பெற்றுத் தர வேண்டும் என்று சொல்கிறோம். யாரிடம் போய் இதை அதிகாரிகள் செய்யப்போகிறார்கள். சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ளும் முதலாளிகளிடமிருந்த்தான் அவர்கள் லோனும் வாங்கிக் கொண்டு, அவர்களுடைய தவணைச் சட்டிக்காட்டி, அவர்களுக்கெதிராக நடவடிக்கை எடுக்க அந்த அதிகாரிகளால் முடியுமா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே, தொழிலாளர்களால் அமைச்சருக்கு உண்மையிலேயே அக்கறை இருக்குமானால், தொழிலாளர் இலாகாவிலிருந்து அதிகாரிகள் ஸ்மால் ஸேலிங்ஸ் லோனைப் பெறுவதை உடனடியாக நிறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பிளான்டேஷன் அண்ட் லேபர் ஆக்ட் என்பதன்கீழ் தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வசதித் திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாம் சற்று அமைதியாகச் சிந்தித்துப் பார்த்தால் எத்தனை பேருக்கு முதலாளிகள் வீட்டு வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரியும். அப்படி அவர்கள் வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்கவில்லையென்றாலும்கூட, வீட்டு அலவன்ஸாவது கொடுத்தார்களா என்றால், இல்லை. சென்ற ஆண்டில் அன்றைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் ரெலிடென்ஸியல் லேபர் என்று சட்டம் கூறுகிறது என்றார். சட்டத்தில் எத்தனையோ கோளாறு இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். சட்டத்தில் கோளாறு இருந்தாலும்கூட எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் வீடு அவசியம் கொடுக்க வேண்டும். தவறினால் வீட்டுக்குரிய அலவன்ஸாவது கொடுக்க வேண்டும். வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்காக மத்திய அரசாங்கத்திலேயிருந்து பணம் ஒதுக்கப்படுகிறது. போன ஆண்டில் ஒதுக்கப்பட்ட பணம் செலவு செய்யப்படாமல் லாபம் ஆகிவிட்டது. சென்னையிலும் அதையடுத்த பகுதியிலும் இருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு 168 வீடுகள்தான் கட்டப்பட்டதாகக் கணக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டுக் கூட தொடர்ந்து கட்டப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. மறைந்த மாமேதை ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் பிலம் ஸ்டீல் பிளான்டைத் திறந்து வைக்கச் சென்றபோது தொழிற்சாலைகளுக்கான கட்டிடங்களையெல்லாம் கட்டியிருந்தார்கள். தொழிலாளர்களுக்கான வீடுகள் கட்டப்படவில்லை. அதைப் பார்த்து, இனி முதற்படியாக தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித்தர முன்வருகிறவர்களுக்குத்தான் லைசென்சு கொடுப்பது என்கிற நிபந்தனையை விதிக்க வேண்டும் என்றார்கள். அந்த நிபந்தனையை இந்த அரசும் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1970 மார்ச் 26]

அடுத்தபடியாக, பேமென்ட் ஆப் வேஜஸ் ஆக்ட் எப்படிச் செயல்படுகிறது என்று பார்க்க வேண்டும். தனியார் முதலாளிகள் அதை மீறியே நடக்கிறார்கள். இந்த அரசு தேர்தல் அறிக்கையில் கூறியிருப்பதைப் பார்க்க நேர்ந்தது. ஆட்சிக்கு வந்தால் இந்தக் கட்சி ஒரு நிரந்தரமான குழுவை அமைத்து, நியாயமான கூலியை நிர்ணயம் செய்ய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளும் என்று வாக்குறுதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கொடுத்த வாக்குறுதிப்படி செயல்பட ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா என்றால், இல்லை.

தொழில்துறையில் கூட தனியார் துறை, பொதுத்துறை ஆகிய இரண்டும் செயல்பட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். பொதுத்துறையில் செயல்படுகிற நிறுவனங்கள் மற்ற தனியார் துறை நிறுவனங்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக முன்மாதிரியாக, தொழிலாளர்களின் நலனில் அக்கறை கொண்டு செயல்பட வேண்டும். ஆனால் இன்றுள்ள நிலைமை இதற்கு மாறாகத்தான் இருக்கிறது.

தனியார் துறையில் முதலாளிகள் கொடுக்கிற கூலியைக் கொடுக்கக் கூட பொதுத் துறையில் அரசாங்கம் தயங்குகிறது. ஆகவே அதைப் பார்க்கிறபோது இந்த அரசாங்கத்தின் தொழில் கொள்கை மிகவும் பிற்போக்கானது என்று சொல்லத் தோன்றுகிறது.

உதாரணமாக, கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் அரசு ரப்பர் தோட்டம் இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் இதுவரை வந்து அதைப் பார்த்த தில்லை என்றாலும் அதைப்பற்றிக் கேட்டிருப்பார்கள். தனியார் துறையிலும் ரப்பர் தோட்டங்கள் இருக்கின்றன. தனியார் துறையில் இருக்கிற தோட்டங்களில் வேலைசெய்கிற பத்தாயிரம் தொழிலாளர்கள் நாள்ஒன்றுக்கு 4 ரூபாய் 15 காசு பெற்று வருகிறார்கள். அரசாங்கத் தோட்டத்தில் 750 தொழிலாளர்களே வேலை செய்கிறார்கள். ஆனால் இவர்களுக்கு நான் ஒன்றுக்கு 3 ரூபாய் 45 காசுதான் கொடுக்கப்படுகிறது. இதுபற்றி அரசாங்கத்திற்குப் பலமுறை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். இதுபற்றி தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சராக முன்பு இருந்த திரு. மாதவனிடம் நாங்கள் நேரில் வந்து சொன்னோம். நாங்கள் சொல்கிற வாதங்கள் அனைத்தும் நியாயம் என்று ஒத்துக் கொண்டார்கள். ஒத்துக் கொண்டாலும் அதனை நிறைவேற்ற இயலாத நிலையில் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். மேலும் அவர்கள் அப்போது சொன்ன ஒரு வார்த்தை தொழிலாளர்களுடைய பிரதிநிதிகளாகிய எங்கள் அனைவரையும் புண்படுத்தியது. “வேலை நிறுத்தம் தொடர்ந்தால் அதனை சந்திக்க நாங்கள் தயார்” என்றார்கள். இவ்வளவு பெரிய அரசாங்கத்திற்கு 750 தொழிலாளர்களுடைய வேலை நிறுத்தத்தைச் சமாளிப்பதுதான் பிரமாதம் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தனியார் துறை பத்தாயிரம் தொழிலாளர்கள் நாள் ஒன்றுக்கு 4 ரூபாய் 15 காசு பெறுகிறபோது சர்க்கார் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு 3 ரூபாய் 45 காசு கொடுப்பது சரியல்ல. இதையும் உயர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு கூட, கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் சர்க்கார் துறையில் பஞ்சாலை ஒன்று இருப்பதை அறிவார்கள். அது கூட்டுறவு நிர்வாகத்தின் கீழ் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அங்கே தகராறு எழுந்தபோது அது மத்தியஸ்தத்திற்கு—தொழிலாளர்கள், அதிகாரிகள் ஆகியவர்கள் அடங்கிய குழுவுக்கு—விடப்பட்டது. அதன் தீர்ப்பைத் தொழிலாளர்கள் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அரசாங்கத் தரப்பில் நடுவர் தீர்ப்பை ஏற்றுக் கொள்ள இன்னமும் தயங்கி வருகிறார்கள் என்று சொன்னால் இதை விட மோசமான நிலை—பிற்போக்கான தெளிவிடக்கொள்கை எதுவும் இருக்காது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே இனியாகிலும் பொதுத்துறை நிறுவனங்கள், தனியார் துறை நிறுவனங்களுக்கு எடுத்துக் காட்டாக, முன்மாதிரியாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்,

1970 மார்ச் 26]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

கடைசியாக என்னுடைய தொகுதியில் மீன்பிடி தொழிலாளர்கள், மரம் ஏறும் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவை மிகவும் கஷ்டமான தொழில்கள். அங்கு ஆர்கனைஸ்டு லேபராக இல்லை என்றாலும்—இந்த இரண்டு தொழில்களினால் மரணம் அடைகிறவர்களுக்கு, அங்க ஹீஸம் அடைகிறவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கக்கூடிய ஒரு திட்டத்தை இந்த அரசு வகுத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர்கள் பற்றிய இந்த மான்யக் கோரிக்கையில் பன்னிரண்டு, பதினமூன்று உறுப்பினர்கள் மிகுந்த ஆர்வத்தோடு கலந்துகொண்டு தங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

பொதுவாக நாட்டில் தொழில் அமைதி இருக்கிறது. சுமுகமான நிலைமை இருக்கிறது. இத்தகைய சூடு இல்லாத நிலைமையில் கூட கொஞ்சம் சூட்டை ஏற்றுகிற வகையில் உறுப்பினர்கள் சில கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். ஆனாலும் அவர்கள் எல்லோரும் ஒன்றை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். தீபாவளி போன்ற பண்டிகை வருகிறபோது பட்டாசு மாதிரி வெடிப்பதில்லை. தொழில் நிறுவனங்களில் போனஸ் என்ற தகராறும் ஆங்காங்கே வருடாவருடம் வெடிப்பதைப் பார்க்கிறோம். ஆனால் இவ்வாண்டு தீபாவளி சமயத்தில் தொழிலாளர் நலத்தறை இல்லை கவனம் செலுத்தி நல்லபல நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்ட காரணத்தினால் இந்த ஆண்டு தீபாவளி எந்தவிதமான போராட்டமும் இல்லாது கழிந்தது என்று எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கடைசியாகப் பேசிய காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் கன்னியாகுமரி ஆலைமையப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அங்கே 1968-ல் நாஷனல் கமிஷன் வரவில்லை. நான்கு பேர்களைக் கொண்ட ஸ்டடி க்ரூப் திரு. என். எஸ். பட் அவர்கள் தலைமையில் வந்தது. இதுபற்றிய கேள்விக்குக்கூட முன்பே பதில் அளித்திருக்கிறேன். தொழில் அதிபர் திரு. என். எஸ். பட் அவர்கள் தலைமையில் வந்த மற்ற உறுப்பினர்கள் பெயரையும் சொல்லியிருக்கிறேன். அவர்கள் சமர்ப்பித்த அறிக்கையில், தமிழ்நாட்டில் தொழில் நிலைமை மோசமாக இருக்கிற தென்றும் காரோ பிரச்சனை கூட இருக்கிறது என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு இரு தரப்பில் இருந்தும் மறுப்பு வந்திருக்கிறது என்பதும் நமக்குத் தெரியும்.

அதற்குப் பின்னர் மற்ற தொழில் அதிபர்களும், திரு. பட் அவர்களும் கலந்து கொண்ட கூட்டம் ஒன்றில் நன்றை வாரம்தான் “நம் முடைய மாநிலத்தில் தொழில் அமைதி இருப்பது மட்டும் அல்ல. எல்லாப் பிரச்சனைகளும் சுமுகமாகத் தீர்க்கப்படுகின்றன” என்று திரு. பட் அவர்களே பாராட்டியிருக்கிறார்கள். நான் இதை எதற்காகக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் ஒருவேளை பழைய நிலைமையையே மனத்தில் வைத்துக்கொண்டு காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் பேசிக் கொண்டிருப்பார்களானால் தயவுசெய்து அதை மாற்றிக் கொண்டு அண்மையிலே தொழிலாளர் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் பேசுகின்ற பேச்சுக்களை எடுத்துப் படிக்க வேண்டுமென்பதை அவர்களுக்கு நினைவுபடுத்துவதற்காகவே.

பிற பகல்
1:00

மான்யக் கோரிக்கையிலே கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கின்றபோது நம் முடைய தொழிலாளர் நலத் துறை புதிதாகச் சில சிறப்பு அம்சங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. நானேகூட ஆச்சரியப்பட்டேன். கொடுத்து இருக்கிற அறிக்கையிலே தொழிலாளர் நல நிதி, லேபர் வெல்பேர் இருக்கிற அண்மைக்கே வேண்டுமென்ற யோசனை தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்று அமைக்க வேண்டுமென்ற யோசனை தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் தீவிரமாக ஆராய்ந்து அண்மையிலே நடைபெற்ற ஐ. எல். ஓ. மாநாட்டிலே தொழிலாளர் நல நிதி அமைக்கப்பட வேண்டும் என்றும், அரசாங்கத் தரப்பிலிருந்து பங்குத் தொகை கொடுக்கப்படும், தொழிலதிபர்களும் பங்குத் தொகை தரவேண்டும், தொழிலாளர்கள் தரப்பிலிருந்தும் சிறிய தொகை தரப்பட

[திரு. கா. வேழவேந்தன்]

[1970 மார்ச் 26]

வேண்டும், அதை வைத்து அவர்களுடைய வசதிகளைச் செய்து கொள்ளலாம், அவர்களுடைய நலன்களைக் கவனிக்கலாம், என்று அறிவித்து இருக்கிறார்கள். உறுப்பினர்கள் எதை எதை வற்புறுத்துகிறார்களோ அப்படிப்பட்ட வசதிகளை யெல்லாம் செய்து கொடுக்க ஒரு வாரியத்தை அமைத்துச் செய்யவேண்டுமென்ற நிலை இருக்கிறது என்ற பூரிப்பானை செய்தியை நான் அறிவிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். அதற்கு முதல் கட்டமாக 5 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்கே பேசுகின்றபொழுது, திரு. வேலுசாமி போன்றவர்கள் கன்சிலியேஷன் செய்கிற அதிகாரிகள் அதாவது சமரசம் செய்கிற அதிகாரிகள் கிடைக்கவே மாட்டேன் என்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்களுடைய குறைகளைப் போக்குகின்ற அவனிலே அரசாங்கம் முன்வந்து இன்னொரு முக்கியமான அறிவிப்பும் வெளியிட இருக்கிறது. இனிமேல் அமைக்கப்பட இருக்கிற கன்சிலியேஷன் அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்ற நீண்ட நாளைய தொழிலாளர் தரப்பிலிருந்து வந்த கோரிக்கையை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டு ஒரு மாவட்டத்திற்கு ஒரு லேபர் ஆபீஸ் நியமிப்பதற்குத் திட்டமிட்டு அதை அறிவிக்க இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். திருச்சியிலே இருக்கிற அந்த அதிகாரி தஞ்சைக்குப் போய்க் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்ற நிலைமை இருக்காது. தஞ்சைக்கென்று ஒரு தனி அதிகாரி நியமிக்கப்படுவார். தென் ஆற்காடுக்கென்று ஒரு தனி அதிகாரி, வட ஆற்காடுக்கென்று ஒரு தனி அதிகாரி என்ற முறையிலே நியமிக்கக்கூடிய நிலைமைகளை இனி உருவாக்கப் போகிறோம். இப்படிச் செய்வதன் மூலமாக தொழில் தகராறுகளை விரைவிலே தீர்ப்பதற்கு உதவிகரமாக இருக்கின்ற நிலைமையை நாம் ஏற்படுத்துகின்றோம்.

மே தின விடுமுறையினைப்பற்றி ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்கள்தான் பாராட்டிப் பேசினார்களே தவிர, எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் அதிகமாகப் பாராட்டவில்லை. பல மாநிலங்கள் இதைச் செய்ய முன்வராத நிலைமையிலே நம்முடைய மாநிலத்திலே அந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தி 8 நாட்கள் விடுமுறையை 9 நாட்களாக்குகிறோம். அதைப்பற்றிய சட்டம் இந்தச் சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரிலேயே வர இருக்கிறது. இதைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்லி இருப்பார்களானால் எங்களுக்கு உற்சாகமாக இருக்கும். ஆனால் அவர்கள் அதைக் குறிப்பிடவில்லை.

காங்கிரஸ் தரப்பிலே மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் பற்றியும் சொன்னார்கள். கோளத் தோட்டத் தொழிலாளர்களைவிட இங்கே இருக்கிற தொழிலாளர்களுடைய தரம் உயர்விலே என்று சொன்னார்கள். உண்மையாகப் போய்ப் பார்த்தால் நிச்சயமாகத் தெரியும். அண்மையிலே நான் நாகர்கோவிலுக்குச் சென்று தோட்டத் தொழிலாளர் ஸ்பாப் யூனியன் நடத்திய மாநாட்டிலே கலந்து கொண்டேன். அந்தத் தரப்பிலிருந்து தொழிலாளர்கள் குறைபாடுகளைச் சொல்லி இவை நீக்கப் படுவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். தமிழ் நாட்டிலே பரவாயில்லை, எங்களுடைய நிலைமை சரியாக இல்லை என்று எங்கவிடத்திலே சொன்னார்கள். எது எப்படியிருந்தாலும் இதிலே ஒரு நல்ல மாற்று முறையைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக வரப்போகிற மே திங்களில் உதகமண்டலத்தில் தொழிலாளர்கள் அதிகமாக இருக்கின்ற பகுதிகளில் எல்லாத் தொழிலாளர்களுடைய தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகளையும் தொழில் அதிபர்களையும் எல்லா அதிகாரிகளையும் அழைத்து முத்தரப்பு மாநாடு நடத்தலாம் என்று நினைக்கிறேன். வரப்போகிற மே திங்கள் 22, 23 ஆம் நாட்களில் அம் மாநாடு உதகமண்டலத்தில் நடைபெற இருக்கிறது. அந்த அந்த எல்லைடுகளில், அந்த அந்தத் தொழிலடங்கலில் பணியாற்றுகின்ற தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தங்களுக்குச் சட்டப்படிச் செய்யப்படவேண்டிய காரியங்கள் எப்படி நிறைவேற்றப்படவில்லை என்று சுட்டிக்காட்டினால் அதிலே நேரடியாகவே நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு உரிய வழி பிறக்கும் என்பதால் அப்படிச் சுட்டுவதற்குத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது.

1970 மார்ச் 26]

[திரு. கா. வேழவேந்தன்]

இங்கே பேசியவர்கள் நீண்டகாலமாகச் சில பிரச்னைகள் இருக்கின்றன, அவற்றைத் தீர்க்கவில்லை என்ற கருத்தை ஒரு பக்கம் சொன்னார்கள். சிலவற்றை வேகமாக முடித்துவிடுகிறீர்கள், தொழிலாளர்களுக்கு வாய்ப்புத் தரவில்லையென்று இன்னொரு பக்கம் சொல்கிறார்கள். இதில் எதை ஏற்றுக்கொள்வது? உதாரணத்திற்காகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் வண்ட லுரில் ஸ்டாண்டர்டு மோட்டர் நிறுவனத்தில் தொழிலாளர்கள் தகராறு ஏற்பட்டது. ஏற்பட்ட உடனே நாம் கூப்பிட்டுப் பேசினோம் அவர்கள் ஒத்து வரவில்லை. இரண்டு தரப்பிலிருந்தும் இரண்டுவிதமான வாதங்கள் சொல்லப்பட்டன. அரசாங்கத்திற்குச் சட்ட பூர்வமாக இருக்கிற ஒரே ஒரு பரிகாரம் நீண்ட நான் வேலைநிறுத்தம் நடக்கக்கூடாது, இரண்டாயிரம் தொழிலாளர்கள் அப்படி வேலைநிறுத்தம் செய்தால் இழப்பு ஏற்படும் என்று பொறுத்தப் பார்த்து, பிறகு நடுவர் தீர்ப்புக்கு அதை விட்டோம். அதற்குப் பின்னாலே தொழிலாளர்கள் சார்பில் ஏன் இவ்வளவு விரை வாய் தலையிடுகிறீர்கள், கொஞ்சம் விட்டுப் பார்த்தாலாமே என்று சொன் னார்கள். விரைவாகச் செய்யவில்லை யென்றாலும் தொழில் அமைதி கெடுகிறதே என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே இந்த இரண்டு தரப்பிலும் உள்ள நிலைமைகளைக் கவனிக்க வேண்டுமென்றுதான் நான் இந்த மன்றத் திலே இதைச் சொன்னேன். அதற்குப் பிறகு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் நானும் அதிகமாகத் தலையிட்டு பிரச்னைகளைத் தீர்த்திருக்கிறோம். அந்தத் தொழிற் சங்கத்தினுடைய தலைவருக்கும் செயலாளருக்கும் வேலை இல்லாமல் சம்பளம் கொடுப்பதா என்ற. பிரச்னை வந்தது. அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டதுபோலவே உயர்நீதிமன்ற நீதிபதியொருவரை ஆர்பிட்டேட்டராக நியமித்து அந்தப் பிரச்னை விடப்பட்டிருக்கிறது. இதை யெல்லாம் முடிந்த அளவுக்கு அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு தீர்த்து வருகிறோம். ஒரு பரணைச் சேற்றுக்கு ஒரு சேறு பதம் என்ற முறையிலே நான் இதை எடுத்துக் கூறினேன்.

தமிழக அரசு அதவும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு அமைந்த தற்குப் பின்னால் தொழிலாளர் நலத் துறைக்கு ஒரு அமைச்சரை நியமித்த காரணத்தால் எந்த அளவுக்குப் பயன்படுகிறது என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு நாளைக்கு எந்தத் தொழிற்சாலையிலே என்ன என்ன நடக்கிறது என்பதற்காக அதைப்பற்றிய ரகசிய அறிக் கைகள் அமைச்சருக்கு வருகின்றன, இதைச் சொல்லக் கூடாது, இருந் தாலும் சொல்கிறேன். அந்த அறிக்கைகளைப் படித்துவிட்டுத்தான் நான் தூங்குவதற்குப் போகிறேன். தொழிலாளர்கள் தரப்பிலிருந்து தரப்பட்டாலும், தொழிலதிபர்கள் தரப்பிலிருந்து தரப்பட்டாலும் உடனே அந்த அந்த மண்டலத் துணைக் கமிஷனர் அவர்களோடு தொலைபேசி மூலமாகப் பேசி அல்லது ஆணையர் மூலமாக அவர்களை அணுகச்செய்து எப்படி முடிக்க வேண்டும் என்று சொல்லி, சம்பந்தப்பட்டவர்களைக் கூப்பிட்டுப் பேசுங்கள், அவர்களை அழைத்து சட்டப் பூர்வமான விவரங்களை எடுத்துச் சொல்லுங்கள் என்று சொல்கிறேன். ஆகவே அந்த அந்த மட்டங்களில் விரைவாகக் காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஒரு கோரிக்கையை ஒரு யூனியன் கொடுக்கிறது என்றால் முதல் கட்டமாக பேச்சுவார்த்தைகள் நடக்கிறது. அந்த நிலைமையிலேயே அதி காரிகள் விரைவாக முடித்துப் பரிகாரம் தேட வேண்டுமென்று நிலைமையை உருவாக்கி இருக்கிறோம் என்பதற்கு உதாரணமாகத்தான் சொன்னேன். இதற்கு முன்பைவிட இப்பொழுது நிலைமை பரவாயில்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த ஆட்சி பொறுப்பேற்றுக்கொண்டபொழுது பழைய தொழிலாளர் நல அமைச்சராக இருந்த இப்பொழுது தொழில் அமைச்சராக இருக்கின்ற திரு. மாதவன் அவர்கள் ஏற்கெனவே குறிப் பிட்டு இருக்கிறார்கள். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் உயிரோடு இருந்த நேரத்திலே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். புதிதாகப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டதற்குப் பிறகு தொழிலாளர்களுக்கு நியாய வழங்க வேண்டு மென்று பல ஆண்டுகளாக முடங்கிக் கிடந்த தூங்கிக்கொண்டிருந்த பிரச்னைகளை யெல்லாம் வேகமாக எழுப்பியிருந்தார்கள், அதனால் தொழில் அமைதி கெடவில்லை. அங்கங்கே போராட்டங்கள், கிளர்ச்சிகள் துண்ட

[திரு. கா. வேழவேந்தன்]

[1970 மார்ச் 26]

பெற்றாலும் அவற்றைத் தீர்ப்பதற்கு நல்ல முறையிலே முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். நான் எடுத்துக்காட்டாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன், மேன்-டேஸ் லாஸ்ட் அதாவது வீணான நாட்கள் ஆண்டுக்கு 18 லட்சம் என்ற அளவிற்குப் போயிற்று ஆனால் 1969 ஆம் ஆண்டிலே அது 6 லட்சம் என்ற அளவிற்கு மூன்றில் ஒரு பகுதி என்ற அளவிற்குக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற செய்தி நாம் எல்லாம் பாராட்டி மகிழத்தக்க ஒன்று. அதையும் எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் பாராட்டாதது எனக்கு வேடிக்கையாக இருந்தது.

இன்னொரு கருத்தையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். திறக்கப்பட்ட ஆலைகளில் தொழிலாளர்களுக்கான சட்டங்களை சஸ்பென்ட் செய்து விட்டவர்களை, தடுத்து நிறுத்தி விட்டவர்களை என்று சொன்னார்கள். மராட்டிய மண்டலத்திலே கூட மில்களைத் திறக்கும்போது இந்த முறையிலேதான் செய்தார்கள். தொழிலாளர்களையும் வைத்துப் பேசித்தான் சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டது என்பதை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். அவர்களுடைய பஞ்சப்படி போன்றவற்றில் கூட 40 ரூபாய்க்கு மேல் பிடிப்பதற்குக் கூடத் தொழிலாளர்கள் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற விவரத்தைப் பார்க்கும்போது நான் இங்கே யாரையும் நிர்ப்பந்திக்கவில்லை என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். தொழிலாளர்கள் தாங்களாகவே ஒப்புக் கொண்டார்கள் என்று தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கொள்கை விளக்கத்தின்போது சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இன்னொன்றையும் நான் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். ஒரு தொழிலுக்கு, ஒரு நிறுவனத்திற்கு ஒரு தொழிற்சங்கத்தான் இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னீர்களே, இப்போது உங்கள் கட்சியின் சார்பில் மத்திய சங்கத்தை நியமிக்கிறீர்களே என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். நான் ஒரு முக்கியமான விளக்கத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அரசாங்கத்தைப் பொருத்தவரை பார்டிகெய்னிங் அதார்டியாக தொழிற்சங்கம் ஒன்றாக இருக்க வேண்டுமென்று நிச்சயமாகச் சொல்லுகிறோம். நடைமுறையில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களும் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களும் அதை உண்மையாக்க வேண்டும். இதைச் சட்ட பூர்வமாக ஆக்கக் கூடாதா என்று காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் கேட்டார்கள். அப்படிக்கே கேட்டவர்கள்கூட சட்டம் படித்தவர்கள். இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் 'ரைட் ஆப் அசோசியேஷன்ஸ்' பிரிவுப்படி அவை எல்லாம் அவர்களுடைய அடிப்படை உரிமைகள் என்பது அவர்களுக்கெல்லாம் தெரியும். கஜேந்திர கட்கர் தலைமையில் நேஷனல் கமிஷன் கூடி நீண்ட நான் ஆராய்ந்த பிறகும் அவர்களே ஒரு முடிவு சொல்லவில்லை. அவர்களுடைய 1,000, 1,200 பக்க அறிக்கையிலேயே அதற்குத் தீர்வு காணப்படவில்லை என்று பார்க்கும்போது நாம் இவ்வளவு பெரிய பிரச்சினைக்கு விரைவில் தீர்வு காண முடியுமா என்பதை நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும்.

திரு. அக்கினிராஜ் அவர்கள் ஒரு அழகான கருத்தைச் சொன்னார்கள். எந்தப் பஞ்சாலையாக இருந்தாலும், எந்தத் தொழிலாக இருந்தாலும் ஏராளமான கொடிகளைப் பறக்க விட்டிருக்கிறார்கள். இருவண்ணைக் கொடி பறப்பதை மட்டும் ஏன் எதிர்க்கிறார்கள் என்று கேட்டார்கள். ஜனநாயக அடிப்படையில் அப்படி அமைவது தேவை என்று இதே நேஷனல் கமிஷன் விவாதத்தில் கலந்து கொண்ட கேரள அமைச்சரும், முக்கியமான கேரள நாடாளுமன்ற உறுப்பினரும் காரசாரமாக விவாதித்திருக்கிறார்கள். 'என்னுடைய தொழிற்சங்கத்தில் நான்கு உறுப்பினர்கள் மட்டுமே இருப்பார்கள். ஆனாலும் அங்கீகாரம் தேவை, என்று வேகமாகப் போராடிய காட்சியை நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். காலமேகத்தில் இந்தக் கொள்கையை உருவாக்க வேண்டுமே தவிர, 'நீங்கள் ஏன் வருகிறீர்கள்' என்று ஒருவருக்கொருவர் பேசிக் கொண்டிருப்பது விரும்பத்தக்கதல்ல. அந்த நிலைமையைத் தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள்தான் உருவாக்கவேண்டும்; முடிவு கட்டவேண்டும். அப்படிப் பேசிய காங்கிரஸ் தரப்பு உறுப்பினர்கள் தொழிற்சங்கங்களை வைக்காமல் இருக்கிறார்களா என்றால் ஐ.என்.டி.யு.சி. என்ற நிறுவனத்தை தமிழ்

1970 மார்ச் 26]

[திரு. கா. வேழவேந்தன்]

நாடு முழுவதும் நூற்றுக்கு மேல் வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு மேல் போகாது என்ற காரணத்தால் இப்போது பேசலாம். அப்படிப்பட்ட தொழிற்சங்கங்கள் தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்றன என்பதற்காக அந்தக் கருத்தை இந்த நேரத்தில் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

நண்பர் சீனிவாசன் அவர்கள் இந்தத் தலைப்பில் பேசும்போது போலீஸ் சில பல நேரங்களில் தலையிடுவது, தொழிற்சாலைகளிலே என்றார்கள். அன்று அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கம்பீரமாகவும், பெருமையாகவும் சொன்னார்கள். 'இந்த ஆட்சிதான் சட்டம், ஒழுங்குப் பிரச்சினையை நிலைநாட்டுவதற்காக ஆளும் கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினரைக் கூடக் கைது செய்ய முனைந்து என்னார்கள். அது ஆட்சியின் நாணயத்தையும், புனிதமான தன்மையையும் எடுத்துக் காட்டுகிறது. சீனிவாசன் போன்றவர்கள் எடுத்துச் சொல்லிய வேகமான காரியங்களில், வெல்பேர் ஆபீசர்கள் *வன் அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்ட கூடாது என்று கேட்டார்கள். ஏன் மாஜேஸ்ட்ரேட்டால் அவர்கள் நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்ற கேள்வியை எழுப்பினார்கள். இதே கருத்தைப் பினாலு பேசியவர்களும் கூறினார்கள். அப்படி அமைக்கப்படுகின்ற வெல்பேர் ஆபீசர்கள் முழுக்க முழுக்க தொழிலாளர்களின் நன்மைக்கே பாடுபட வேண்டுமென்றும் தொழிலாளர் டிசிபிளினர் பற்றி நடவடிக்கை எடுக்க அந்த அதிகாரிகளைப் பயன்படுத்தக்கூடாது என்றும் விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. இதையெல்லாம் ஃபாக்டரி இன்ஸ்பெக்டர்களும் மற்றவர்களும் போகும் போது கண்காணிக்க உரிய வழிமுறைகள் இருக்கின்றன. இந்தப் பிரச்சினையிலே மேற்கொண்டு என்ன செய்யலாம் என்பதைப் பற்றியும் ஆலோசனை வாரியத்தில் வைத்து விவாதிக்கலாம். ஆனால் ஒன்றை மட்டும் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இவர்களை நிர்வாகம் நியமிக்காமல் அரசாங்கமே நியமிப்பது என்று வைத்துக் கொண்டால் ஏற்கனவே அரசாங்கத் தரப்பில் பல தன்சிலியேஷன் அதிகாரிகள் இருக்கும் நிலைமையில், தொழிலாளர் நலத்துறை அதிகாரிகள் இருக்கும் நிலைமையில் அவர்கள் மட்டத்தில் வரும்போது அரசாங்கக் கண்ணோட்டத்திலேயே முடிவு எடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே, ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையிலும் ஒரு வெல்பேர் ஆபீசர் அரசாங்கத் தரப்பில் இருக்க வேண்டுமென்று கூறுவது எவ்வளவு தூரம் பொருந்தும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

இது கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சேர்ந்த கோவிந்தராஜன் அவர்கள் பேசும்போது வேஜ்போர்டு முடிவுகளை அமல்படுத்தவில்லை, முயற்சிகள் செய்யவில்லை என்ற பொதுவான குற்றசாட்டைக் கூறினார்கள். நான் ஒன்றை மட்டும் பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சமீபகாலத்தில் அதாவது 1969-ம் ஆண்டுதான் அதிகமான அளவுக்கு இதுபற்றி சமரச உடன்பாடு செய்யப்பட்டு வேஜ்போர்டு முடிவுகளை அமல்படுத்த வேண்டுமென்று பல்வேறு கட்டங்களில் வற்புறுத்தி வெற்றியும் பெற்றிருக்கிறோம். கோவை மாவட்டத்தில் மட்டும் 52 மில்களில் ஊதியக் குழு பரிந்துரைகளை அமல்படுத்த வேண்டுமென்ற முடிவுக்கு வந்திருப்பது உங்களுக்கெல்லாம் நன்றாகத் தெரியும்.

மின்சார வாரியத்தினுடைய வேஜ்போர்டு முடிவுகளை ஏன் அமல்படுத்தவில்லை என்று கேட்டார்கள். இதுபற்றி டில்லியில் இருக்கும் அமைச்சகத்தோடு தொலைபேசி மூலமாக அணுகிக் கேட்டோம். அந்த முடிவுகள் வருவதற்குள்ளாகவே அதற்கான வேலைகள் தொடங்கப்பட்டு விட்டன. அந்தக் குழு தன்னுடைய ரிப்போர்ட்டை மத்திய அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்திருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கம் அதை அனுமதித்து அமல்படுத்துங்கள் என்று சொல்வதற்கு முன்பாகவே நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொருத்தவரை நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. மின்சார வாரியம் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டிருப்பதும், நடைமுறையில் இருக்கக்கூடிய பேச்சுவார்த்தைகள் நல்ல முறையில் முடிவுதான் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

[திரு. கா. வேழவேந்தன்]

[1970 மார்ச் 26]

தொழிற்சங்கத்தில் கூட அரசியல் சூடு வரலாமா என்பதைப்போல் கேட்டு 'இந்து' நிறுவனத்தில் இருக்கிற தொழிற்சங்கத் தகராறைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். சோமு என்ற இராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தொழிற்சங்கத் தலைவருக்கும், சிந்தன் என்ற கம்யூனிஸ்ட் தொழிற்சங்கத் தலைவருக்கும் இருக்கிற பிரச்சினையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இரு தொழிற்சங்கங்களுக்கு இடையே இருக்கிற போட்டியைப் பற்றி நாம் சட்டபூர்வமாக உடனடியாக முடிவுக்கு வரமுடியாது. அதற்கு வேண்டிய முடிவுகளை சிவில் கோர்ட் மூலமாகத்தான் தேடவேண்டுமென்பது சட்டம் படித்தவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். நான் இரு தரப்பாரையும் கூப்பிட்டுப் பேசியிருக்கிறேன். சோமு என்பவர் சிவில் கோர்ட்டுக்குப் போய் நியாயத்தை எடுத்துச் சொல்லி அவருக்குச் சாதகமாக சிவில் கோர்ட்டு முடிவு கொடுத்திருக்கிறது என்பதையும் அறிவோம். சிந்தன் அவர்கள் மேல் போடப்பட்ட 104 புரொசீடியுன் வழக்கின்மீது ரிட் மனு தாக்கல் செய்து உயர்நீதி மன்றத்தில் இருக்கும் காரணத்தால் அதைப்பற்றி இங்கே அதிகமாக எடுத்துச் சொல்லத் தேவையில்லை என்பதும், அது அவர்களுக்கே தெரியும் என்பதையும் அவர்கள் இதைத் கொட்டுக் காட்டிய காரணத்தால் சொல்லுகிறேன். ஒன்றை மனப் பூர்வமாக, மனம் திறந்து பேசவேண்டும். சோமுவைப் பார்த்து நான் கேட்டேன்—ஒரு தொழிற்சங்கம் நடந்து கொண்டிருக்கும்போது நங்கள் தலைவரிடமாமா என்று கேட்டேன். அவர் சொல்வது தொழிலாளர்கள் பெருவாரியானவர்கள் விரும்புகிறார்கள். நேரடியாக தேர்தல் நடத்தட்டும். அந்த அறைகூவலை ஏற்றுக்கொள்கிறேன் என்று குறிப்பிட்டார். இதுபோன்ற பிரச்சினைகளைச் சட்டமன்றத்திலே எடுத்துக்கூறி அதற்கு அமைச்சர் பதில் சொல்லக்கூடிய நிலைமையை உறுப்பினர்கள்—குறிப்பாக கோவிந்தராசன் போன்ற உறுப்பினர்கள் உருவாக்கக் கூடாது. என்னிடத்தில் அவர்கள் வருகின்ற நேரத்தில் எக்ஸாம் இதைப் பற்றி கலந்து பேசியிருக்கிறோம் என்பதை அவர்களே அறிவார்கள். ஆகவே, இந்தப் பிரச்சினையை இதோடு விட்டுவிட விரும்புகிறேன்.

ஃபாக்டரி சட்டத்தை அமல்படுத்துவது பற்றி ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். ஃபாக்டரியில் கக்கூஸ் கூட இல்லையென்று சொன்னார்கள். இவ்வகாதிரிப் பிரச்சினைகளை ஆங்காங்கு இருக்கும் இன்ஸ்பெக்டர்கள் கவனிக்க வேண்டும். கனம் உறுப்பினர்களைப் போன்றவர்கள் கூட போலீஸ் அதிகாரியைப் போல் வேலை செய்தால் இந்தக் காரியங்கள் எல்லாம் நடக்கும். வேண்டுமானால் என்னைத் தலைமைப் போலீஸ் அதிகாரியாக வைத்துக் கொள்ளுங்கள். நாமே நீதிபதியாக இருந்து இந்தக் காரியங்களை நடத்திக் கொள்ள வேண்டும். சட்டமன்றத்தில் இப்போது சொன்னது போல் பலமுறை என்னைச் சந்திக்கும்போது இதுபோன்ற வசதிகள் எல்லாம் இல்லை என்பதை என்னிடம் எடுத்துச் சொன்னால் நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

இன்னும் சொல்லப் போனால் ஃபாக்டரி ஆக்டின் கீழ் பல ப்ராவிட்யூஷன் வழக்குகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வளவு வழக்குகள் போடப்பட்டதற்குப் பின்பும் இன்னும் தொழில் அதிபர்கள் கடமை தவறி நடக்கிறார்கள் என்றால் அதை என் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும்.

சுதந்திரக் கட்சியின் சார்பாக ஒரே ஒரு அங்கத்தினர் திரு. மெய்யப்பன் அவர்கள் பேசினார்கள். புதிதாகத் தொழில் சட்டங்கள் தேவை இல்லை என்றார்கள். அது பதச் சிக்கல்களை உருவாக்கும் என்று சொல்லிவிட்டு அவர்களும் அவர்கள் அருகில் இருப்பவரும் இருந்த சட்டங்களை சஸ்பென்ட் செய்திருக்கிறார்கள் என்று வேறு பக்கத்திற்குக் கொண்டு போய் விட்டார்கள். அவர்கள் முன்னுக்குப்பின் முரணான கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் பேசும்போது கன்னியாகுமரியில் உள்ள ரப்பர் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் பற்றியும் ஆரல்வாய்மொழியில் உள்ள கூட்டுறவு நூற்பாலை பற்றியும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதுபற்றி

1970 மார்ச் 26]

[திரு கா. வேழவேந்தன்]

பரிந்துரை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ரப்பர் தோட்டத் தொழிலாளர் பற்றிய பிரச்சினை அரசாங்க ஆய்வில் இருக்கிறது. அறிக்கை வந்திருக்கிறது. வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க இருக்கிறோம். பொதுவாக அரசு எடுத்திருக்கிற நடவடிக்கைகள் பற்றி திராவிட முன்னேற்றக் கழக தரப்பிலும் எதிர்தரப்பிலிருந்து சிலரும் வரவேற்றுப் பேசினார்கள். லேபர் வெல்ஃப்ரம் பணம், தொழில் அதிகாரிகள் தொகையை அதிகப்படுத்தப் போகிறோம். மாவட்டத்திற்கு ஒருவரை நியமிக்கப் போகிறோம் என்ற முறையில் பல காரியங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன. இதற்கு மேலும் காரியங்கள் நடைபெறாமல் இருக்குமோனால்—இங்கு இருப்பவர்கள் கடவுள் அல்ல. எல்லாக் காரியங்களையும் ஒரே நேரத்தில் செய்வதற்கு, எவ்வளவோ காரியங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்னின்ன அதிகாரிகள் தங்கள் தங்கள் கடமையிலிருந்து தவறியிருக்கிறார்கள், இந்த கன்வல்லியேஷன் ஆபீசர் கிடைக்கவேயில்லை என்றால், இவற்றைப் பற்றி யெல்லாம் பொதுவாகச் சொல்வதற்குப் பதிலாக எந்த எந்த அதிகாரிகள் கடமை தவறியிருக்கிறார்கள், யார் யார் வழக்குகளை வேகமாக முடிக்காமல் இருக்கிறார்கள், யார் யார் பேச்சுவார்த்தைகளை முடிக்காமல் இருக்கிறார்கள் என்பதை யெல்லாம் அவ்வப்போது என் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த எண்ணத்தில்லாமல் தொழிலாளர் நலனுக்காக என்று ஒரு தனி அமைச்சர் என்ற முறையில், நல்லெண்ணத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளாமல் பொதுவாகக் குற்றச்சாட்டுக்களை கூறவேண்டாம்.

தொழிலாளர் நலத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் வெகு வேகமாகவும் கையாளக் கூடாது. சோந்தி போகவும் கூடாது. வெகு வேகமாகப் போனால் நிலைமை மோசமாகப் போய்விடும். பாலேக் காய்ச்சுவதுபோல் பக்குவமாகக் காய்ச்ச வேண்டுமென்ற நிலையில் இருக்கிறோம். சில கடங்களில் வெகு வேகமாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டால் ஏன் எங்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பு அளிக்கவில்லை, எங்கள் கட்சியை எடுத்துச்சொல்ல என்று கேட்பார்கள். மெதுவாகப் போனால் ஏன் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று கேட்பார்கள். ஆக இந்த இரண்டு கட்டங்களுக்கு இடையே பணியாற்ற வேண்டியிருக்கிறது. பாலே அடுப்பில் வைத்து அனலோடு காய்ச்சி கீழே இறக்க வேண்டியிருக்கிறது. கூடுதலாகக் காய்ச்சினால் பால் பொங்கிவிடும். நல்ல அளவில் காய்ச்சாமல் இருந்தால் சுவை இருக்காது. இந்த நிலைதான் இதற்கும் இருக்கிறது.

தொழிலாளர் நலத்துறை ஆலோசனை வாரியம், தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகள், தொழில் அதிபர்கள் ஆகியோரை வைத்துக் கூட்டங்கள் பல நடத்தி வருகிறோம். ஷூகர் வேஜ் போர்டு முடிவுகள் பற்றி, அது வராத நேரத்தில் என்ன பரிசாரம் கரணலாம் என்பது பற்றி ஏறக்குறைய மூன்று நாளுக்கு மணி நேரம் கலந்து பேசி அவர்கள் சொன்ன முடிவுகளை ஏற்று செயல்படுத்த இந்த அரசு முடிவெடுத்திருக்கிறது. இந்த அரசின் கையை நீங்கள் எல்லோரும் பலப்படுத்த வேண்டும். அந்த முறையில் உறுப்பினர்கள் தங்கள் மேலான ஆலோசனைகளை இந்த மன்றத்திற்கு வருகின்ற நேரத்தில்தான் சொல்ல வேண்டுமென்பதல்ல, எப்போதும் என்னிடம் சொல்ல எரிமையிருக்கிறது. அவற்றைக் கூர்ந்து கவனித்து நடவடிக்கைகள் எடுக்கிறோம். உறுப்பினர்கள் சொன்ன கருத்துக்களை ஒன்றுவிடாமல் குறித்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதன்மேல் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்று கூறி இந்த மானியக் கோரிக்கைக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகையில் வெட்டு இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லி, இந்த மானியக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. விநாயகம் : அமைச்சர் அவர்களைக் குறுக்கிடக் கூடாது என்று மரியாதைக்காக இருந்தேன். பல பிரச்சினைகள் வருகின்றன. அவற்றை யெல்லாம் உடனடியாகத் தீர்ப்பதற்கு நாங்கள் ஒன்றும் கடவுள் அல்ல என்று சொன்னார்கள் அமைச்சர் அவர்கள். அப்படியென்றால், கடவுளைப் பற்றி அவர் சர்வ வல்லமை பொருந்தியவர், சர்வாத்நர்யாமி, நமக்கெல்லாம் அப்பாரப்பட்டவர் என்ற கொள்கையை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறாரா?

[1970 மார்ச் 26]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அந்த விளக்கம் இந்த டிமாண்டில் வராது.

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன்: கடவுள் சித்தாந்தத்தைப்பற்றி சொல்பவர்களுக்குத் தெரிய வேண்டும் என்பதற்காக அப்படிச் சொன்னேனே தவிர நாங்கள் ஒத்துக்கொள்கிறோமா இல்லையா என்பது எங்கள் பிரச்சனை, அது அவர்களுடைய பிரச்சனை அல்ல.

***திரு. சி. கோவிந்தராஜன்:** 'இந்து' பத்திரிகை தொழிலாளர் சங்கத் தைப்பற்றிக் கூறும்போது மெஜாரிட்டி இருக்கிறதா என்பதை நிர்ணயிப்பதற்கு தொழிலாளர் நலத்தறை இலாகாவுக்கோ அல்லது சிவில் கோர்ட்டுக்கோ உரிமை இருக்கிறது என்பதில் கருத்து வித்தியாசம் இல்லை. போலீஸைப் பயன்படுத்தி ஒரு சாரார் மீது மட்டும் 107 வது பிரிவின்கீழ் கேஸ் போட்டு இருப்பது பாரபட்சத்தைக் காட்டுகிறது என்றுதான் குறிப்பிட்டேன். மேலும் அரசு வன்முறையை அனுமதிக்க வேண்டும், அதுதான் கிளர்ச்சி என்று சொல்லவில்லை. வன்முறைகளில் ஈடுபட்ட ஒரு சாராரில் ஒரு சாரார் மீது மட்டும் நெய்வேலியில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வழக்கும் தொடரப் பட்டுள்ள பாரபட்ச செய்கையைத்தான் சுட்டிக்காட்டினேன். சில விஷயங்கள் பற்றிக் குறிப்பாக கூறியிருக்கிறேன். அவற்றின் மீது நடவடிக்கைகள் எடுப்பார்களா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன்: 'இந்து' பிரச்சனை பற்றிய வழக்கு நீதிமன்றத்தில் இருக்கிறது. ஏற்கெனவே அதற்கு விளக்கங்கள் சொல்லியிருக்கிறேன். அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்களைக் குறித்து வைத்துக்கொண்டு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும்.

திரு. சி. நஞ்சன்: மே மாதத்தில் இரண்டு நாட்கள் உதகையில் மாநாடு நடத்த வேண்டுமென்று உத்தேசித்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அந்த இரண்டு நாட்களில் ஒரு நாள் உதகையிலும் ஒரு நாள் கூடலூர் பகுதியிலும் மாநாடு நடத்தினால் கூடலூர் பகுதியில் உள்ள தோட்டத் தொழிலாளர்கள் பிரதிநிதிகள் கலந்துகொள்ள வசதியாக இருக்கும் என்ற கருத்தை தாழ்மையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன்: தோட்டத் தொழிலாளர்கள் கன்னியாகுமரியிலும் இருக்கிறார்கள், வால்பாறையிலும் இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு இடத்தில் நடத்த முடியாது. ஒரு இடத்தில் நடத்த வேண்டும். அங்கு எல்லோரும் வரவேண்டும் அப்போதுதான் மாநாடு ஒழுங்காக நடைபெறும்.

டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே அவர்களும், திரு. சோ. அழகர்சாமி அவர்களும் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

திரு. கே. என். குமாரசாமி, திரு. சி. கோவிந்தராஜன், திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் ஆகியோரின் வெட்டுத் தீர்மானங்கள், பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—“நிதிக் கோரிக்கை எண் 24—தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 81,49,800-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, பேரவை மீண்டும் 28-3-1970-ம் தேதி காலை 9-00 மணி அளவில் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.